

קשר איתן

בטאון קהילות ויזניץ

שלהי אייר תשפ"א ♦ גליון 87

בני
עזריה

פרקי זכרון, אמונה ובטחון
במעלות 'קדושי מירון' הילולא דרשב"י תשפ"א

נחמ...מרשמלו

משקה חלב בטעם מרשמלו

גם בשקית

נחמ...טעם יטבתה

בולסון | יטבתה

השתדלות קטנה שמצילה חיים

אקפאין

כשמדובר בטיפול רפואי מורכב, ביטוח בריאות יכול להציל חיים
זאת ההשתדלות שלך

כיסוי לתרופות המתקדמות והיקרות בעולם לריפוי הסרטן

כיסוי מורחב לניתוחים והשתלות ע"י רופאים מומחים בארץ ובחול"ל

כיסוי מורחב לתרופות ולטיפולים שלא כלולים בסל הבריאות ובקופי"ח

מנדי גפנר
סוכנות לביטוח
לוקח ממך פחות, נותן מעצמי יותר

תעריך מיוחד לאנ"ש חסידי ויזניץ

התקשר וקבל הצעה מותאמת עבורך

03-68-55-888

office@gefner.co.il

נציגינו לשירותך:	
מנדי גפנר סוכן ביטוח	שמואל גפנר סוכן ביטוח
שרי סנדורביץ 052-713-9449	מוטי גפנר 052-7119-622
בנימין שכטר 025-484-3236	אלי גליק 054-853-1881
מנהלי קשר לקוחות: נציגי מכירות:	חיים פרוכטר 052-764-7577

להיות חבר מכבי
זה לדעת שמטפלים בי מומחי רפואת השיניים המקצועיים ביותר!

בלעדי לחברי מכבי

טיפול השיניים הטובים ביותר

20 שנה בלבד לסתימות, עקירות וטיפול שורש

*ההטבה לחברי מכבי שלי. בכפוף לתקנון השב"ן

יש קופות חולים ויש מכבי *4535

מוגש כמידע לחברי מכבי

שבת סודו מני שמעוני עוברי

סכנות והבלגו גבורי ספקו כף ומערו אברי, כסלה כל אברי!

העיר בני ברק ורכבות תושביה אבלים ודוויים עד דכדוכה של נפש, בהסתלקותם בסערה השמימה של נשמות טהורות ההוגות באמרי שפר, ברי לבב טהורי לב יראי אלוקים דבקים במצוותיו מטובי בניה של עירנו שנספו באסון הנורא בחרון אף ד'

האבן הרה"ג ר' חיים סלר ז"ל

האבן הרה"ג ר' מנחם זקבן ז"ל

הבחור החשוב משה בן שלום ז"ל

הבחור החשוב ידידיה משה חיות ז"ל

הבחור החשוב משה לוי ז"ל

אהה!

שבת מוש וערבה כל שמחה ואין אנחם

"החומל על דל חמול על דל דלותם, רפא נא את שכרם ונחם אכלותם, כי אתה שכרם ואתה אילותם"

אברהם רובינשטיין

ראש העיר

אליהו דדון סגן רה"ע

חנוך זייברט מ"מ רה"ע

יהושע מנדל סגן רה"ע

EUROPEAN
TAILORING

גם GB אצלנו!

GB - מותג ההלבשה החסידית הענק מארה"ב
בחר בנו לייצגו בישראל. כבוד הוא לנו, ולכם. ברוכים הבאים!

טומאט

רח' יחזקאל 24, ירושלים

טלפון: 073-367-8888 | א-ה: 13:00 - 21:00, רצוף: 10:00 - 12:30

איך אומרים בבני ברק
שירות רפואה דחופה
זמין ומקצועי
במילה אחת?

הספורה קרימלובסקי

כללית

שירות רפואה דחופה

אנש לקוואות כללית! עזר מציון לשירותכם
זמין ללא תשלום בשעות הלילה, בימי שישי ובערבי חג

כתובת: אשל אברהם 16 בני ברק
שעות פעילות: בימים א'-ה' בשעות 19:00-00:00
בימי שישי וערבי חג מהשעה 13:00 ובמוצאי שבת וחג עד 00:00 ברציפות

צעד לפני, בשביל הבריאות שלך!

גם אחרי 15 שנות פעילות
ו-67,340 תיקים מנצחים...

**זו זכות לנצח
בכל פעם מחדש!**

מס הכנסה • חברות הביטוח • ביטוח לאומי • קרנות הפנסיה
לתיאום פגישה: *5700

החברה המרכזית
למימוש זכויות
מובילים בזכויות. מובילים באחריות.

לזכות להכניס ספר תורה זה בידים שלך!

מראות הכנסת ספר התורה של יד לאחים בשנים הקודמות

ימים אחרונים! להגלה הנדירה על ספר התורה

לבחירת הזוכה
ס"ת ספרדי או
אשכנזי

זכיה גם בתהלוכה
הזוכה יקבל מימון לנרות
ולתהלוכת הכנסת ס"ת

הזכות להקדיש
לע"נ יקירכם ולהכניס
לבה"כ הקרוב ללבכם

זכיה בספר תורה
שלם לא באותיות
או עמודים

לקיים "מצוות עשה"
של כתיבת
ספר תורה

ההגלה תתקיים ביום רביעי הקרוב, א' בסיון

הזדרזו! מספר המצטרפים מוגבל

יד לאחים
לא סוותרים על אף יהודי

להשתתפות בהגלה על ס"ת חייגו עכשיו ליד לאחים:

1-800-620-640

אפשר להצטרף להגלה גם באתר www.yadlachim.co.il

עפי" פסק הרבנים ניתן לתרום מכספי מעשר • התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46 • ההגלה בפיקוח ר"ח

• הכנסות ההגלה קודש למצוות פדיון שבויים • "אין לך מצווה גדולה כפדיון שבויים" (רמב"ם)

שעות אחרונות וגורליות!

בכדי שלא נצטק לשעבר...
אל תפספס את שעת
הרחמים ועת הרצון!

קבלת קוויטליך עד יום שני בשעה 12:00 בצהריים

פנה עכשיו לגבאי או חייג ותוודא שהילד שלך בפנים

1700-55-15-18

אין ילד ויזניצאי ללא קוויטל

הבחירה של האדריכלים

היכל בית ויזניץ
אדריכלות: אהרון אסטרייכר
ארון קודש: נגרית אמש
קבלן פרויקט: הר כביר, מתאם תכנון: בני גליצקי
עבודות הגבס באתר בוצעו בשיתוף עם אלימנט ויד מרדכי

צוותות מורחבים לעבודות
בהיקפים גדולים ומנהלי
עבודה מקצועיים יהודים.
דיוק וירידה לפרטים
הקטנים עד לגימור
המושלם

האדריכל אהרן אסטרייכער

לאחר עבודה משותפת בפרויקטים קטנים וגדולים
כאחד, אני ממליץ על יוסי וצוות גבסט שאלופים בביצוע
עבודות גבס, דברים גדולים ומורכבים מבלי להתפשר על
כל הדברים הקטנים מתוך אמינות, מהירות ומקצועיות.

איתן אסטרייכער

שלמות של עיצוב בגבס | ליעוץ והצעות מחיר, יוסי גולדשטיין
058-71-70-640 | 03-550-4022
זבוטינסקי 9 ב"ב, מגדלי הכשרת היישוב קומה 34
www.gebest.co.il

הבחירה של האריכלים

ב"ה

her-shy

ואהבת עולם אהבתך

בית המדרש וקהלא קדישא,
מורשתו בקדושה - לנו בירושה,
אהבה רבה ואהבת עולם
בהתלהבות דקדושה,

בית המדרש על שמו ולזכרו,
להידבק במשנתו, להמשיך באורו,

א שותף ב"אהבת ישראל"

לבנין היכלא קדישא
אהבת ישראל ויזניץ מודיעין עילית

מ"ה ד' אלוהים שואל מעמד

גליון זה רצוף אמונה ובטחון בהש"ת יוצא לאור לעילוי נשמתם הטוהרה של

מ"ה קדושי מירון ז"ל

שנסתלקו במרום הר הקודש הילולא דרשב"י תשפ"א

הרב שמעון מטלון ז"ל
 הבה"ח ישי מועלים ז"ל
 הרב יעקב אלחנן סטרוקובסקי ז"ל
 הבה"ח יוסף מסטורוב ז"ל
 הבה"ח דניאל (דוני) מוריס ז"ל
 הרב משה ברנמן ז"ל
 הרב חיים סלר ז"ל
 הרב יודיה פוגל ז"ל
 הרב משה צרפתי ז"ל
 הבה"ח הוב שטיינמן ז"ל
 הרב אליעזר צבי יוזעף ז"ל
 הרב הנדב סלוד ז"ל
 הרב אריאל צדיק ז"ל
 הבה"ח יוסף עמרם קאהן ז"ל
 הבה"ח אליעזר יצחק קולטי ז"ל
 הרב נחמן קירשנבוים ז"ל
 הרב שמואל צבי קלגסבלד ז"ל
 הרב דוד קרויס ז"ל
 הבה"ח חיים ראק ז"ל
 הרב יהודה לייב רובין ז"ל
 הבה"ח פנחס מנחם קניבלוביץ ז"ל
 הבה"ח אלקנה שילה ז"ל

הילד משה מרדכי אלהרד ז"ל
 הבה"ח יוסף דוד אלהרד ז"ל
 הילד יהושע אנגלרד ז"ל
 הבה"ח משה נתן נטע אנגלרד ז"ל
 הרב ישראל אלנקווה ז"ל
 הרב אלעזר גפנר ז"ל
 הבה"ח אריאל אהרן ז"ל
 הבה"ח אברהם דניאל אמבון ז"ל
 הבה"ח משה בן שלום ז"ל
 הרב יוסף גרינבוים ז"ל
 הרב אליעזר מרדכי גולדברג ז"ל
 הרב שרגא נשטטנר ז"ל
 הבה"ח חן דורון ז"ל
 הרב שמחה בונים דיסקינד ז"ל
 הרב מנחם אשר זקבך ז"ל
 הבה"ח יודיה משה חיות ז"ל
 הבה"ח שלמה זלמן ליכוביץ ז"ל
 הבה"ח אליהו שמואל כהן ז"ל
 יהונתן יוסף חברוני ז"ל
 הבה"ח יוסף עמרם טאובר ז"ל
 הרב משה לוי ז"ל
 הבה"ח יוסף יהודה לוי ז"ל
 הרב מרדכי פאקעטע ז"ל

סוף וקץ לכל צרותינו
 בזכות רבי שמעון בר יוחאי

קשר איתן
 בטאון קהילות ויזניץ

יום כ"א אייר ל"ו למטמונים תשפ"א

ותעל שוועתם

עת צרה היא ליעקב וממנה יושע, לב מי לא יחרד ולא יתפלץ בהישמע קול צווחה, בהתרגש עלינו צרה משונה, עת במיתה משונה נמצאו מ"ה הרוגים, מטובי בניה של היהדות הנאמנה, ביומא דהילולה דרשב"י סמוך ונראה לציונו הקדוש. והנה, חובתנו הקדושה בעת הזאת שכל יחיד יפשפש במעשיו הצריכים תיקון, הן בין אדם למקום והם בין אדם לחברו. לשוב אל אבינו שבשמים בתשובה שלימה ולב יודע מרת נפשו בשל מה הסער הזה.

על כן אנו קוראים בזה לאחינו בית ישראל ד' בכל אתר ואתר, בארץ הקודש ובגולה לקיים

יום תפילה וזעקה עולמי

ביום שלישי ער"ח סיוון תשפ"א

אשר יתאספו יחדיו כל בית ישראל, איש על מחנהו ואיש על דגלו - כל אחד ע"פ הוראות רבותיו, בכל מקומות מושבותיהם לזעוק, להריע ולהתחנן לפני המלך. לשוב אליו בתשובה שלימה, למען יעביר חרון אף מלפניו ויאמר למלאך המשחית הרף, ולא ישמע עוד שוד ושבר בגבולנו ובגבולות כל ישראל ויאמר די לצרותינו.

ובזכות תפילותינו ותשובתנו שיעלו לפני כסא הכבוד ויחיש רב סליחות ובעל הרחמים ישועת עולמים לעמו ישראל וטכה לביאת גואל צדק ולבנין תפארתנו בב"א

מועצת גדולי התורה	מועצת גדולי התורה	מועצת גדולי התורה
אגודת ישראל	דגל התורה	

אבל יחיד עשי לך

בצער ובזעזוע אשתתף באבל הכבד של ידידי
 היקר איש חי ורב פעלים לתורה ולחסד, קשור
 בקשר דורות לבית ויזניץ

מוה"ר **שלמה שטיינמעטץ** שליט"א
 לבניו היקרים והחשובים שיחיו

ובמיוחד לידיד נפשי היקר אשר ליבו פתוח כאולם
 לקדשי בית ויזניץ מרבה לעשות צדקה וחסד עם
 יהודים בדרך הצדיקים עמודי החסד

הר"ר **נתן יהודה** שיחי'
 ולכל המשפחה הנכבדה
 ממאנטריאל

עם פטירת בנכם היקר, מופלג בתורה ויראת
 שמים, אציל הנפש, טוב ומטיב לכול, ליבו לב
 זהב, נשוא בעול עם זולתו במסירות מופלאה,
 אשר זכיתי להכירו מקרוב בבואו להסתופף בחצר
 הקודש ויזניץ

הב' החשוב
יששכר דב בעריש
 זללה"ה

שנספה לגודל הכאב
באסון הנורא והמחריד כל לב יהודי
בהר הקודש מירון

המקום ינחמכם וירפא את שברון לבבכם בתוך
 שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה
 עוד, ומעתה ועד עולם תדעו רק ששון ושמחה
 ונס גיון ואנחה

המשתתף בצערכם בידידות עוז
מאיר אדלער
 קרית ויזניץ ב"ב

כנבל עשור
זמרו לנו!

מנצח הדיוקרה
 עשור להקמת חזון מרן אדמו"ר שליט"א
אשירו למלך
 ע"ח המון
 תשפ"א
 ויזניץ עפולה כתפארתה

סוד נסתרים

ישראל ליכובין

שם, ליד פתח המערה
זה ארע

שם, מפני הגזרה
עלתה נשמתם בסערה

משם, למול סתרי תורה
כבשי דרמנא, באפן ערא

אדונינו בר יוחאי
ידע וקבע, זה אלי וזה חי

ידע כל הנסתרות
לנו, אין עסק בהם, צרורות

בהתרחשות רחוקה, מול להב ההדלקה
אך בהתרגשות קרובה, הבוקה

מתחנן לבם של ישראל
'ממתיק ויין די דינים', מבקש, שואל

'אלע וואס פארן, און די וואס זענען דארטן, מאחל
'ס'זאל בטל ווערן אלע דינים פון גנין בלל ישראל, מיחל

אמירה סתומה 'הציל הלווצים, הוא יכול'
ואין אהנו ידע עד מ"ה, אימה ושכול

ושם באתרא קדישא, 'קרע'
שואג המשפיע, לעצר צרה

חצי שעה טרם האסון
על הר הקדש, כל ישבת ששון

שוב ושוב, רוקע ברגלו
'קרע רע גזר', זועקים המונים למולו

רשב"י לכל, מאחדים במרון
במצותו, כל אחד בשי"ר ירון

בהתרגשות קבלו על מלכות שמים
די הוא האלקים, נפשם שפכו כמים

ואיש לא שער את תולדות הרן
אלי-מה צועדים הם במסדרון

סמוך לפתח הקבורה
נערמו בפנוס, באדרא

בפתע, הפך למר, רון
באחת עלו זכאים, למלך דורון

בסוד תורה, נלקטו כציצים ופרחים
אללי, אבות וזנים, עוללי טפוחים

משפטיך תהום רבה
הזמין אותם אליו, בקריאת חבה

קינה על המעלות, ממעמקים קוראים
בקרבן כליל ועולות, דחוקים, גועים

בסתר המדרגה, טהורים ללא רכב
למול סדורים בשורה, קריעת בגד ולבב

כבר הורה האר"י, בשמחת רשב"י אין לחבל
לתלמידו צין, אף אבלי ציון לא יהיו להתאבל

אמנם אוי לי על שכר"י, לבי הלל בקרבי
אך מי שיש לו אמונה, יש לו חזק ברשב"י

נחזק ונתחזק, אין בפנינו מלה
'מיר האבן נישט קיין קשיות', שום שאלה

נדע ונשנן כי הכל מיד רבון העולם
מרחם די וחונן, עושה המעשים בלם

אנו מאמינים כי 'בטל כמה גזרות'
בתוך המות האופף, משמיעים נצולים קורות

לנבח המראות והקולות המזויעים
בימים פשוטות, המונים משועים

מנפפים לוחות פח חלקים
'שמע ישראל' זועקים

'מ'דראפט שוין אויף די גראדע ווענט', במאמר הרה"ק מרוזין
נאלה קרובה, הסד א-ל מסתתר בשפירי חביון נסיון, רזין דרוזין

בר"ש גלי, בספרא דא יפקון מן גלותא
רפא מחין, שא קול נחין, ג"ל עיני ואביטה

ישראל הגר

בהה"צ מוהרמ"ו זצלה"ה מויזניץ

שכון אהבה ישראל ואור החיים בני ברק

בס"ד, שלהו אייר תשפ"א

אליכם אהוביי היקרים מקדשי ד'
אנשים נשים וטף שיחיו, משפחות אבלות היושבות בעמק הבכא
על פטירת יקיריהם ע"ה באסון הנורא באתרא קדישא מירון בהילולא דרשב"י זי"ע

הנסתרות לד' אלקינו, מה נאמר ומה נדבר ומה נענה לעת כזאת, כאשר אבלכם ויגונכם
בוקע רקיעים ושוועתכם עולה השמימה, עת אשר יקרכם, בין מ"ה קרבנות קדושים וטהורים,
נקמף מאיתנו באסון נורא ואיום בהאי אתרא קדישא בליל ההילולא רבה על ציון התנא האלקי
רשב"י זיע"א, לב מי לא יחרד ולא יתפלין. בנים אשר נקטפו מחיק אביהם ואבות אשר נחטפו
מעם משפחותיהם, אללי לנו שכך עלתה בימינו.

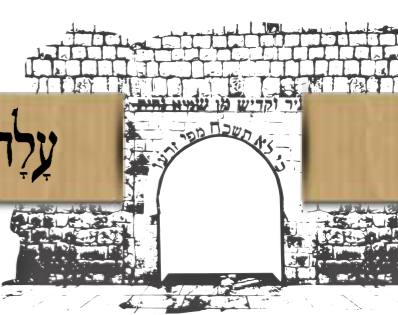
ובוודאי שההרהורים אשר אופפים כל אחד ואחד מאיתנו, על מה עשה ד' ככה דייקא לנו,
בניו אהוביו עם קרובו, בעת אסיפתנו למען כבוד שמו יתברך, אינם נותנים מנוח, מורדות
אותנו בכל רגע ורגע, על שכך עולל לנו. והאמת שאין מילה בלשוננו, בבחי' זידום אהרן, אין
לנו עסק בנסתרות, ובוודאי שבהאי מקום קדוש מקום התנא האלקי רשב"י אשר ידע כל
הנסתרות, ששם עלו השמימה זכים וטהורים אחר קבלת עול מלכות שמים ותשובה במעמד
נורא וקדוש, שם אין שום קושיא ושום ספק.

אך את זאת נדע אל נכון ונבין בכל עת - ד' הוא מחץ ואת מכתו ירפא, הוא עשה הכל
ומידו הכל, והגם שנראים הדברים בעינינו כרעה, הרי זה בשל דל מחשבתנו וצמצום השגתנו.
אנו אומרים מדי יום "ד' ימלוך לעולם ועד" ומוסיפים את התרגום "ד' מלכותיה קאם לעלם
ולעלמי עלמייא", שכן לשון הכתוב קאי על לשון עתיד ד' ימלוך, כי רק לעתיד לבוא מלכותו
תתגלה ותיראה לעיני כל בשר, אך בנסתרות - בתרגום - ד' מלכותיה קאים, בלשון הווה, גם
בעת כאשר בנראה ובנגלה אין מלכותו נראית, בנסתרות מלכותו בכל משלה.

ברוכים תהיו מקדשי שמו ברבים ובעולם, קידוש שם שמים שכמוהו לא נראה, לעיני כל עמי
הארץ עומדים הינכם מלאי תעצומות ועוז רוח, ממליכים ומגדלים שמו בעולם. בוודאי שקידוש
שם שמים זה עולה למרום אל כסא הכבוד, מצטרף אל מ"ה הנפשות הזכות אשר נמצאים שם
במתיבתא דרקיעא וקורעים שערי שמים בקול שאגה גדולה ומרה, הרף מאף ועזוב חמה, שוב
מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך, השקיפה וראה בניך מקדשי ד' והמול עליהם, רפא למכתם
כי כשל כה הסבל כבר.

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. המקום - מקומו של עולם, האמונה
והבטחון, הם הנחמה היחידה לעת כזאת. ואולי אפשר להוסיף להמליץ ולומר 'המקום' - האי
מקום קדוש בו נקטפו ובו עלו בסערה השמימה, הוא ינחם אתכם, בתורתו של רשב"י ומלכות
ד' הנסתרת מאיתנו אך קיימת לעולמי עד - ננוחם ונמצא צרי ורפואה על מכתנו. ואנו נבקש
מאיתו שימליץ טוב בעדנו להניח לנו מכל צרותינו ולרצות בנו להיוושע בתשועת עולמים אמן.

הכו"ח בלב נשבר וקרוע לגורים, המצפה לישועת ד' ורחמי
ישראל יתהו צמחיה מוהרמ"ו זצלה"ה מויזניץ

שתוק! כך עלתה במחשבה לפני!

גדולת ההבלגה למול ההבעה העצומה

"אור מופלא רום מעלה" ציון הרשב"י במבט משמי רום (צילום: אור הרשב"י)

מעלה עד רום המעלות וכל כוונתם לייחד קוב"ה ושכינתיה".
הנאמר והמסופר אודות הקדושים שעלו מעלות רמות, משגיב ודורש מאיתנו גם כן, להתעלות מעל עצמנו, לשתוק ולהבין כי עלינו לעשות את חשבון נפשנו, ללא קושיות, ללא אשמים, אלא מתוך אמונה ואהבה עצומה, המשתקפת כאן במארג ייחודי זה של פרקי זכרון, אמונה ובטחון.

III

אנו נידום. כמוטל עלינו.
אך אתם, מ"ה קרבנות הציבור, אנא, אל תחרשו ואל תשקטו. אתם, עלו למרום, והרימו קול זעקה גדולה ומרה. כי כשל כח הסבל. כי איננו יכולים עוד. איננו מסוגלים עוד.

עלו להיכלו של התנא האלקי, הלא הוא לקח אתכם עמו, להיות לו בני חבריא. עלו איפוא למקום היכלא קדישא דיליה, וגם שם, אל תשתקו, אל תחרישו!
המקום ינחם אותנו, את כולנו. אין לנו נחמה אחרת מבלעדי עוזו ועזרתו.

בלב קרוע ומורתח ב/ המערכת
גבריאל יוסף פולק

בְּאֵשׁ... וַיִּחַרְדַּךְ כָּל הָהָר מְאֹד"
ההר, בו טמון וגנוז אשר סיני לו נקרא, עש"ן כולו, בע'לום ש'נה נ'פש שהתייחדו כאן, בעת אשר פמליית קוב"ה ירדה עליו באש ההילולא, בעיצומה של השמחה, באש מן השמים שעשתה את אשר עלה במחשבה לפניו, ויחדר ליבנו, לב הכלל בעולם כולו, מאד.
לא ברור כלל, האיך אירע הדבר. אולם חרושת השמועות הסותרות, מתגמדת, משתקת ונאלמת דום למול עוצמת האמונה.
אמונה זו הנאמרת, 'שאמנתי כי אדבר', ואמונה זו המביעה את עצמה ועוצמתה, בהבלגה, בשתיקה, בקבלת גזר הדין באהבה.
כך עלתה במחשבה לפניו!

III

זֶה מִבְּנֵי עֲלִיָּה – רשב"י, הטהור והמורם מענייני העולם הזה, מעיד על עצמו ועל בנו, ר' אלעזר, שהם בני עליה: "א"ר רימיה משום רשב"י, ראיתי בני עלייה והן מועטין. אם אלף הן ובני מהן. אם מאה הם ובני מהן. אם שניים הן ובני מהן" (סוכה מה:).
ומי עוד נקראים בני עליה? כותב ה'תניא' (א, י): "אלו שגם עבודתם בבחינת 'ועשה טוב' בקיום התורה ומצוותיה הוא לצורך גבוה ומעלה

היא מזעזעת אך מעצימה כאחד, הטרגדיה הזו, האסון הנורא הזה.
היום – הנשגב והעילאי של הילולא דרשב"י, שציווה את שמחתו בעת הזו, שהקפיד על טהורי-לב שחורבן בית אלקינו נגע לליבם מדי יום. היום שבו הוא חפץ ומזמין את הבאים ליום חגו. השעה – שעת חצות ליל, שעת התגברות הרחמים בעולם, שעה בה בעוד חודשים ספורים נפתח באמירת הסליחות. דקות ספורות אחר מעמד מעורר ומרטיט של קבלת עול מלכות שמים של מאות אלפי ישראל ושירת 'אני מאמין'.
המקום – בו הקב"ה ופמליא דיליה מרקדים ומפזזים בהאי יומא ובדא שעתא. סמוך ונראה ממש לפתח המערה בו נגזר רשב"י ואף אחד אחר למעט בנו רבי אלעזר, לא הורשה לבוא שמה. והנפשות – עמדו צפופים וסמוכים, אך זה גווע וזה רוחו שבה. הם נלקטו ונבררו אחד-אחד, טובי הבנים של כלל ישראל, מהמבוגרים שבהם ועד עולי-הימים, מפעיים לשמוע את אשר שחים אודותיהם ואודות אורח-חיייהם. את ה'רשב"י לכל' אנו רואים במירון בצורה בלתי-אמצעית. אף כאן נקבצו הם מקהלים שונים, אך כולם שומרי שבת ויראי-שמים, ששםם הולך לפנייהם. ועתה אף מתגלים ביפעתם, באמונתם ובגדלותם בתי האבות והמשפחות בהם גדלו וצמחו.
"וְהָרַךְ סִינֵי עֵשָׂן כְּלוֹ מִבְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עֲלֵיו ד'

III

כלל ישראל חוֹנָה בימים אלה, את אחד הרגעים הקשים שבתולדותיו. רגעי אבל, שכול ויגון, מרגע היוודע האסון המחריד, שאין מילים שיוכלו לבטא אותו, אין בעולם תיאור כלשהו שיוכל לבטא את תהומות היגון ועמקי הכאב המפלח לבבות, מני אותו הרגע, מתגלה כלל ישראל באחדותו המפעימה, מכל קצווי תבל ומלוואה, חוגים ועדות, קהילות ומגזרים, בכל סגנון לבוש, חומות ומגדלים פורחים באויר. אבל כל אלו – נמסים ברגע אחד של כאב משותף, של אבל כלל עולמי.
ברגע אחד התעוררו כולם. הבינו שאין זה מקרה. שאין כאן משהו שניתן לקשר לטבע. והבינו, כי יד ד' היתה בנו. לעוררנו מעלפוננו העמוק, מתרדמת השגרה האיומה שאולי שקענו בה יותר מדי.
ויש רק דבר אחד, שאותו אפשר לומר, אותו אפשר לדבר. דיבורים של אמונה ושל חיזוק, של אהבה ושל התחזקות, של בטחון ושל טללי נחמה. כי זה מה שהשי"ת דורש מעמנו לעת כזאת.

III

זה כבר ברור ומחוויר לכולם.

שמחת המשכן, שמחה שכמותה לא היתה לה לישראל. ובעיצומה של אותה שמחה, היגון, בקטיפת שני בניו מחמדיו. באסון נורא שכזה, באש מן השמים.
ואהרן כהן שותק.
ממאן להתנחם. כואב, אכול צער ויגון. אבל

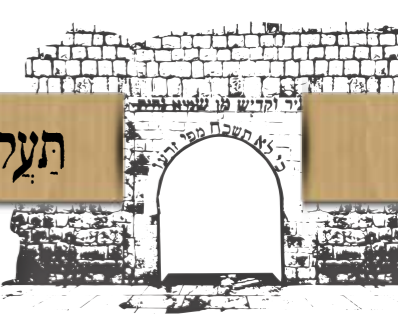
.....
יִשְׂרָאֵל דְּבַר אַחַד, שְׂאוֹתוֹ אֲפִשֶׁר לִוְנָה, אוֹתוֹ אֲפִשֶׁר לְדַבֵּר. דִּיבוּרִים שֶׁל אֲמוּנָה וְשֶׁל חִיּוּק, שֶׁל אֲהַבָּה וְשֶׁל הַתְּחַזְּקוֹת, שֶׁל בְּטַחּוֹן וְשֶׁל טְלָלֵי נַחְמָה. כִּי זֶה מַה שֶׁהַשִּׁי"ת דּוֹרֵשׁ מֵעַמּוֹנוֹ לְעֵת כּוֹזֵאת
.....

שותק.
באסט זיך דאס ליפן, און שוואגט.
כי אל מול הדר כבוד מלכותו יתברך, אין פוצה פה.
"שתוק, כך עלתה במחשבה לפני!" (מנחות כט:)

אבל יחיד, בתוך האבל הכלל-עולמי הכבד הלזה, האופף כל פינה וכל עבר, עושה לה עדתינו, עדת ויזניץ המבכה את פטירת בחירי בניה, בין מ"ה קרבנות הציבור שנפקדו ב'אסון מירון' תשפ"א. זקנים עם נערים. הלב ממאן להתנחם. מסרב לשקוט.
"דאס הארץ פון כלל ישראל בלוטיגט, רבי שמעון איז דאך דאס הארץ פון כלל ישראל".
בכה והטלטל מון אדמו"ר שליט"א בדבריו. ואנו, מה נאמר, מה נענה.

III

"תולעת יעקב, אין כוחה אלא בפה", זוהי מהותן של ישראל. לא גבורת-סוס לה ולא שוקי-איש. המעט מכל העמים היא. אך פה יש לה. פה, שעמו היא מדברת; פה, שעמו היא נעצבת; פה, שעמו היא באה לפני קונה ויוצרה, מתחננת ומייחלת לישועה; עמו היא זועקת בהגיע עת זעוק; עמו היא מיייללת בהגיע עת ילול; עמו היא סופדת בהגיע עת ספוד; מקוננת בהגיע עת קינה, ומשבחת את בוראה – בכל עת.
אך לא תמיד.
פעמים שיש לשתוק.
"וידום אהרן", בשעת אותה שמחה עצומה,

מבקשים ומתחננים
אל השי"ת: "לב טהור
ברא לי אלוקים ורוח
נכון חדש בקרבי"

"אין לנו קושיות על הר'בונו של עולם"

מרן אדמו"ר שליט"א בדיבורים מרטיטי לב בצאת שבת קודש פרשת אמור • על בעלי הכשרון והיכולת להתגייס לחיזוק הלבבות הנשברים • "עדיין לא הזמן להצביע ולעורר על מה עשה ד' ככה, הלבבות שותתים דם" • "וזה, ורק זה, תפקידנו כעת, לחזק ולהתחזק איש את רעהו. לדבר דיבורים של חיזוק, ולהחדיר אמונה ודבקות בד' גם לילדים בגיל צעיר"

"רבי שמעון איז די הארץ פון כלל ישראל"

ליבו מרה עליו ככלות המלחמה, ונכנס לשפוך את מרי ליבו בפני הרה"ק רבי יוסף יצחק מליובאוויטש זי"ע. לאחר שסיים את דבריו, שאל אותו הרבי ריי"צ: "ועתה, ככלותך לדבר את כל התלאה, חשוב נא בנפשך, מי עשה את כל זאת? הקדוש ברוך הוא! ממילא אין לנו כל קושיות".

והלא כך פירש זקני הק' את מה שאנו מתחננים בסליחות "ותצילנו מכל גזירות קשות" – הצילנו נא מהגזירה הנראה שיש לנו 'קושיות' כלפי מעלה חלילה...

וזה, ורק זה, תפקידנו כעת, לחזק ולהתחזק איש את רעהו. לדבר דיבורים של חיזוק, ולהחדיר אמונה ודבקות בד' גם לילדים בגיל צעיר.

ומי שאמר לעולמו די יאמר לצרותנו די. א-ל ש-ד-י יתן לכם רחמים, השי"ת הוא ה'מצמיח ישועות, בורא רפואות". ואילו יש להתחנן ולבקש. אך יש לזכור שהוא גם "נורא תהילות, אדון הנפלאות".

ד' יעזור שנוכל להתחזק, שיהיו שמחות בכלל ישראל בשלימות, ושנזכה להכין את הלב לקבלת התורה, ולשמוח בקרוב בביאת משיח צדקנו ובבנין ביהמ"ק במהרה בימינו אמן.

סולח לנו על הכל, ואילו אנו – סולחים לו על הכל". כשקולו נשק מבכי מטלטל, המשיך מרן אדמו"ר שליט"א ואמר: "אף אנו כן, הבה ונדע שידו של הרבנו של עולם, הרחום וחנון – עשתה זאת".

עלה זקני הק' על ארון הקודש, פתח פיו ואמר דיבורים נוראים ומרטיטים, רבותי, אחים ורעים, הבה ונעשה 'הסכם' עם הרבנו של עולם, הוא סולח לנו על הכל, ואילו אנו – סולחים לו על הכל"

כבר סיפרתי זה כמה על הגה"צ רבי מיכאל בער וייסמנדל זצ"ל, אשר בשל רוב פעולותיו ונסיונותיו ומאמציו להצלת יהודים בשואה הנוראה, היתה

אלו הם קרבנות ציבור ונחשבים כ'חלל', ואשר לכן, על כל אחד מוטל להתגייס ולהרים פדיון נפשו לקרן שתוקדש כולה למען עתיד חייהם של היתומים הרכים שיחיו.

רבים מתהלכים כשליבם נוקפם, מלא הרורים ומחשבות. מה נאמר ומה נענה אבתריה, אין מילה בלשוננו כעת. רק את זאת נאמר, כולנו כאחד, אין לנו קושיות ואין לנו שאלות, נסתרים דרכי השם. "כאותו ערב יום הקדוש" – סיפר מרן אדמו"ר שליט"א "עם דמדומי חמה של יום הכיפורים בשנת תש"ו, כאשר אירופה כולה עדיין מושלכת בעפר החורבן הנורא, בצל זקני הק' ה'אמרי חיים' זי"ע בגרויסווארדיין, נאספו ובאו שרידים וגלמודים, סחופים ודוויים ושבורי לבב. והנה כרגע לפני הוצאת הס"ת ופתיחת "כל נדרי", פרצה לפתע בביהמ"ד זעקת שבר שסחפה אחריה את כל הנוכחים, נהי ובכי, תאניה ואניה, עד כדי שלא יכלו להמשיך בתפילה. כל הציבור עמד ובכה בכי תמרורים.

עלה זקני הק' על ארון הקודש, פתח פיו ואמר, דיבורים נוראים ומרטיטים: "רבותי, אחים ורעים, הבה ונעשה 'הסכם' עם הרבנו של עולם, הוא

חשבונו עם נפשו ובדק ביתו שלו. כל יהודי משתתף בצער העמוק על שאירע, ועל כל אחד להשתתף בצער הזולת. תלמידי בעש"ט פירשו את מאמר חז"ל 'המתפלל בעד חברו והוא צריך לאותו דבר – הוא נענה תחילה', שאם מתפלל בעד חברו כאילו 'הוא – המתפלל עצמו – צריך לאותו דבר', הוא חש את כאב חברו כמו והיה זה כאבו האישי, 'הוא נענה תחילה'.

ברגעים האלה, האסון הנורא פגע כחץ בליבות כל כלל ישראל, כל אחד חש שלבבו פצוע ושותת דם. ולכן, כעת דבר אחד מוטל עלינו, לחזק ולהתחזק איש את רעהו בדיבורי אמונה ובטחון, לתת לב ולהשגיח בכל אותם אשר משפחותיהם נפגעו באסון הנורא, כל אלו אשר עיניהם חזו או היו שם ונמצאים בטרואמה עצומה וכאב לב עמוק מאד, עלינו להשגיח בכל אלה ולתת מענה. יש אנשים שחננם ד' בכשרון לחזק לבבות נשברים, עליהם במיוחד מוטל להתגייס למשימה הזאת, שכן רבים הם הנפשות אשר זקוקים לחיזוק עצום. לצד זאת, עלינו להשתדל ולשמוח את כל אותם משפחות יתומים ויתומות אשר נותרו ללא משען ומשענה, לדאוג להמשך חייהם ולעתידם. הלא

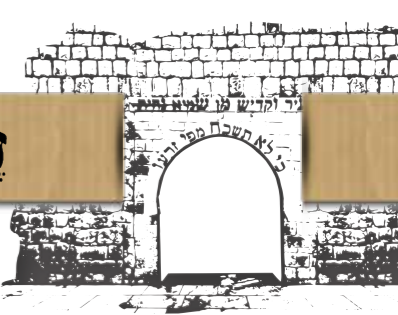
"אל תשליכנו מלפניך" – מיר בעטן זיך ביי דיר רבנו של עולם, ווארף אונז נישט אוועק פון דיר! בוודאי שכאנשים יראים ושלמים, עלינו לדעת מה ד' אלקיך דורש מאיתנו לעת כזאת, אך עדיין

ברגעים האלה, האסון הנורא פגע כחץ בליבות כל כלל ישראל, כל אחד חש שלבבו פצוע ושותת דם. ולכן, כעת דבר אחד מוטל עלינו, לחזק ולהתחזק איש את רעהו בדיבורי אמונה ובטחון, לתת לב ולהשגיח בכל אותם אשר משפחותיהם נפגעו באסון הנורא

אין זמן לדיבורים כאשר הלבבות שותתים עדיין דם. כעת זמן שכל אחד יתכנס לתוך עצמו ויערוך

בדיבורים מרטיטי לב ומטלטלי נפש בס"ג שבת קודש פרשת אמור, עם צאת יום השבת קודש, דברים שנקטעו בבכי מטלטל וקורע לבבות, נשא מרן אדמו"ר שליט"א משא חיזוק ואמונה: "קשה עלי הדיבור מאד כעת, כאשר אנו עדיין נמצאים במצב של 'מתו מוטל לפניו'. אין איתנו יודע עד מה, אין איש שיכול להבין ולהעלות על לב מה התחולל כאן בכלל, הלבבות מסרבים להאמין. כאשר שב זקני הק' בעל 'אמרי חיים' זי"ע מביקורו בארה"ק ומל"ג בעומר במירון, בשנת תרצ"ה, ותיאר בפני אביו רבנו הק' בעל 'אהבת ישראל' זי"ע בפרוטרוט את רשמי ההילולא קדישא, אמר ה'אהבת ישראל': "רבי שמעון איז די הארץ פון כלל ישראל" – רבי שמעון הוא הלב של כלל ישראל.

וכעת, שם, במקום הלב הגדול של כלל ישראל, נקרעו הלבבות כל כך, לבבות של יהודים שבאו לשמוח בשמחת ההילולא. ממש נהפך לאבל מחולנו. והלא אנו מבקשים ומתחננים אל השי"ת: "לב טהור ברא לי אלקים ורוח נכון חדש בקרבי" – בעת שאנו מבקשים להתדבק בליבן של ישראל התנא האלקי רשב"י, אנא ד'

”על שבר
בת עמי הושברתי”:
מבחירי הקהילה
ומטובי הבנים

ואבכרה את החללי בת עמי

בתוך האבל הכבד העוטף את היהדות הנאמנה בארץ ובוהץ לארץ על הסתלקותם לשמי הום של מ”ה הרונג מירון בעת הלילא דרשב”י, התעטפה קהילתנו באבל פרטי על הסתלקותם בטרם עת של ארבעה ממיטב בניה ואוהדיה. שורות של פרקי חיים, תולדות ומעשיהם הטובים לזכרם.

”מאיר פנים לכל אחד”
הרה”ח ר’ אלעזר
גפנר ז”ל
בן הרה”ח ר’ אברהם ז”ל
קרית ויזניץ הר-נוף ירושלים עיה”ק

קהל אנ”ש קיבלו בהלם ובזעזוע את הידיעה כי באסון המר במירון נספה הרה”ח ר’ אלעזר גפנר ז”ל ממתפללי בית מדרשנו ‘שועות משה’ בקרית ויזניץ הר נוף ירושלים, ומיקרי קהל דזיקוב ויזניץ, והוא רק בן נ”ב בפטירתו.

בדרכי אבות

ר’ אלעזר נולד בי”ג תשרי תשכ”ט לאביו הדגול הרה”ח ר’ אברהם גפנר ז”ל, מחשובי אנ”ש ומוותיקי מנהלי ועסקני מוסדותינו הק’ בירושלים. הוא למד והתחנך במוסדותינו הק’ בירושלים ובישיבתנו הק’ ‘בית ישראל דמשק אליעזר’ בקרית ויזניץ. מנעוריו היה מלא וגדוש בחמימות חסידית, והיה אהוב על כל חבריו וידידיו עד למאוד. הקים את ביתו עם זוגתו שתחי’ בת הרה”ח ר’ שלמה שור שליט”א מזקני וחשובי חסידי קארלין סטולין. הם חינוכו

הרה”ח ר’ אלעזר גפנר ז”ל

הרה”ח ר’ אלעזר גפנר ז”ל מאחורי כי”ק רבנו זי”ע בכניסת רבני ארגון ‘דגל ירושלים’ בקודש פנימה

את צאצאיהם לתורה ועבודת ד’, וזכו לראות דור ישרים יבורך. לאחר נישואיו המשיך המנוח את לימודיו בכולל ויזניץ ירושלים.

אציל נפש

המנוח ז”ל הצטיין במידותיו הטהורות ובשאיפתו להתעלות בתורה ביר”ש וחסידות. תפילותיו היו מעומק הלב ובמתינות, באמונה טהורה ותמימה ביקש את ד’ בכל ליבו ונפשו. קבע שיעורים לתורה, ומילא את שעותיו הפנויות לתורה מתוך אהבה תשוקה ושמחה. זכה לסיים את הש”ס והרבה להגות בספרי מוסר וחסידות, תוך שאיפה להבין כל דבר לעומקו של ענין. היה מחנך נאמן שהרביץ תורה ויר”ש לתלמידיו מתוך אהבה ומסירות נפלאה, כאשר תלמידיו משנים קודמות זוכרים ומזכירים לטובה

את המתיקות בהקניית הלימודים ובגישתו החינוכית, מתוך מחשבה איך לקדם ולשפר את תלמידיו כבן אהוב על אביו. רבות בשנים פעל במסגרת ארגון הנוער ‘דגל ירושלים’, והיה מראשי ומוותיקי המדריכים בארגון.

מצהיל לב

חכמת אדם תאיר פניו, היה אחד ומיוחד במאור פנים, וידע תמיד לומר מילה טובה לכל מי שפגש. ליבו שהיה פתוח כאלום היה תמיד רגיש לכאבו של הזולת, ושימש כמשענת לכל אחד שהיה צריך את עזרתו. היה משמח שבורי לב, כאשר היה מבקר בבתי חולים לגוף ולנפש ובבתי סוהר, מעודד בדברי נועם וחיוק ומחלק דברי מתיקה, לשמח לבבות נשברים. היה הולך לשמח את הנדכאים בבית החולים כפר-שאול,

”תורה וחסידות לא מתפרשין” הרב יוסף גרינבוים ז”ל

בן יבלחט”א הרב ברוך צבי | מחשובי פארי קהילתנו בעיר חיפה

מירושלים, ולאמו שתחי’ בת הרה”ח ר’ ישראל כהן מחשובי חסידי סקווירא בב”ב. למד והתחנך בת”ת ובישיבה לצעירים ויזניץ באלעד, שם בלט בהתמדתו בתורה וביראתו הקודמת לחכמתו. אח”כ המשיך לימודיו בישיבתנו הק’ ‘בית ישראל דמשק אליעזר’ בקרית ויזניץ. כבר אז בלט כאחד מה’הלומים’ שבין בחורי הישיבה, כפי שמגדירים אותו חבריו שיבלחט”ט. מאז שעות לפנות בוקר במשך כל היום עד הלילה עסק בתורה בהתמדה עצומה, כשהוא גם מוסיף משלו שעות לימוד על שעות הסדרים הקבועים. לצד התמדתו היה בעל כשרון נפלא ולמד

באבל כבד ובכאב נורא התקבלה הידיעה המזעזעת כי באסון המר והנורא במירון נלב”ע האברך היקר והחשוב, מופלג בתורה וביר”ש, נוח לשמים ונוח לבריות, הרב יוסף גרינבוים ז”ל, מחשובי אברכי קהילתנו בחיפה וממופלגי לומדי הכולל שע”י ‘איגוד מוסדות ויזניץ’.

בוצין מקטפיה ידע

האברך החשוב ר’ יוסף ז”ל היה מפארי קהילתנו בחיפה, הוא נולד בשנת תשנ”ט לאביו הרב ברוך צבי, מחשובי אנ”ש בקהילתנו הק’ באלעד, בן הרה”ח ר’ נפתלי גרינבוים ז”ל

הרב יוסף גרינבוים ז”ל

הב' יוסף יצחק אייזיק קאהן ז"ל

מון רבנו שליט"א בהלוויית הב' יוסף יצחק אייזיק קאהן ז"ל בקרית ויזניץ

ספר הזוה"ק הכרך של פרשיות אחרי-בחוקותי שתתם האברך המופלא ר' יוסף גרינבוים ז"ל לבית מדרשו 'ישועות משה' באשדוד

הלוויית הרב יוסף גרינבוים ז"ל

המשפחה בארגון ההלוויה. משם המשיכה ההלוויה הכואבת לירושלים, שם המתין המוני תלמידי ישיבת מיר בראשות ראשי ורבני הישיבה. דברי מספד מרטיטים נשאו רבני וראשי הישיבה ואחיו של הב' המנוח, כשאלפי הבחורים וחבריו של המנוח גואים בבכי נורא.

מסע ההלוויה שב לבני ברק, כשהמוני תלמידים מיישיבת מיר מגיעים לבית החיים ויזניץ. בבית החיים הספיד חדב"ג הגאון רבי חיים צבי מייזליש שליט"א ראש ישיבת סאטמר, ידיד להבחל"ח אביו ז"ל של הב' המנוח, אשר תינה בבכי מר את האבידה ואת האסון המזעזע.

הב' יוסף ז"ל נטמן בבית החיים ויזניץ, סמוך לציון זקנו הרה"ח ר' משה פיקסלר ז"ל.

ולאחר מכן בישיבות בליקוד ובמונסי, שם בלט בהתמדתו בתורה וביר"ש, ובמידותיו הנאצלות. לימים עלה ללמוד בישיבת מיר בירושלים, כשהוא ממשיך להעפיל בקנייני התורה בהתמדה וביר"ש. היה אהוב מאוד על חבריו שתמיד ביקשו את קרבתו, במאור פנים התייחס וקירב כל אחד.

הלם וזעזוע אפפו את בני המשפחה שבארה"ב כאשר קיבלו את הבשורה הנוראה כי בנם האהוב נמנה בין הרוגי האסון המזעזע במירון. שבורים ורצוצים יצאו בני המשפחה במוצאי שבת מארה"ב לארץ, כדי להשתתף במסע ההלוויה.

ההלוויה עברה תחילה בקרייתנו הק', ומרן רבנו שליט"א יצא להשתתף בהלוויה, כאשר הקדיש נאמר ע"י דודו של הבחור, הרה"ח ר' בערל פיקסלר הי"ו - משב"ק, שטיפל מטעם

ביה"ס לבנות 'בנה' בקליוולאנד, בתו של הנגיד החשוב ר' דוד אריה פרידמן שליט"א ראש קהל אונוגוואר בברוקלין.

אביו של הב' יוסף, ר' מנחם מנדל ז"ל, היה ת"ח מופלג שהתנהג בחסידות, הוא המשיך גם לאחר נישואיו לחבש את ספסלי ביהמ"ד בכולל האברכים דיישיבת טעלז בקליוולאנד, ונודע בגדלותו בתורה וביראת שמים. היה בנו של הרה"ח ר' יוסף יצחק אייזיק קאהן ז"ל מלוס אנג'לס, מחשובי תומכי מוסדותינו הק' ומוסדות סאטמר, ונכדו של הרה"ח ר' משה פיקסלר ז"ל מחשובי זקני אנ"ש באנטווערפן. משפחת קאהן הם מצאצאי החסיד הנודע ר' יודא עביר רזנברג ז"ל מביטשקוב.

הב' יוסף ז"ל למד בישיבה בקליוולאנד,

הב' יששכר דב בעריש שטיינמץ ז"ל ממונטריאל

"מקושר בהתקשרות מבית אבותיו" הב' יששכר דב בעריש שטיינמץ ז"ל בן יבלחט"א הרה"ח ר' שלמה שליט"א ממונטריאל

לאביו החשוב והנכבד רב פעלים לתורה ולחסד הרה"ח ר' שלמה שליט"א, ידיד יקר ותומך נאמן לממלכת התורה 'איגוד מוסדות ויזניץ', בן הרה"ח ר' משה חיים שליט"א מחשובי אנ"ש וגבאי עשרות בשנים בבית מדרשו 'אהבת ישראל ואור החיים' באנטווערפן, בן הרה"ח ר' יצחק ישראל שטיינמץ ז"ל מחשובי חסידי ויזניץ באנטווערפן.

רבותיו וחבריו מספרים על אישיותו

הלם ותדהמה אפפו את בני המשפחה ואת חבריו של הב' החשוב יששכר דב בעריש [דובי] שטיינמץ ממונטריאל, תלמיד ישיבת מיר בירושלים, בהיוודע הבשורה המזעזעת כי הוא השלים נפשו לאלוקיו במעלות קדושים, ויצאה נשמתו בטהרה למרגלות ציון התנא האלקי רשב"י ז"ע, בליל ההילולא קדישא, באסון הנורא של מחץ עשרות נפשות. מ"ה תשתוחח נפשנו.

הב' דובי ז"ל נולד בשנת תש"ס ממונטריאל,

ומוקירו הרבים. אלפים בקרית ויזניץ ב"ב, באלעד ובאשדוד, השתתפו בהלווייתו רוויית הדמעות, שיצאה במוצאי שבת מביהמ"ד הגדול, בראשות מרן אדמו"ר שליט"א.

דברי פרידה מרטיטים נשא אביו הרב ברוך צבי שליט"א, שהצדיק עליו את הדין, עורר וחזק את האמונה התמימה הודעה להשי"ת על שזכו לגדל נשמה גבוהה זו. דברי התעוררות נשא המשב"ק הרה"ג ר' שאול גרינברגר, והרה"ג ר' חיים מאיר גרינבוים רב דקהילתנו בחיפה בשם בני הקהילה.

ההלוויה המשיכה לביהמ"ד 'צמח צדיק' ויזניץ באלעד, שם נשא דברי התעוררות אביו הרב ברוך צבי מאלעד, הרה"ג ר' מנחם מנדל פקשר רב בית מדרשו 'צמח צדיק', ורב העיר הרה"ג ר' שלמה זלמן גרוסמן. משם המשיכו לביהמ"ד 'אמרי חיים' ויזניץ באשדוד, דברי פרידה מרטיטים נשאו חותנו הרב שמואל וייס מאשדוד, הרה"ג ר' צבי הירש ויזניצר רב דחסידי ויזניץ, הרה"ג ר' שלמה זלמן וייס רב בית מדרשו 'ישועות משה', והרה"ג ר' יצחק משה ארלנגר שליט"א.

נטמן בבית החיים באשדוד חלקת ויזניץ. הותר אחריו את זוגתו החשובה שתחי' שעמדה לימינו במסירות, ובת אחת. הוריו, אחיו ואחיותיו, חמיו וחמותו, זקניו, והמוני קרובים ומכירים שבורים ורצוצים.

נפלאה, כשהוא אינו עושה מעצמו שום עסק. יחד עם היותו נוח לשמים היה נוח לבריות, וקיבל כל אחד בסבר פנים יפות. בטוב ליבו עמד תמיד הכן לסייע ולהלוות לכל אחד, ביוזמה אישית ומבלי שהוצרכו לבקש ממנו.

נהג להתיעץ בכל דבר עם מרן רבנו שליט"א, והיה דמות של מבקש ד', מתוך דביקות בספרי חסידות. היה מיוחד בקדושת העיניים, כרמוז בשמו 'יוסף'. צדיק היה בדרכיו וחסיד במעשיו.

בעיון רב. היה בחור מבקש ד', מתמיד ובקי בספרי חסידות ומקושר בלונ' ליבלחט"א מרן אדמו"ר שליט"א. עבד את ד' בקדושה ובטהרה ובלט בשמירת העיניים שלו. כל חייו היו באטמוספירה גבוהה של תורה לשמה ועבודה תמימה לשם שמים. בהגיעו לפרקו הקים בשנת תשע"ח את ביתו עם זוגתו החשובה שתחי', בת הרב שמואל וייס מאשדוד, בן הגאון ר' אריה וייס רב דקהילתנו בלונדון וחתן הרה"ח ר' משה מרגליות מקרית ויזניץ.

'ואהבת את ד' אלקיך'

אהוב לשמים ולבריות

ביום חמישי בדרכו למירון, דיבר משהו באוטובוס על כך שחז"ל במסכת ברכות אמרו כי דרכי המלחמה ביצר הרע הם 'תורה', 'קבלת עול מלכות שמים', ו'זכיר לו יום המיתה'. נענה המנוח ר' יוסף ז"ל, כי אין צורך לעסוק יותר מדאי ב'זכיר לו', אלא צריך לדבר מכך שהקב"ה אוהב כל יהודי...

לאחר פטירתו מצאו כי כאשר התגורר באשדוד, תרם לבית מדרשו 'ישועות משה' ספר הזוהר הקדוש של רשב"י ז"ע, את הכרך של פרשת אמור... - השבוע בו התבקש לישיבה של מעלה. פטירתו של האברך המנוח ר' יוסף ז"ל באסון המר והמזעזע בל"ג בעומר באתרא קדישא מירון, הכתה בתדהמה והשרתה אבל כבד וכאב נורא במשפחתו הרוממה, ובין קהל אנ"ש וחבריו מכירו

לאחר נישואיו התגורר תחילה באשדוד, ואח"כ קבע מגוריו בעיר חיפה. בכולל ויזניץ בחיפה בלט כאברך מתמיד הממלא את כל שעות הסדרים מתחילתם ועד סופם בהתמדה מופלגת, לימודו היה בבהירות ובהבנה נפלאה. חבריו האברכים מפליאים את דמותו כמי שכל מעייניו שקועים היו בתורה ובעבודת ד' בכל שעות היממה. גשמיות ועוה"ז לא היו כלל מעניינו, אלא מוחו ומחשבו עסוקים היו רק בדברים שבקדושה.

כל עניינו היה 'עשה טוב', מתוך אושר ושמחה פנימית על שזכה לעבוד את השי"ת. תפילות היתה מתוך דביקות והתרוממות הנפש, במתנות, בכונה ובהתבוננות, יש ובשעת 'פסוקי דזמרה' פרצו מליבו שירי הודיה והלל לד'. אולם הכל היה בענווה ובהצנע לכת, בפשטות, באצילות ובעדינות

"בתורת ד' הפצו וקניינו"

הב' יוסף יצחק אייזיק קאהן ז"ל בן הרה"ג ר' מנחם מנדל ז"ל מקליוולאנד

ישיבת טעלז ומקורב לחצרות ויזניץ וסאטמר, שנלב"ע בארה"ב בתאונת דרכים מחרידה בשנת תשס"ו, ולאמו החשובה המחנכת תליט"א, מנהלת

הנורא והמזעזע במירון. הב' יוסף ז"ל נולד בקליוולאנד בשנת תשנ"ט, להוריו הרה"ג ר' מנחם מנדל קאהן ז"ל, מרבני

בקרייתנו הק' ובירושלים התקיימה אור ליום שני כ"א באייר הלווייתו של הב' החשוב יוסף יצחק אייזיק קאהן ז"ל מקליוולאנד, מהרגי האסון

הטרגדיה הנוראה במירון

הוכיחה מעל כל ספק

את הנחיצות והחובה לציות לדברי מרן אדמו"ר שליט"א של כל אברך מויזניץ יהיה "כל ישראל ערבים"

כאשר לרבים לא היה "כל ישראל ערבים" וכעת עמלים קשות להקים קרנות בשביל המינימום שבמינימום לקיום המשפחות ומנגד היו ביניהם שהצטרפו רק חודשיים קודם! וזכו לעשות את חובת האיש לביתו

"כבר ידוע על גודל הזכות של אלו שהצטרפו לתכנית 'כל ישראל ערבים' שנוסד ע"י ועד הרבנים, וחז"ל אמרו שבזמן שרבים נמנים לדבר מצוה אין לפרוש מן הציבור, וכל המצטרפים יתברכו באריכות ימים ויזכו לגדל צאצאיהם לתורה ולחופה"

בשם ה' יתברך ויזכו לגדל צאצאיהם לתורה ולחופה

פנו עוד היום לנציגי הקהילות הצטרפו וקבלו במקום מתנה ייחודית יקרת ערך

המתנה הכי שווה
המתנה שכולם אוהבים לקבל - ועכשיו במהדורה חדשה להדלקה במקומות גבוהים נפתח עד 70 ס"מ

מצית הפלא
הנשלה

בני ברק:	נציג ראשי הר"ר חיים אברהם גולדברגר הי"ו	054-8528384
חיפה:	הר"ר דוד זילברשלאג	053-3199204
אלעד:	הר"ר יצחק שטרן	054-8429565
בית שמש:	הר"ר צבי יהודה ישראל גולדברגר	052-7125577
עפולה:	הר"ר אברהם ישעי כהנא	052-7155107
אשדוד:	הר"ר ברוך ארלנגר	055-6776345
ביתר:	הר"ר צבי גרינבוים	055-6797719

לפרטים ניתן לפנות להרב חיים אברהם גולדברגר: C6760179@gmail.com

מרן רבנו שליט"א בניחום אבלי אצל ר' שלמה שטיינמן ממונטריאל ומשפחות

שביכו מרה את הטרגדיה המזעזעת. דברי הספק והתעוררות נרגשים נשאו רבותיו ראשי ורבני הישיבה שליט"א. אביו הרה"ח ר' שלמה הספידו בדמעות שליש ואחיו נפרדו ממנו בבכי מר, עין לא נותרה יבשה. הוא נטמן בהר המנוחות, ע"י ציון זקנו הרה"ח ר' יצחק ישראל שטיינמן ז"ל מאנטווערפן. בשעת ליל הגיע מרן רבנו שליט"א במיוחד לשדה התעופה בלוד, לנחם את המשפחה הנכבדה על השבר הגדול. רבנו שליט"א חיזקם ועודדם בדברי עידוד ונחמה לנוכח יגונם הכבד. מי יתן והש"ת ירפא את מחץ לבבם וינחמם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים.

בחצרות קדשנו ובמוצאי יו"כ זכה להסב על שולחן רבנו שליט"א לאחר הצום. הוא היה צאצא למשפחה שהיתה קשורה לרבוה"ק מדורי דורות. בערב ל"ג בעומר הגיע כשכולו מאושר להר מירון, שעות לפני שנמחץ למוות עסק בתורה יחד עם חבריו הבחורים, מתוך חיות דקדושה, באכסניה בה שהו במירון. כן עסק בחלוקת שתיה קרה במאור פנים לכל הבאים. בהיוודע האסון הנורא על פטירתו במירון, והוא רק בן כ"א, הגיעו בני המשפחה ממונטריאל שבקנדה בטיסה מיוחדת להלוויה בירושלים, בה השתתפו המוני חבריו תלמידי ישיבת מיר

הסגולית של הב' המנוח, הוא היה מקפיד על קלה כבחמורה, הקפיד תמיד על תפילה במנין, ויראת שמים שלו בלטה בהליכותיו. מלבד זאת היה טוב לב באופן נדיר, בכל עת חשב והגה כיצד להיטיב עם הזולת, וליבו היה פתוח כאלום. היה נושא בעול חבריו ודאג לרווחתם בכל עת, לסעודות שבת היה מזמין אליו בחורים בישיבה שלא היה להם היכן להתארח. הוריו מפליאים ביותר את כיבוד אב ואם שלו. לבו היה נלהב לעבודת ד' ולאמונת צדיקים, מבית אבותיו היה קשור בלו"ל לבית ויזניץ, והיה מגיע לעיתים קרובות לשהות בצל מרן רבנו שליט"א. גם ביום הכיפורים הסתופף

אסון מירון תשפ"א | יהודה א. ארלר

קשה להכיל. נורא לעכל אך נסתרות דרכי הא-ל הסתרת פניך, ברותחים הוכחתי וככל זאת שמך לא שכחתי

נחפשה דרכיך והחיי יתן אל לבו לא לחנם הפרע רשבי" במסכו בין הדמעות נערך חשבון זהה זה לזכר קדושי מירון

נשמות טהורות כמלאכים נדמים היו נא לשליחים נאמנים קרבנות צבור נבחרתם להיות השמייעו צעקתנו לפני שומע קול בכיות

שישקוף וירא הילדים הרכים את אביהם שנקטף בחטף מבכים דמעת אשה על בעלה ואם על בנים ומקהה השם דמעה מעל כל פנים

איכה הכניעו ראשן עשן ולהבות את הפמליא העולה מליות לכבוד התנא השיאו מדורת אש והיא מלוח נשמות ארבעים וחמש

ורגע קדם יצוחו המונים בשירת 'אני מאמין' כלם עונים ורגע לאחריו טלטלנו הא-ל ויצאה נשמתם בשמע ישראל

איכה החר אשר מפזים עליו וכן רגע נדמה בכתשעה באב יללות וסירנות תחת צלילי החליל כי נרצו בקרבן עולה וכליל

עני עני ירדה מים כי נעשנו משמים אוי נא לנו כי חטאנו בעונותינו, זאת הגיענו

מי ינחמנו מי ירפא לנו

איכה הסתרה מדת רחמים קדין לא נתפס, הכשר נעשה הידורין מחזה אימים הלום בלהות אוי לעינים שךך רואות

איכה נרמסו לארץ טובי בחורני שבת משוש, נהפך לאכל מחולנו על מה עשה ד' בכה נתננו ונתן ותרם האנחה

איכה היתה הלולא למספר שרה נלהבת לאסון כבד אש יצאה מעם ד' ותאכל לקדושים נהפכו, נקראו למעל

דוחק עצום,
איבוד נשימה,
חרדה נוראית,
שחור בעיניים ואז...

| שלום הכהן פקטר |

השם נפשנו בחיים

אמרתיו רב שמעון, הצל אותי ומקבל אני על עצמי
ללמוד זוהר בכל יום, ואז משכו אותי החוצה

"רבנו של עולם, הריני נותן סכום כסף לצדקה, אנא פדה אותי מהמצוקה, עזור לי שאצא מכאן בחיים"
[ר' אברהם יצחק ברח"מ וייס מבית שמש] • "ניסיתי להיאחו בכל כוחותי לבל אפול, אך הלחץ העצום
הכריע גם אותי"... [ר' שלמה אלחנן לדרמן מעפולה] • "על כל נשימה היה עלי להילחם, חשתי תשישות
נוראית ואפסית כוחות" [הרה"ג ר' יוסף גנץ מהר נוף ירושלים], "ברגעים נוראים אלו, שמעתי את בני זועק
'איך לי אוויר! אינני מצליח לנשום!' [ר' שם טוב מאיר מאשדוד] • "גם אנחנו כאנשי הצלה שמקבלים
יעוץ מקדים, נדרשנו לתמיכה וחיווק נפשי לאחר האסון" [ר' מענדיל ברח"מ"ב גפנר מאלעד]

מקבץ מרגש של עדויות מרטיטות מזירת האסון השחות בהשתאות על יד השגחה פלאית שהותירה
אותם בארץ החיים • שְׁמַלְנוּ כָּל טוֹב

ארבעים וחמשה יהודים, ע"ה, יראים ושלמים,
נהרגו באסון הכבד על הר מירון למרגלות ציון
הרשב"ל בליל ההילולא. הניצולים, אלו שהיו כפסע
מארץ החיים, אלו שהיו בתוך 'מסדרון המוות',
וראו את השבר ואת הזעקות, שבים לרגעי החרדה
והבהלה, מתארים את הזוועה שהם ראו וחוו,
ואומרים: "איך לנו דרך להסביר את העובדה
שניצלנו – חוץ מנס שמימי".

כמניין הנפטרים ארבעים וחמש, כך אולי
מניין הנסיבות לאסון הנורא, בו אנשים זורקים
לאוויר הפתוח באוזני כל מי שרק רוצה לשמוע:
"זה מחדל נוראי שמישהו חייב לשלם על כך";
"צפיתי זאת מראש, הדוחק היה נורא"; "אם היו
משטחים את ההר, זה לא היה נראה כן! אנשי
ההצלה לא יכלו לגשת למקום בכלל!"

אך אלו שהיו שם, שחוו את הטרagedיה למול
העיניים, שראו את השכול הנורא מכל, ששמעו את
הקולות הגוועים של השוכבים לצידם, מצהירים:
"איך זה כי אם אצבע אלוקים". קרה פה אסון
שהוא מעל להשגתנו, פליאה דעת ממני, נשגבה
לא נוכל לה. כמות הנפטרים הנוראה היא לא
פחות מאשר תמיהה אחת גדולה. זו הטרagedיה

הרבה נפשיות, זקנים, אברכים צעירים לימים,
בחורי תשחרות וילדי חן, זה משהו שעוד לא
חוונו. זה משהו שעוד לא התנסו בו"ה. שנים

התריעו, צעקו, התחננו, תיעדו, אבל עכשיו זה
קרה, למרבה היגון והכאב הצורב.

מתוך כל האפילה והחשיכה, בולטות ניצוצות
אורה, אורות מאופל, של אלו שהיו במקום ובעור
שיניהם כפשוטו ממש, ניצלו בחסדי שמיים. אנשי
שלומנו שראו את הכל, התמודדו מול נחשול
האנשים שזרם והפיל אנשים בזה אחר זה, נלחמו
כמעט על כל נשימה, אך בחסדי שמים מרובים
ובזכותו הגדולה של התנא האלקי ז"ע, הצליחו
להתרומם ולהיחלץ לארץ החיים. קשה עליהם
הדיבור בימים אלה, מחשבותיהם נקטעים כשהם
חוזרים כל הזמן לרגעים הדרמטיים והגורליים.
והם כאן בשביל ההודות, החרים את כפיהם לאבינו
שבשמיים ולהודות על כל נשימה ונשימה. על
חיהם שקיבלו מחדש, ועל התובנות מהאירוע
שייצרב בזיכרונם כל ימי חייהם.

השם נפשנו בחיים

בשבת שאחר ל"ג בעומר, הדהדה בביהמ"ד
הגדול 'בית ויזניץ' ברכת 'הגומל' מרטיטה,
שנענתה במאות 'אמן' נרגש, ע"י המוני אנ"ש,

שהביטו בעיניים מצועפות על 'זה שהיה שם
ויצא חי', ה"ה הר"ר אברהם יצחק וייס הי"ו
מבית שמש, שחווה את הנס על בשרו ממש.
"לא אמות כי אחיה" התקיים אצלו כפשוטו ממש,
כפי שסופר על יד:

"ביום חמישי בצהריים כבר עשיתי את דרכי
לעבר אתרא קדישא מירון. הגעתי לקראת תפילת
מעריב והשתתפתי בהדלקה המרכזית של כ"ק
אדמו"ר מביאנן שליט"א. לאחר ההדלקה שמתי
את פעמי לעבר מתחם ההדלקה של הרה"צ רבי
אלימלך בידרמן שליט"א ולאחר שהזהירו שם
כל העת כי המקום נמצא בחזקת סכנה ועל
כל המשתתפים להתפזר, עליתי בחזרה לכיוון
הציון להתפלל ולשפוך שיח. לאחר שניסיתי ללא
הצלחה להגיע למבנה הציון מהכניסה המרכזית,
ניסיתי את מזלי מהצד השני: הכניסה להיכל
רבי אלעזר. משסיימתי להתפלל, צעדתי לכיוון
מתחם ההדלקה של כ"ק אדמו"ר מתולדות אהרן
שליט"א כשכדעתי לצאת את המתחם מיד לאחר
ההדלקה, ובכך לחסוך את הצפיפות הצפויה עם
גמר המעמד.

"איך לתאר ואין לשער את הרגעים המרגשים
של קבלת עול מלכות שמים ושירת "אני מאמין"
האדירה היוצאת מפי רבבות עמך בית ישראל.
אולם כמוני, אף אחד לא צפה שמדורת אש, תהפוך
לנחלי דמעות, השמחה האדירה תוחלף בעצב,
צער ויגון, ובמקום תהילה יינשא מספד ובכיה.
"לאחר שהועלתה אש שלהבת רשב"י ואלפי
משתתפים החלו רוקדים ורוגשים, התחלתי
לצאת לכיוון הרמפה המובילה לגרם מדרגות
היציאה ממתחם הקבר. מיד כשהתחלתי לצעוד
בירידה המחליקה, הרגשתי צפיפות נוראה שהלכה
והתגברה. לא היתה יכולת לזוז. הכל עמד מבלי
להתקדם. ובניתיים, התחילו להגיע עוד כמויות
של אנשים המבקשים לצאת ממתחם ההדלקה,
ואלו הוסיפו דוחק על צפיפות שהביאה למפולת
אנושית.

"בתוך בליל הדחיפות ואלפי האנשים, התחלתי
לצעוק "אני לא נושם" לכל מי שרק רצה ויכול
לשמוע, אבל זה היה המצב אצל כולם, אף אחד
לא היה יכול לנשום. לצידי היה ילד שצעק בחרדה
משתקת "אבא, אני לא נושם". גם ילדי חלאקה
עטוי חן עם אבותיהם, אנשים באים בימים,

באותם רגעים כשאני שוכב כק מחויק
בכל כוחותי פתח אוורור לנשימה
אמרתיו כך לרבי שמעון 'הצל אותי
מכאן, ואני מבטיחך נאמנה שבכל יום
אלמד אשטיקל זוהר". אמרתיו קבלתי
זו פעמיים, וכשסיימתי בפעם השנייה,
ניגש שוטר לזה מיסתחתי ומישך אותו
בשתי ידיו, והציל אותי ממות לחיים.
ובעקבותיו גם אני.

כולם נשמו בכבדות, מחכים לנס. באותו רגע
הבטחתי כסף לצדקה ואמרתיו כך: 'ריבוננו של
עולם, הריני נותן סכום כסף לצדקה, אנא פדה
אותי מהמצוקה, עזור לי שאצא מכאן בחיים'.
"ואז התעלפתי. איבדתי את הכרתו.
"מרגע זה אני לא זוכר כלום עד שהתעוררתי.
אבל אלה שטיפלו בי, סיפרו לי.

"דקות לאחר מכן, עם היוודע המפולת
הנוראית ואזעקת כוחות הרפואה, הגיעו אנשי
ההצלה גם אלי. בעקבות האסון הגדול וריבוי
הנפגעים, נאלצו הם להחליט בזריזות על רמת
עדיפות טיפולית. מכיוון ששכבתי ללא סימני

קהל ההמונים ברחבת הריקודים במירון

חיים, התחילו לקחת אותי לכיוון המתחם של אלו
שקפחו את חייהם. כשהובילו אותי לשם, החליטו
אנשי ההצלה לבצע מס' פעולות מצילות חיים,
ותוך זמן קצר בס"ד שבתי להכרתי. התעוררתי
בבת אחת לתוך יקום אחר לחלוטין. נשארתי
בעירום ובחוסר כל כפשוטו ממש, ללא הכובע,
ללא משקפיים וללא נעליים. שכבתי חלושות
כחי בין המתים, מביט סביבי ואיני קולט: עשרות
אנשים שכבו לצידי ולצער כל בית ישראל,
לא שרדו את האסון. ואילו אני, נפשי היתה לשלל.
לאחר מנוחה והתאוששות של כרבע שעה,
הורידו אותי באלונקה עד לשער היישוב. אט
אט שבתי לכוחותי בס"ד ופגשתי לצידי ניצולים
נוספים, כל אחד וסיפורו הוא, כל אחד והנס
הפרטי האישי שלו, נס שאף פעם לא נשכח. נס
ל"ג בעומר שאני אחיה עמו לנצח. ביום הזה
נולדתי מחדש.

"רק אז הבנתי את גודל הנס והסייעתא דשמיא
שהיתה לי מצד אחד. אך לצד ועם זאת, הלב נחרד
לשמוע את גודל הטרagedיה, כאשר עשרות קיפחו
את חייהם בצורה כה טראגית".
"מה לדעתך גרם לאסון?" אנו מבקשים לדלות
מפיו.

ר' אברהם יצחק מושך בכתפיו. "זאת יקבעו
הגורמים המוסמכים. אבל מה שברור שהיה איזה
חסם ששנע מאנשים להמשיך ללכת, וכשהכל
נעצר, ויורדים עוד ועוד כמויות אנשים, התוצאה
היא בלתי נמנעת. מקווה שיופקו הלקחים ולא
נצטרך שוב לעמוד מול אסון כזה. חייבים לעשות
הכל כדי שזה ח"ל לא יקרה".

הקבלה שהצילה

הר"ר שלמה אלחנן לדרמן מעפולה היה גם
הוא בתוך גיא ההריגה, והוא ניצל בזכות הקבלה
הטובה שהוא נטל על עצמו ברגע הדרמטי ביותר
של חייו.

ויעמד בין המתים ובין החיים:

מלחמה על החיים, צרובה לנצח...

"לא ראיתי מחזה כזה בחיי" אומר לנו בשיחה מיוחדת הר"ר מענדיל ב"ר חיים מרדכי בצלאל גפנר ה"ו מאלעד, סוכן ביטוח שמשמש גם כאיש הצלה וחירום. "מדובר באירוע קשה מאוד שיאריך לנו זמן רב להתאושש ממנו.

ר' מנדל מספר לנו על השתלשלות העניינים מזווית מבטו: "סמוך לשעה 1 בלילה קיבלנו דיווח על אירוע מתפתח של נפגעים רבים מהדוחק הרב. למקום הוזנקו כוחות רבים והיה קושי להגיע לזירה עצמה, אך למרות הקושי הגענו לבסוף.

"נסעתי למירון בשעה 10 וחצי בלילה והגעתי כעבור 4/3 שעה בלבד", פותח ר' שלמה. "תחילה פניתי לסיים את ספר התהלים, ולאחר מכן חשבתי להספיק להשתתף במעמד ההדלקה של כ"ק אדמו"ר מתולדות אהרן שליט"א.

"הכל הלך כמתוכנן והשתתפתי בהדלקה, זכיתי לקבל עול מלכות שמיים ולראות את האש שללהב יוצאת ומדליקה רבבות לבבות לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי.

לא מאחל לאף אחד בחיים.

"כחובש, אני לא זוכר מקרה כזה, לא נתקלתי בטררגדיה כזאת. אני אישית טיפלתי ב-8 אנשים ואומר לך שקשה לעכל זאת. גם הקשוחים והוותיקים מבינינו, עמדו כלא מאמינים. "חד עם היותך איש רפואה שאמון על הגשת העזרה הראשונה, עליך להיות שקול, לתת גם את התמיכה הנפשית ולהרגיע את המטופל. להיות רק איתו ובשבילו. באירוע שכזה, לצד המהומה הרבה מעצם היותו אירוע רב-נפגעים ומימדי האסון שהולכים ומתבררים לך מדי רגע, מקשים מאד לשמור על שיקול דעת נכון, המשליך ומצריך קבלת החלטות נכונות הנדרשות, בקשר לרמת ומדרג הטיפול כרגע לאלו השרועים סביבך.

"ברגעים כאלו, אתה מבקש סיעתא דשמיא מיוחדת מבורא עולם, לעשות את המעשה הנכון ברגע הנכון. וזאת התמודדות לא קלה. נלחמנו שם על חיי אדם רבים, פשוטו כמשמעו וכשאתה מבין שאין מה לעשות, זהו רגע קשה מאד.

"בטררגדיה הנוראית נפטר גם דודי הרה"ח ר' אלעזר גפנר ז"ל מירושלים, איש חמודות שנקלע גם הוא לאזור האסון ונספה בשריפה אשר שרף ד', כל אלו ועוד נצרכו במוחי כמשהו בלתי נתפס, בלתי ניתן להשגה. מיד לאחר האסון נתנו במשרד מענה ראשוני להרבה מהנפגעים, בנוגע לזכויות שלהם, ועזרה בכל הקשור לבירוקרטיה והידע במיציא הזכויות. נוסף ונלווה את נפגעי האסון המבוססים במשרד עד לקבלת כל הזכויות. תקוותי ותפילתי שהאסון הזה יהיה האסון האחרון של כלל ישראל." אומר ר' מנדל.

לא נושם", מנופפים בזרועותיהם, 'תעצרו', 'תחזרו ל"מיד לאחר ההדלקה עשיתי את החשבון שככל הנראה מדי הרבה אנשים עשו, שמדי עם סיום המעמד יצאו בבת אחת הרבה אנשים, מה שיגרם לעומס בתחבורה הציבורית. לכן, פניתי לצאת מיד לאחר הדלקת האש.

"פניתי לרדת באותו כבש מפורסם, ומיד חשתי צפיפות רבה. אבל הצפיפות שהרגשתי אז הייתה אופיינית ל"ג בעומר במירון. הרי רשב"י לכל ואין אחד שמצפה לפסוע כאן מעדנות ללא שותף נוסף לאותן ד' אמות שלו...

"בהמשך המצב החמיר עוד יותר. במקום לצעוד ברגלי התחלתי להיסחף עם נחשול אדיר של אנשים. פשוט החלקנו באותו משעול כמה מאות איש ביחד. הלחץ מאחורי הולך וגובר ולפתע כשהבטתי לפנים גיליתי כי עוד לפני סוף הרמפה, עוד לפני המדרגות, שוכבים אנשים זה על זה וצעקות נוראיות של "תוציאו אותי מפה" ו"אני לא נושם", מנופפים בזרועותיהם, 'תעצרו', 'תחזרו

במעלות קדושים וטהורים, מתחם המעבר יום למחרת

אחורה... אך שום דבר לא עזר, לאף אחד לא הייתה יכולת לעזור. ניסיתי להיאחז בכל כוחותי לבל אפול, אך הנחשול האדיר הכריע גם אותי. נפלתי אפוא על גבי אנשים אחרים ללא יכולת לקום, להזיז איבר, לצעוק, כלום. נשימתי נעשתה כבדה מרגע לרגע, אולם כאן טמון הנס הגדול שלי: בעזרת הבורא יתברך נפלתי על פני מה שאפשר לי להרים את עצמי ולהישען עליו באמצעות שתי ידי, ובכך להשאיר ולו במעט קצת אוויר לנשימה, כך לא נחנקתי וזכיתי להינצל.

"אנשים צעקו לא לדחוף מכל עבר, אבל שום דבר לא נשמע – ברקע המוזיקה הרועשת ובליל המצטופפים במעבר צר, שכרגיל אינו מכיל אפילו חצי מהציבור שכרגע עבר בו.

"אבל זה עוד לא היה השיא. זרם אדיר של אנשים המשיך והצטרף למאות שכבר נדחסים במעבר הצר הזה. זה גרם לעוד עשרות אנשים ליפול, וחלקם גם נפלו עליי. הכאבים היו עזים, אנשים שכבו עלי מבלי יכולת להגיד להם כלום, הרעש וקולות זעקות השבר נשמעו מכל עבר, והחילותי לחוש בחרדה קיומית ממש.

"באותו רגע הרגשתי שאני חייב לקבל על עצמי קבלה שתוציא אותי מגיא ההריגה. משהו שיעניק לי מתנה שמימית לצאת מכאן בחיים. אתה שומע סביבך בליל צעקות, אנשים זועקים 'הצלה', אתה רואה את המבט החרדתי בעיניהם, חלקם כבר נאנחים בכבדות וממלמלים 'שמע ישראל'..."

"באותם רגעים כשאני שוכב כך, מחזיק בכל כוחותי לבל אקרוס, נלחם על כל נשימה, עצמתי עיניים וכששפתי נעות ללא קול, אמרתי: 'רַבְּ שִׁמְעוֹן, הַצֵּל אוֹתִי מִכָּאן, ואני מבטיחך נאמנה שבכל יום אלמד א שטיקל זוהר". אמרתי קבלתי זו פעמיים, וכשסיימתי בפעם השנייה, נגיש שוטר לזה משתחתי ומשך אותו בשתי ידיו, והציל אותו ממוות לחיים. ובעקבותי גם אני. ברגע שפחת הלחץ, ביקשתי מהאנשים שמעליי לרדת ממני ולאפשר לי לצאת, אך הם לא הצליחו. עד רגע הזה בו אני משוחח איתך, חש אני עדיין בכאבים עזים ברגלי שהיו לכודות תחת רבים שמחוטר ברירה וידיעה, פשוט עמדו עליהם.

המדדגות המחבחת בין הרחבות

"אט אט השתחלתי, הלחץ פחת, הבנתי שרדת כבר אי אפשר, ועליתי בחזרה לכיוון רחבת תולדות אהרן, לקחת בקבוק מים כדי להחיות את נפשי. מה מאד הופתעתי כשהגעתי למעלה והמוזיקה ממשיכה בכל עוז. אני שידעתי את האסון הקורה ברגעים אלו, לא הצלחתי לתפוס את הסיטואציה שבו שמחה ועצב משמשים בערבוביה. חלפו דקות ארוכות עד שהמוזיקה הושתקה לחלוטין והחלו להשתחרר ידיעות מחרדות כל לב.

"לאחר דקות של התאוששות, הלכתי כבר לקיים את הבטחתי שזה עתה נתתי לרשב"י, נכנסתי לעמדת מכירת הזוהר הקדוש עם הפירוש מתוק מדבש, והזמנתי באותו רגע סט שלם שיגיע אלי הביתה".

כשאני מבקש מר' שלמה לסכם את הנס, הוא עדיין לא מאמין שניצל. "אני עד הרגע הזה לא מאמין שניצלתי. אני במצב של 'וגילו ברעדה'. 'גילו' על כך שניצלתי ונפשי הייתה לשלל, ו'רעדה' ופלצות תחת רושם רגעי האימה וצלמוות ועל 45 נשמות שקיפחו את חייהם בצורה כל כך טראגית.

אפיסת כוחות בדקות קריטיות

את הרה"ג ר' יוסף גנץ שליט"א מהר נוף ירושלים, משגיח רוחני בשיבתנו הק' במודיעין עילית, תפסנו בדיוק בדרך לקנות לעצמו כובע ונעליים חדשות. "נשארתי בלי כלום, אבל העיקר שאני חי". אומר ר' יוסל כשדוק של עצב ניכר עליו. "אמנם אני ניצלתי, אבל אלה שהיו מימיני ומשמאלי, לא שרדו, וליבי עליהם דווי".

"לאחר שעתיים של תפילה על הציון. רציתי לחזות במעמד ההדלקה, ומתוך שלא היה מקום לעמוד ברחבה, נעמדתי יחד עם אלפי יהודים שנעמדו לראות את ההדלקה בקטע המעבר המוליך לאותה ירידה, המוכרת לחלק מהאנשים כ'שביל ר' דויב'. באותו הרגע בו הועלתה אבוקת האור, הרגשתי שנהיה דחוס מרגע לרגע, ופשוט אני ואלו שסביבי התחלנו לנוע, מבלי לרצות, לכיוון הרמפה והמדרגות. לא הייתי צריך ללכת

אנשי ירושלים מי לכם ומה לכם פה לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

לשום מקום, לא יכולתי להחליט שאני לא הולך, נחשול של אנשים סחף איתו את כולם לעבר הירידה.

"אני לא יודע עד הרגע הזה מה גרם לתנועת האנשים היורדים מלעצור, ישנם דעות לכאן ולכאן, אך ברור שהירידה נעצרה באיזה-שהוא שלב, והדוחס נהיה כבד מרגע לרגע. כל דקה הרגשנו שנהיה יותר ויותר דחוס והרגשתי בכל דקה בעוד גל של אנשים הבא ומתגבר, וכעבור דקה שוב זרם אדיר של אנשים. היינו במצב חוסר אונים לחלוטין.

"לעמוד על הרגליים כבר לא יכולתי, ולפתע התייצבתי בצורה חצי שכובה על אנשים שמלפניי, לא הייתה ברירה אחרת. אלו היו רגעים שבו החיים עוברים מול עיניך, ואין לך מושג מה יקרה בעוד דקה. קשה לי להעריך כמה זמן עמדנו כך, אך היה זה פרק זמן ניכר שעמדנו במצב ההזוי הזה, בלי תנועה לכאן ולכאן, אך כל דקה היה נדמה

כעבור רגעים אחדים חזרתי לכיוון המדרגות לחפש את בני מצאתי אותו בקושי נושם, בקושי מהלך, היה ניכר שהוא עבר דוחק לא רגיל. ברגע שמיצאתי אותו הלכנו לאחד מחדרי הבית-תורה להסדיר את נשימתנו ולהירגע מהחוויה הנוראה.

בעיני כנצח. החזקתי את נשימותי בכל הכוח, אך אלה הלכו והתקצרו מרגע לרגע. "את הזעקות שנשמעו באותה עת, אין לי יכולת אפילו להמחיש, קולות שבר כאלו לא שמעתי בחיים ואיני מאחל אותם לאף אחד. ראינו את הגרוע מכל בעיניים כל אותה הזמן אני צועק רק דבר אחד: "רבי שמעון רטעווע אונז",

השותפות וההצלה

מתברר שבנוסף לפעולות ההצלה של כוחות הבטחון וההצלה, גם 'איגוד מוסדות ויזניק' היה שותף להצלת חיי אדם. וכה מספר הר"ר צבי יהודה ישראל גולדברג הי"ו שליח קודש של 'איגוד מוסדות ויזניק', מה שסיפר לו אחד האברכים: גם אני כמאות אחרים הייתי שם בשעת האסון. אמרתי 'אני הייתי? כן, גופי היה שם, נשמתי כמעט ופרחה. באותם רגעים לחשתי לעצמי: "אם נגזר עלי להצטופף, להדחק עד קצה כוח הסבל בכדי לשרוד, מקבל אני על עצמי לדחוק את עצמי כלכלית למען השותפות במוסדות הק', ויהא זה לזכותי ולהצלת חיי". ימים ספורים לאחר מכן ואחר שנקרא אישית ע"י ניצול האסון, יושב שליח הקודש ר' צבי יהודה גולדברג בבית ניצול המשעול, שחותם על שטר שותפות במפעלות 'איגוד מוסדות ויזניק'. "אותי לא צריך לשכנע. מספיק לי שאני חי, שבביל שאדע את כוחה של תרומה ושותפות במוסדותינו.

"מבחינתי", הוסיף התורם להבהיר הדק היטב באוזני השליח, "הפקת הלקחים הטובה ביותר שיש לי, היא להצטייד בשותפות עם רבנו שליט"א. זהו אות המגן לכל צרה ויגון שלא יבואר".

שוב ושוב מלמלתי את דבריי אלה, מצפה לישועה קרובה. יותר מלצעוק את המשפט מלא התקווה לא יכולתי. כל העת התחזקתי שהנה עוד רגע והפקק משתחרר ואנחנו הולכים הביתה בשלום. "במצב החצי שכיבה/עמידה שלי, חשתי לחץ גדול ועצום, צלעותיי נמחצו וחשתי קושי בנשימה. על רגליי עמדו אנשים, ניסיתי בכל הכוח לשחרר אך ללא הצלחה, הדוחק היה כל כך נוראי שלא היתה אפשרות של תזווה. הכאבים ברגליים ממשיכים ללוות אותי גם ברגעים אלו. "ברגע שהתחיל במצב החילוץ, האנשים שתחתי נמשכו החוצה, הלחץ פחת והלך, ואז

לכבוד שבת הארץ

השבת מתקרבת. האם יתרבו שומרי שביעית גיבורי הכח? או שחלילה יתגרם חילול שבת הארץ באדמתינו.

גיבורי הכח צריכים את השתופות שלך, בשביל האומץ להחליט.

חותמים שותפות עם 'קרן השביעית' למען גיבורי הכח.

זו תהיה השבת שלך, כי גם לך מגיעה ההבטחה המפורשת 'ציוויתי את ברכתי'.

גוט שבת ארץ ישראל

שמיטה קרן השביעית

קרן הקודש של גדולי ישראל שליט"א לקיום מצוות השביעית בארץ ישראל

1-800-300-544

ת.ד. 50010 ירושלים • לתחמוה בהפקדה: בנק פאזי סניף 185 ת.י- 40948910 ע"ש קרן השביעית • לעמולה אישור מוסד גיבורי לענייני הרוחות לפי סעיף 46 בפקודה

מִרְן אֲדַמּוֹר־ר שְׁלִיט״א יַחַד עִם מִרְנָן וּרְבִנָן, גְּדוּלֵי וּמַאֲוֵרֵי יִשְׂרָאֵל, אֲדִירֵי הַתּוֹרָה וְהַחֲסִידוֹת שְׁלִיט״א בְּקִרְיַת קוֹדֶשׁ עֵבֶר קֶרֶן הַשְּׁבִיעִית׳ הַעֹמַדַת לִימֵין גִּבּוֹרֵי הַכַּח

'קרן השביעית' הינו הגוף היחיד שפועל מטעם כל גדולי ומאורי הדור שליט"א במטרה לתמוך ולסייע להקלאים לקבל עליהם לשמור את שבת הארץ ללא פשרות ומתוך שמחה וההידור מצוה • ראשי קרן השביעית: "דוקא השנה, בגלל הקורונה יש צורך לחזק יותר מתמיד את החקלאים שנפגעו קשות מהמצב הכלכלי" • ההיערכות לקראת שבת הארץ בעיצומה

עליהם "גיבורי כוח עושי דברו" המקיימים במסירות נפש מצוה רבה זו הנמשכת למעלה משנה שלימה שבה משביתים את שדותיהם וכרמיהם. ובוודאי שזהו ניסיון גדול וקשה, הן מבחינה נפשית והן מבחינה גשמית. והנה זכינו בדורנו בסייעתא דשמיא לגילוי התעצמות מופלאה בשמירת מצוות השמיטה כפי שהורה והנחיל מרנא בעל החזון איש זיע"א שנהייתה לנחלת רבים על ידי "קרן השביעית" המרכז הארצי לחקלאים שומרי שמיטה שיסדה הגאון הגדול המפורסם חסידא ופרישא מרן רבי בנימין מנדלזון זכר צדיק וקדוש לברכה גאב"ד ור"מ קוממיות ת"ו, והמשיך בדרכו בנו הגאון הצדיק המפורסם רבי מנחם מנדל זצוק"ל. שעומדת בעזרת"ת לאחיקזר ואחיסמך לשומרי השביעית הן בהדרכה הלכתית ומעשית, והן בהענקת תמיכות נכבדות כדי סיפוק צרכיהם לכלכלת ביתם בכדי שיוכלו לקיים את מצות השביעית בהידור ובשמחה, לקיים מה שנאמר "ושבתה הארץ שבת לה" כפשוטו וכמשמעו, ובכלל זה להחזיק ידם שיספקו לעם ד' פירות שבשדות ובכרמים בחינם כמאמר הכתוב "ואכלו אבינו עמך".

ובזכות מפעלותיהם הכבירים זכינו שנוספו מאות חקלאים בעשרות יישובים אל עדת מקדשי שבת הארץ והם מתרבים משביעית לשביעית כ"ו ובזכות מצוה השמיטה לקיימה בלי פשרות מתוך הידור ושמחה של מצוה, מתחזקים גם סביבותיהם בחינוך צאצאיהם לתורה ולמצוות ברוח ישראל סבא.

את מכתבם של גדולי ישראל, מסיימים מרנן ורבנן בקריאת קודש: לכן אנו פונים אל אחינו בני ישראל בכל אתר ואתר ליטול חלק ונחלה עם גיבורי כח בשותפות אמת עם אלו המוסרים את נפשם למען קיום מצוה רבה זו, ולהרים את נדבת לבם ברוח נדיבה ובנפש חפצה למפעלות הקודש של 'קרן השביעית' בראשות הגאון הצדיק רבי ישראל יצחק מנדלזון שליט"א גאב"ד קוממיות ירושלים תת"ב ועל ידי שותפות זו יוכל כל אחד מישראל לקיים את מצוות השביעית בהידור ויזכו להבטחת תורתנו הקדושה 'ציוויתי את ברכתי'.

"ויהא רעווא מן שמיא שבזכות קיום מצוות השמיטה בהידור יזכו כל המסייעים להחזקת החקלאים גיבורי הכח, לרוב שפע ברכה והצלחה, בני חיי ומזוני, בריות גופא ונהורא מעליא, פרנסה ברווח ובנקל מתוך הרחבת הדעת ושלוות הנפש, וזכות שמירת השביעית תעמוד לנו להסיר חרון אף ולכפר על כל נפשותינו, ולקרב את גאולתנו בביאת משיח אמן".

ראשי 'קרן השביעית' מציינים את החשש מירידה בהיקפי שמירת השמיטה בעקבות השלכות מגיפת הקורונה. הרב בן ציון קוגלר יו"ר קרן השביעית קורא לציבור דווקא עכשיו להטות שכם למען שומרי השביעית. "עברה שנה לא פשוטה על מרבית החקלאים והחשש הגדול הוא שאחרי כמה שמיטות של עליה בכמות הקרקעות והחקלאים שומרי השביעית, דווקא הפעם נראה חז"ו ירידה בשל המצב הכלכלי הקשה שחקלאים רבים נקלעו אליו".

"זו הסיבה שיש לחזק את שומרי השביעית ולהראות להם שאנו מסייעים להם גם בתקופה קשה זו" ממשיך הרב קוגלר. "למרות האתגרים, אנו מתכוונים לפעול בכל הכוח שרוב קרקעות א"י ישתבו. אנו מקיימים הידיברות ישירה ויוזימומית עם מאות חקלאים במטרה לצרף אותם למעגל שומרי השביעית. כדי שזה יצליח אנחנו חייבים את עזרת ושותפות הציבור במערכה החשובה".

לקראת שבת פרשת בהר – פרשת השמיטה, יוצא מרן אדמו"ר שליט"א יחד עם מרנן ורבנן, גדולי ומאורי ישראל, אדירי התורה והחסידות שליט"א בקריאת קודש לכל חלקי הציבור לעמוד לימין הקרן היחידה התומכת ומסייעת לחקלאים בקיום מצוות השמיטה כהלכתה – 'קרן השביעית' בראשות גדולי ישראל אשר פועלת כבר חודשים ארוכים יום יום, מתוך מטרה להשבית את רוב קרקעות ארץ ישראל ע"י מיפוי כל חלקי הארץ, איתור החקלאים ובעלי האדמות מכל השטחים בבעלות יהודית בא"י, ומאמצי הסברה ושכנוע לקיים מצוות השמיטה כהלכתה ולהכין אותם לקראת שנת השבע. כידוע, מצוות השמיטה דורשת מהחקלאים היערכות רבה חודשים ארוכים לפני השבתת הקרקעות בפועל, שאלה הם צריכים לעירך במגוון תחומים. בשל כך רכזי ופקחי 'קרן השביעית' ממלים מזה חודשים ארוכים ונפגשים עם אלפי החקלאים הן אלו ששמרו את השמיטה הקודמת, מתוך מטרה לעודדם להמשיך בקיום המצוה החשובה, ובמקביל לפעול לכך שכמה שיותר חקלאים חדשים מכל חלקי הארץ, יצטרפו אל אחיהם 'גיבורי הכוח' המשביתים את אדמותיהם בשנה השביעית.

עשרות סיפורי אמונה וגבורה קורים מידי שמיטה בזכות פעולות 'קרן השביעית' בהענקת כוחות ותעצומות נפש לחקלאים שיוכלו לקבל על שבת הארץ כהלכתה. ויש מהם שהם אינם שומרי תורה ומצוות ומכח השמיטה מקבלים עליהם עול תורה ומצוות בזכות האמונה והברכה שבעקבותיה. הרב בן ציון קוגלר יו"ר 'קרן השביעית': "ההיערכות לשנת השמיטה דורשת אומץ רב והקרבה עצומה מהחקלאים כבר מעכשיו טרם הופיעה שנת השמיטה. השמיטה כבר החלה. חקלאי צריך לדעת מהיכן יתפרנס בשנה הקרובה, ומה לעשות עם האדמות לפני השמיטה על מנת למנוע נזקים עתידיים לקרקע, ולשם כך, מנסיון העבר מכל השמיטות הקודמות בהן פעלנו בס"ד בהצלחה מרובה, הרכזים המסורים עוברים בין כל החקלאים מן ועד באר שבע, משוחחים עמם ושומעים את מצוקותיהם וצרכיהם, והם עושים כל מה שניתן כדי לסייע להם שישמרו את שבת הארץ כהלכתה. הפעם, בעקבות הקורונה, ההתמודדות קשה בהרבה. החקלאים ספגו הפסדים רבים בעקבות הקורונה לאור סגירת ענף המלונאות וההסעדה, מה שעשוי להקשות על חלקם לשמור השנה שמיטה כהלכתה".

אין ספק שזו חובה שהיא זכות על כל אחד ואחד, לקיים את מצוות השביעית בהידור ע"י שותפות בקנין אמת עם חקלאי שומר שמיטה כהלכתה באמצעות קרן השביעית קופת הקודש של גדולי ישראל, שכל מטרתה לתמוך בחקלאים שרובם ככולם שומרי תו"מ השובתים ממלאכתם במסירות נפש בשנת השמיטה הבעל"ט.

ב'קול הקורא' שמתפרסם היום כמסורת ישראל לאורך הדורות, בהם החלו מרנן ורבנן גדולי התורה וצדיקי הדור זצוק"ל לאורך כל שנות השמיטה לעורר את אחב"י כבר משבת פרשת 'בהה', לעמוד לימין גיבורי הכוח להתכונן לשנת השמיטה, גם הפעם לקראת השמיטה המתקרבת, גדולי ומאורי הדור מכל העדות מהארץ ומחוצה לה, חתמו על מכתבם המרגש והמיוחד הקורא לציבור להיות לעזר ולאחיסמך לקרן השביעית".

במכתבם נכתב: "קרבה שנת השבע שנת השמיטה תשפ"ב הבעל"ט, ושומרי שביעית כהלכתה יראי ה' וחושבי שמו, לגיונו של מלך, מתכננים באהבה רבה לקיים המצוה בדקדוקיה והידוריה. כבר שיבחו חז"ל את שומרי השביעית וקראו

כלל ישראל בקבלת עול מלכות שמים במיון

היו מחשבותיי כה חרדתיות לגבי מצבי ומצב בני, הייתי בטוח שעוד כמה דקות יסתיים הלחץ ונמשיך הכל כרגיל.

"לאחר חצי שעה של צפיפות נוראית, הגיע אחד השוטרים ופרץ דרך נוספת ליציאה, וכך השתחלתי החוצה, רץ לקחת בקבוק מים ולהסדיר את נשמתו. כעבור רגעים אחדים חזרתי לכיוון המדרגות לחפש את בני, מצאתי אותו בקושי נושם, בקושי מהלך, היה ניכר שהוא עבר דוחק לא רגיל. ברגע שמצאתי אותו הלכנו לאחד מחדרי הבית-תורה הסמוך להסדיר את נשימתנו ולהירגע מהחוויה הנוראה. כל הזמן הזה לא חשבנו אפילו שהדבר הזה הולך להסתיים בצורה טראגית. רק משיצאתי את הבית-תורה, פגש אותי אחד מידידי שהסביר לי כי כנראה ישנם עשרות נפטרים ישמרנו ד', ועוד עשרות פצועים. רק אז התחלתי לקלוט את ממדי האסון וגודל הנס שאירע לנו.

"לכל אורך הלילה הוצפנו בשיחות טלפון, ידידים שרק רצו לוודא שאנחנו חיים, כי ראו אותנו נדחסים בין ההמון. כשאני חושב היום על הסיטואציה שחווינו, אין לי אלא להגיד: אצבע אלוקים היא שניצלנו. לא חיל ולא כוח יכלו לעזור באותן רגעים נוראיים, רק הקב"ה בעצמו הוא זה ששמר וגונן עלינו שנצא בריאים ושלמים". אני כותב ומתרגש, שומע בלב הולם ויד רוטטת, את העדיויות מלב האסון, המעידים מחד על רגעי האימה, הלחץ והכאב שעברו על עוברי המעבר ועל הרגעים הקשים והאחרונים של קדושי מעלות מירון ומאידך על הניסים הבלתי-נתפסים שאירעו שם לרבים-רבים, בס"ד.

במהלך השבוע האחרון וכפי שפסק בשיעורו השבועי לביל שב"ק האחרונה הדומ"צ הרה"ג רבי יעקב מאיר שטרן שליט"א, נאמרו ברכות 'הגומל' בהתרגשות וברטט ע"י נוספים מאנ"ש, אלה ש'היו שם וחזרו' לארץ החיים. אף נערכו מסיבות 'לחיים' והודיה לד' הטוב על רוב חסדיו ונפלאותיו, בהם נשמעו הסיפורים, המכים גלים, מחזקים את האמונה וההשגחה הפרטית, בצל האסון הכבד והבלתי-נתפס. חַלְקֵי בְּאָרְץ הַחַיִּים.

"הרגשתי איפוא סימן משמים, כי מיתת האנשים הצדיקים על מזבח הרשב"י מכפרת על כלל ישראל.

"ואוסיף עוד אנקדוטה מעניינת. אני רגיל ללמוד כל שבת את הזוהר הקדוש, ובדיק בפרשת אמור, השבוע שבו נפטרו מ"ה נפשות מישראל, מסיים הזוהר הק' במילים אלו: "ובלע המות לנצח ומחה ד' אלקים דמעה מעל כל פנים. ברוך ד' לעולם אמן ואמן. ימלוך ד' לעולם אמן ואמן". מילים אלו עומדים לי מול העיניים מול הטרגדיה הנוראית של עם ישראל. אלו ימים לא פשוטים, זמנים שהמילים פשוט נעתקות. "רבי שמעון פשט את ידו והציל אותי. כך אני מרגיש. ויחד עם האבל הכבד, הכאב והצער, אני מרגיש כי רבי שמעון היה שם בעבורי להצילני מעמק הבכא".

"לפתע הוא נעלם לי ואני שומע אותו צועק 'אין לי אוויר לנשום'"

גם הרה"ח ר' שם טוב מאיר ה"ו ובנו הרה"ר יהודה מאשדוד, היו בעמק הבכא ובניסי ניסים ניצלו. "אני הגעתי מכיוון ההפוך, כולם ירדו מלמעלה למטה, ואני ובני עלינו מלמטה למעלה. כבר באמצע הדרך, במעלה המדרגות, התחלנו להרגיש דוחק שלא הרגשתי מעולם. ברגע של דוחק בלתי מוסבר, נפרדו דרכנו, אני נסחפתי לכיוון אחד, ובני לכיוון אחר. כעבור כמה דקות כבר לא היתה אפשרות לעלות, כולנו נסחפנו לכיוון מטה.

"ברגעים נוראיים אלו, שמעתי את בני זועק 'אין לי אוויר! אני לא מצליח לנשום!' וילבי יצא מחרדה. אולם הוא לא המשיך לצעוק, בהסבירו מאוחר יותר: "הבנתי שאם אצעק יאזלו כוחותיי, ואת זה לא רציתי". החלטה מושכלת, שלבטח יש לה חלק בנס ההצלה שלו.

"במשך כל הזמן עמדנו באוויר, מחכים לרגע הגואל. ברגעים אלו ובדקות שלאחר מכן, לא קלטתי שהאירוע מתפתח לאסון גדול, ולכן לא

קרתתי ללא כוח על הרצפה. כעבור זמן קצר, לקחו אותי הצידה ווידאו שאני מתקשר עם הסביבה, ואנשי ההצלה התפנו לטפל באנשים שמצבם היה קשה יותר.

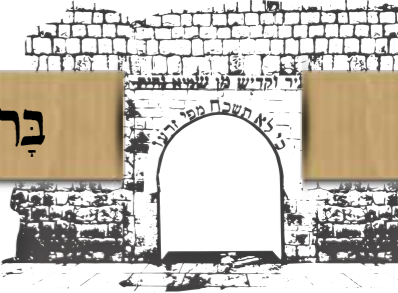
רבי יוסף שליט"א, עוצר משטף דיבורו, נאנח ומתקשה להמשיך לדבר. אני כמו חש את הלמות ליבו, מבין את התחושות הנוראות והמראות הקשים השבים אליו.

"ראיתי הרבה החייאות בעיניים, לפחות שמונה", ממשיך ר' יוסף וקולו נשבר, "חלקם היו אנשים שעמדו סביבי, שכבו לצדי, שמעתי אותם נאנקים זוועקים וכעת...", הוא נאלם לרגע וממשיך. "הרגשתי שאני לא מסוגל לעמוד מול מראות אלה. פשוט עצמתי את העיניים וקיוויתי לטוב. בסופו של דבר לקחו אותי שני אנשי 'הצלה' לתוך אמבולנס ופינו אותי בבהילות לביה"ח 'פוריה' בטבריה.

"באותו רגעים הבנת את חומרת המצב, הבנת את היקף האסון?", אנו מבררים בעדינות.

"ראיתי את ההחייאות בעיניים, כך שלא היו צריכים לספר לי מאומה. אך לרגע לא דמינתי על כאלה מספרים של נפטרים. כשמעתי את המספר ארבעים במכשירי הקשר של אנשי ההצלה באמבולנס, ביקשתי מהם שלמען שלומי ובריאותי, ואם הם חפצים שאשורו, שיכבו נא את מכשיריהם. זה משהו שלא יכולתי לשמוע. קשה עד בלי נשוא.

"בס"ד הספקתי ליצור קשר עם בני ביתי דקות ספורות לפני הקריסה האלחוטית, ועדכנתי אותם שאני חי וקיים, לגודל שמחתם שלא ידעה גבול. "ביומא דשבתא, כאשר אך פתחת את הגמרא להמשיך את לימוד הדף היומי מאיפה שהפסקתי בעיצומה של הנסיעה לאתרא קדישא מירון, מה מאד הצטמררתי לראות כי במילים האלו נעצרתי: "ההוא יומא נח נפשיה דרביא בר קיסי, ואנחו בה סימנא רביא קיסי מכפר כשעיר המשתלח", ורש"י מפרש: "מכפר – מיתת צדיקים מכפרת כדאמר בעלמא (מועד קטן כח). למה נסמכה מיתת אהרן לבגדי כהונה לומר לך מה בגדי כהונה מכפרין אף מיתת צדיקים מכפרת".

"ואהבת את ד'
אלקיך... בכל מאודך"
בכל מדה ומדה
שהוא מודר לך
| גבריאל יוסף פילק |

מוך רבנו שליט"א בניחום אבלים אצל הרה"ח ר' ברוך צבי גרינבוים שליט"א ובני המשפחה

"ואני לא נבראתי אלא לשמש את קוני"

פרקי חזיון ושורות של אמונה ושנחה, כמים קרים על נפש עיפה בניחום האבלים בבית הרה"ח ר' ברוך צבי גרינבוים שליט"א, היושב בעמק הבכא על פטירת בנו האברך הנעלה הרב יוסף גרינבוים ז"ל באסון הנורא במירון

ישראל כולו מתאחד באבל הכבד. "צריך לדעת שגם את המילים עצמם נותן הרבונו של עולם, והוא אשר זיכני לדבר דיבורים בהלוויה, ששמעתי שעשו רושם גדול בעולם. זה לא המילים שלי, אני לא הייתי מסוגל לומר אותם לולא ד' עזרתה לי, ברור לי שזה 'חלק מהתכנית' הכוללת של הקב"ה, שאין לנו שמץ של השגה, אבל אנו מאמינים שהתוכנית שלו, היא מושלמת, והיא כוללת את כל הטוב שבעולם, ואין בו שום רע כלל."

שקיבלתי, מוחה ר' ברוך צבי, ומספר, שידיד המשפחה שבא לנחם אמר, "כשמעתי שמדובר בנכד של ר' נפתלי גרינבוים ז"ל, ידעתי שהמקום יהפוך להיות אבן שואבת לדיבורי אמונה ובטחון..."
"אבל זה גם לא רק משפחתנו. אני מקבל ד"שים שבכל משפחות האבלים, נשמעים דיבורים שכאלה, דיבורים של אמונה ובטחון, וזה מה שד' רצה, זה מה שהוא תכנן וזה מה שהוא בחר לו. אנשים שיגלו את כבוד מלכותו בעולם, בדיוק בצורה שאנו זוכים לראות כעת, כאשר כל כלל

"תכתוב לכולם, אומר ר' ברוך צבי כהרף עין, שהריבוננו של עולם לא רוצה שנהיה בעצבות, כשאנחנו שרויים בצער גם הקדוש ברוך הוא בצער, ואסור לנו לגרום צער לשכינה, אסור להיות בצער, צריך להיות בשמחה."
ככה פשוט, בלי אבל, בלי אולי, בלי למה, בלי איך. אסור להיות בצער.
"אבל איך?": שאלתי. ושאלו נוספים, סביבי, בהלם.

"איך? פשוט לשנן אמונה, שוב ושוב, לשנן ולשנן ולשנן, הקב"ה מנהל את העולם הכי טוב שהוא יכול, הכי טוב, פשוט ככה. אין כאן שני צדדים, אין כאן ספיקות, אין כאן עניינים. "מי אומר שמישהו צריך לחיות מאה שנה? צריך לחיות כמה שהקב"ה רוצה שנחיה, זה מה שצריך. אם הבן שלי חי כ"ב שנים, זה כי הקב"ה ייעד לו כ"ב שנים, איפה פה מקום להצטער?!"

"זו מדרגה. זה בלתי נתפס, זה לא יאומן, לשמוע מאבא מילים שכאלה." אני מסנן בשקט, אבל ר' ברוך צבי קלט. ומחה.
"זה לא אני, זה החינוך

הרה"ח ר' ברוך צבי גרינבוים בשיחתו המרגשת ליקשר איתן

אהבת עולם אהבתך

"הגבאי הרה"ג ר' שאול גרינברגר שליט"א כבר אמר בהספדו, שהזוהר הקדוש של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי, מבוסס כל כולו וכל מטרתו אחת היא, לגלות את אהבתו העצומה של השי"ת לבניו, זה היה כל תכליתו ומהותו של רשב"י, לגלות כמה ד' אוהב את ישראל, וכמה בניו אוהבו עם קרובו אוהבים את השי"ת. "והנה, ביום שמחתו של רשב"י מתגלה אהבה שכזאת,

בפנים, הרה"ג ר' ברוך צבי הי"ו ובניו שיחיו, מקבלים תנחומים. אך העצבות? היגון? התוגה? מהם והלאה. "אני מודה לד' שזיכני להיות אבא לאחד שזכה להתקשר לרבי שמעון בר יוחאי ביום שמחתו" אומר ר' ברוך צבי להמוני המנחמים, "אני מודה להשי"ת שנתן לי את הזכות, לי ולביתי, לגדל את הילד הקדוש הזה, לסייע לו ככל שבידינו, ואני גם מודה שהשלמנו את תפקידנו בזה, באופן של קידוש שם שמים בעולם..."
בעודנו שם, מרן רבנו שליט"א מגיע לנחם את האבלים. האוהל כולו מתמלא במנחמים שמבקשים להתנחם, לקלוט כל הגיג, והשיחה מתארכת ומתארכת, פרקי אמונה ובטחון שבוודאי יפורסמו ובוודאי יהיו 'ספר מוסר' מהדהד לשנים רבות.

האמנתי כי אדבר

רבנו שליט"א סיים את ניחומו, שעת לילה מאוחרת, ועדיין אין סוף לנהר האנשים הפוקד את המקום. סוף-סוף, הצלחתי להתיישב מולו ולדלות מפיו כמה מילים.
"ר' ברוך צבי, העולם מבקש שתגיד כמה מילים לנוכח האסון."

שורת דם.
באים לכאן, למשפחת גרינבוים, אחת מ-43 המשפחות המתאבלות על עלות מ"ה הקרבנות בלהב השמימה. כל אחת מהן הפכה למוקד עליה לרגל להמוני עמך בית ישראל. כל אחד מרגיש צורך לבוא.
שם לא היה שם, אך בדף הראשון היה רשומות שבעה תיבות בלבד. לא פחות ולא יותר: "ואני לא נבראתי אלא לשמש את קוני".

הבית ברחוב רבי יונתן בן עוזיאל 30 באלעד, יותר נכון, האוהל המיוחד שהוקם בסמוך לבית האבלים, הומה אדם. נחל אנשים שלא נגמר, מכל העדות והחוגים, שלל הכיפות והצבעים. כולם באים לחוש יחד, להרגיש יחד, לנחם ואף להתנחם. להתאבל ולנסות לומר משהו. רובם שותקים. רובם אינם יודעים מה לומר, אינם יודעים אם יש משהו שניתן לומר. האם יש דרך בעולם שמשוגלת להכיל כאב שכזה. האסון הוא של כלל ישראל, הדבר נראה פה בחוש, אין מישהו שלא מרגיש אובדן אישי.

אסון של כלל ישראל

"אין לי כלום עם משפחת גרינבוים, אבל הרגשתי צורך לבוא, מצפון הארץ, דרך של שעתיים, כי אני מרגיש שהאסון הזה הוא שלי" – שח לי מישהו בחוץ, יהודי שאין חזותו מוכחת על קשר כלשהו לחסידות או למשפחה, הכיפה שעל ראשו אף היא נראית שאיננה מונחת שם בצורה תמידית, אבל הלב היהודי מתאבל.
"דאס הארץ פון כלל ישראל בלוטיגט" אמר מרן אדמו"ר שליט"א בדברותיו המרטיטים, וכאן זה מורגש, כאן רואים את זה, הלב של כלל ישראל מחוזק שבעתיים, פולט מאן-דהוא בצאתו.

כמה שיהודים אורבים את השי"ת, כמה שיהודים מאמינים בהש"ת, כמה שיהודים מבליגים על הכל, ומבינים שאינם מבינים כלום, מבינים שיש תוכנית עליונה שמנהלת את הכל בדיוק לפי הטוב המושלם והרצוי. וכי יש קרבת אלקים גדולה מזו? "ברור שזו היתה מטרתו של התנא האלקי רשב"י בחייו, ואף לאחר חייו.

הרה"ק מבארדיטשוב, לו היה שומע דיבורים שכאלה, היה משתעשע בהם עד עמקי נפשו ומגיש אותם מנחה לפני המקום.

"אכן, אבל לא רק זה. הבארדיטשובער הקדוש היה צופה ומביט על מה שמתחולל בימים אלה בקרב כל כלי ישראל, שומרי תורה ומצוות ואף כאלה שעדיין אינם, האהבה העצומה, האחדות העמוקה והאמונה התמימה ההולכת וגוברת, קידוש שם שמים בעולם. אלו מטעמים הוא היה עושה מכך, אלו דיבורים קדושים הוא היה אומר לפני המקום.

"הוא היה בוקע רקיעים בזה, הוא היה הולך ומליץ, לפני כסא הכבוד, על כל כלי ישראל. ואנו בטוחים שאכן יש נחת רוח לפני המקום, כי זה בדיוק תפקידו עלי אדמות, לגדל ולקדש שמו יתברך בעולם בכל מצב שהוא.

א גרויסער קידוש...

"כאן, בעירנו אלעד – נתן יהודי אחד קידוש גדול, לאחר ברכת 'הגומל' מרגשת, על נס הצלתו. יהודי זה, היה שם, בתוככי התופת והמהומה,

.....
ואילו אותם שעלו בלהב השמימה, וביניהם בני זכרוננו לברכה, גם נתנו 'קידוש' גדול. קידוש שם שמים שכמותו לא נראתה, אין לנו קידוש גדול מזה. הם כבר אינם צריכים לזכות את ישראל ולהוסיף מצוות לזכויותם, זהו תפקידם של אנשים שחיים עלי אדמות. הם 'קידוש' בעצם היותם, בעצם עלותם בלהב השמימה, בעצם זה שגילו, שהקב"ה מנהל את העולם.

שכוב על הארץ כשמעליו הר גדול של יחידע קינדערלעך, חלקם בין החיים וחלקם... "הוא ראה את המוות למול עיניו, ובחסידי שמים יצא משם בחיים. וכמובן שעליו להודות להש"ת, ואכן, הוא נתן בשבת 'קידוש' לכל תושבי העיר, כאמור. כדי להודות ולהלל.

"ואני הקטן אומר, אלו שנשארו בחיים, יש להם תפקיד, הם צריכים לעשות קידוש, הם צריכים לזכות את ישראל בברכות. מה זה קידוש?

מקדשים שמו יתברך בעולם, זה מה שיהודי עושה בכל עת.

"ואילו אותם שעלו בלהב השמימה, וביניהם בני זכרוננו לברכה, גם נתנו 'קידוש' גדול. קידוש שם שמים שכמותו לא נראתה, אין לנו קידוש גדול מזה. הם כבר אינם צריכים לזכות את ישראל ולהוסיף מצוות לזכויותיהם, זהו תפקידם של אנשים שחיים עלי אדמות. הם 'קידוש' בעצם היותם, בעצם עלותם בלהב השמימה, בעצם זה שגילו, שהקב"ה מנהל את העולם."

נאלמנו דומיה, סבורנו, שלא נצליח להעלות על גבי הכתב את עוצם הדברים. את תקפם ואת עמקם. יכולים אנו לצטט את המילים, להעלות אותם על גבי הדף, אבל את החיות שבהם, את השמחה שבהם, את האמונה שבהם, את כל אלו צריכים לחוש. אלו מילים חיות, יש בהם נשמה, בכל אחת מהן. ר' ברוך צבי בדיבורו מלא האמונה, הוא מחיה את כל מי שבא בצילו, הוא מרומם השגות, מעלה את כל אחד בהם. איזו זכות.

"מה שהקב"ה רוצה, זה מה שיהיה"

ר' ברוך צבי, אולי תשתף את ציבור הקוראים במה שעבר עליכם בליל ל"ג בעומר, שהפך לליל המר והנמהר...

"הייתי בדרכי למירון כאשר אט אט נודע על האסון הנורא, לאחר שהתברר ממדי היקפיו ר"ל סב כמובן האוטובוס על צירו וחזר לאלעד. עדיין לא ידעתי שהאסון קשור איכשהו למשפחתי הקרובה. אך כולם הרגישו צער ויגון".

אגב – מספר לנו אחד מן הנוכחים – שאת אותם הדיבורים שנשמעים כעת מפי ר' ברוך צבי, שמעו כל יושבי האוטובוס גם באותם רגעים, עוד טרם ידע ר' ברוך צבי כי לדאבון לב שיכל את בנו באסון הנורא. ה".

ר' ברוך צבי ממשין: "כמובן, שכל עם ישראל, החילונו לנסות ולאחר את בנינו היקר שידענו שהוא נמצא במירון, אך ללא הצלחה. בשעות שלפנות בוקר, לאחר שכל הנסיונות ליצירת קשר עלו בתוהו, החלה מחלחלת הידיעה הנוראה מכל. כמובן שנערכו חיפושים קדחתניים בכל בתי החולים, ללא הועיל.

"אני גם יכול להעיד על משפחתי שתחי', שכל היום אמרה, באמונה ובאהבה, באמצע מסע החיפושים הגדול "מה שהקדוש ברוך הוא רוצה, זה מה שיהיה"...

"כשהחלה התמונה להתבהר, הבנו שעלינו להגיע ל'אבו כביר' לזיהוי... שם גם עברנו מסכת תלאות לא פשוטה, אך איני מאשימים כלל, הם לא עשו זאת בזדון, כלל וכלל לא. לדאבון לב, שכינתא בגלותא, הם בורים ועמי-ארצות בכל הנוגע להלכות אבלות, יש להם את הכללים שלהם לזיהוי חללים, ואינם יודעים מאומה, שמן של דבר, מה ההלכה אומרת בנידון. הם גם אינם יודעים מאומה על שבת, על כך שיש ענין לקבור את המת ולא להלינו. כלום.

"הרב לאו שליט"א שהגיע למקום, סיפר אח"כ

שהוא נתן להם מושגים בסיסיים בנידון, ואז החלו העניינים להזדרז. ולערך בשעה 5:00 אה"צ, פחות משעתים לפני כניסת השבת, התברר בבירור גמור שאכן, בנינו הקדוש עלה בסערה השמימה ואתקטר בהאי קטירא, ובו בחר ד' שיתקדש על ידו שמו בעולם.

'מחותנים מיט רבי שמעון'

"הלא כך כבר אמר הרה"צ רבי יצחק משה ארלנגר שליט"א בהספדו, שמויבא בזוהר הקדוש שבשעת האידרא, נפטרו ל"ע שלשה תנאים מבני החבורה, ושאל רבי שמעון את המלאכים, על מה ולמה נפטרו. השיבו המלאכים: "חולקא דקודשא בריך הוא בהילולא דרבי שמעון וחברוהי" – זהו חלקו של רבי שמעון בהילולת התנא האלקי. ומה לנו עסק בנסתרות, מה אנו מבינים, גם השנה לקח הקב"ה את בנינו עמו לחלקו.

"שוחחתי גם עם המחותן שיחי', חמיו של בני ז"ל, שילבחת"א, ואף הוא אמר ש"נהיינו מחותנים עם רבי שמעון". אנחנו גידלנו וטיפחנו, ורבי שמעון לקח אותנו אל בין כנפיו.

את אשר ישים אלקים בפי

מהיכן לוקחים את הכוחות הללו, ר' ברוך צבי? בהספדו של אחי שליט"א הרב דחיה, שבצילו חימד בני היקר וישב, בין בני הקהילה הק' והמפוארת דחיה, אמר, שאנו רואים שהקב"ה בחר לו דווקא את אלו אשר יקדשו שם שמים בענין זה.

"וכמובן שאכן כך הוא, אך לא רק זה. רצוני לומר לכם, טייערע יודן. הקב"ה נותן כוחות לכל אחד ואחד, אין כאן שום פליאה ושום חידוש. "אמר לי יהודי בשם ה'מכתב מאלהי', שכתב, על מה שאומרים 'המקום ינחם אתכם', כי הנחמה היא דבר שלמעלה מדרך הטבע. כי בדרך הטבע אי אפשר להבינו. איך יוכל אדם להתנחם כלל על אסון נורא שכזה, וכי יש דבר שיכול לנחמו? לשמחו? להניח ללבבו הסוער והשותת דם?

"אלא מאי, 'המקום ינחם אתכם', אלו הם כוחות שהקב"ה נותן לכל אחד ואחד. והם מתגלים בשעה שכזאת, כוחות עצומים שהקב"ה נותן במתנה ע"מ להתנחם ולהתחזק, ואף לחזק אחרים. "היה כאן אחד מן המנחמים, שאמר לי שבהשגחה פרטית אינה ד' לידודף מספר הזוהר הקדוש בשבת, ובו כתוב שרבי אלעזר שאל את רבי שמעון, מדוע "שבע יפול צדיק וקם", אם הוא קם – מדוע צריך הוא ליפול. כתוב בזוהר הקדוש שרבי שמעון השיב: שהכתוב קאי על יהודים שנופלים ונפטרים מזה העולם מתוך תשובה מאהבה, שרבי שמעון מעיד על עצמו "וקם – אני מקוממם".

"דיבורים נוראים שמחזקים את הלב, כאשר מבינים היכן נבנו היקר נמצא, באיזה היכל הוא נמצא, מי בחר בו ומי אספו אל בין כנפיו, הרי זה מעניק חיזוק עצום. כשהוא הגיע לשלמותו ולתיקונו הראוי, בהאי מקום קדוש באתרא קדישא מירון".

מין רבנו שליט"א בניחום אבליים בבית משפחת גפנר בעיה"ק ירושלים

מין רבנו שליט"א בניחום אבליים בבית משפחת סלוד באשדוד

פקדון שהיה לנו כזכות

כששומעים דיבורים שכאלה, אנו מבינים גם באיזה בית גדל ר' יוסף ז"ל, ומה הוא ספג... "בננו ר' יוסף ז"ל – מספר ר' ברוך צבי – היה מתנה, הוא היה פקדון שהעניק לנו הבורא יתברך שמו, פקדון שלא שייך לנו, אך אנו קיבלנו את הזכות לגדלו, לחנכו ולחכמו ב"ה.

סיפורים וליבנו גואה בשבח והודי' אל ד' שהיתה לנו זכות כזאת לגדל ילד שכזה.

"סיפור לי, שהיה שגור על לשונו באופן תמיד, ללא הפוגה, כשהיו רגעים של פחדים ובהלות, בעת אסונות שנשמעו, או כשנשמעו אזעקות מבהילות בתקופת מגוריו באשדוד. הוא היה תמיד אומר בבית: איני מבין מה יש לפחד, אם נגזר על מישהו לסיים את חייו עלי אדמות, מה יש לו לחשוש מכך?!"

"כך הוא חי בכל עת, בכל רגע ובכל שעה, הוא היה מוכן ומזומן לכך.

ואני לא נבראתי אלא לשמש את קוני

סיפור מבהיל ביותר סיפר רעו וידידו, האברך שהיה ידיד-נפשו מנעוריו בכל שנות חייו. ועיני זולגות דמעות בשמעתי זאת. יום אחד נכנס בחור אחד לחדר השיעוריים, בשנות לימודיו בישיבה קטנה ומצא מחברת חידו"ת שנשכחה על השולחן. כדי לקיים מצות השבת אבידה, פתח הבחור את המחברת לראות שמה רשום עלי שם.

שם לא היה שם, אך בדף הראשון היה רשומות שבעה תיבות בלבד. לא פחות ולא יותר:

"ואני לא נבראתי אלא לשמש את קוני".
 הבחור תמה, מי הוא זה שמכנה את עצמו כך. הלך חיפש ומצא. יוסל גרינבוים. זוהי 'חתימתו', כך הוא כותב על כל חפציו, על כל מחברותיו, וכך גם חרוט על לוח לבבו. זהו תמצית חייו עלי אדמות. זהו תכלית חייו עלי אדמות, זהו מטרת חייו. שום דבר מעבר.

יוסל רצה לשמש את קונו, והוא נבחר! הוא היה מוכן ומזומן, הכין את עצמו בסילודין בכל כ"ב שנותיו, ליום בו יבחר לבוא, ולשמש את קונו!

אין לי מה לתקן כאן, זה עולם מושלם...

סיפור נוסף ומבהיל, סיפרו כאן חבריו של ר' יוסל ז"ל. בני החבורה שלו.

לאחרונה, ממש לאחרונה, יצאו כל בני החבורה לאסיפת מרעים כלשהי. האווירה היתה נעלה ביותר ומרוממת במיוחד, ובשיאה של ההתועדות, פנה ראש החבורה, ושאל את בני החבורה: אמרו נא לי, אם ניתנה רשות בידכם 'לתקן' משהו בזה העולם, מה הייתם מתקנים. אם ניתן לכם יום אחד 'רמקול', שאותו ישמעו כל יושבי תבל ושוכני ארץ, מה הייתם מנצלים כדי לתקן בעולם.

כמובן שכל אחד אמר את אשר על ליבו, האחד רצה להשפיע פרנסה ברווח על כל העולם, השני רצה להגביר את האמונה בעולם.

ואילו בני ר' יוסל, שתק, לא אמר מאומה. שאלוהו: 'יוסל, מדוע אינך מציע משהו?' והוא עונה, כהרף עין: "עולמו של הקדוש ברוך הוא הוא מושלם ביותר, אין כאן מה להוסיף. איננו יכולים להוסיף, הוא מתוכנן עד הסוף, לפרטי פרטים..." אפשר עוד הרבה להרבות ולהוסיף, אך השעה מתאחרת ואף הגליון מתקצר והולך...

'לרשת' את מידות הנפטר

לסיום ר' ברוך צבי, מה עלינו לקחת מוסר? ראשית: אמונה, אמונה, עוד פעם אמונה. אמונה יחד עם שמחה, הקב"ה איננו רוצה שנהיה בצער, זה מצער אותנו!

שנית: מידותיו הגדולות והנעלות, נותרו מיותמות בזה העולם. מובא בספרים שאפשר 'לרשת' מידות של נפטר, כששומעים מעלות מבהילות כאלו, מבינים שהקב"ה מחפש עתה למי 'להעביר' את המעלות הגדולות הללו.

זהו זמן להתדבק במידותיו, 'לרשת' אותו ולילך בדרכו. בוודאי שיהיה זו לעילוי נשמתו, ולקידוש שם שמים.

תיעוד מרטיט ומרמייע
של עדויות וזכרונות,
אחר דמות פלאים

| יוסף באיר האם |

החיפה יושבת וראשה החפוי

יחד עם כל בית ישראל המתאבלים מרה על עשרות הנשמות היקרות שנקטפו באסון הנורא באתראקדישא מירון בליל ל"ג בעומר, מתעטפת קהילתנו הק' בחיפה באבל יחיד על פטירתו הטראגית של אברך החמודות הרב יוסף גרינבוים ז"ל. בכנס התעוררות מרטיט שנערך בהיכל בית מדרשנו בחיפה בתוך ימי השבעה, העלו חברי וידידי הקרובים בזיכרון נרגש את הליכותיו המופלאות והנהגותיו הרוממות, בהיותו נזר אברכי הקהילה בקדושה של מעלה ובפרישות יתרה מתוך דביקות עילאית בתורה ובחסידות. כזה ראה וקדש

דרכי ציון אבלות. כלל ישראל על כל פלגיו ושבטיו אפוף באווירת חשכות קודרת ומרכינת ראש, בימים אלו הסמוכים לאסון הנורא שהתרחש בעיצומו של ליל ל"ג בעומר תשפ"א, בפסגת השמחה הרוממה בהילולא דבר יוחאי באתרא קדישא מירון, עם עלותם בסערה השמימה של עשרות רבות של נשמות טהורות ונקיות מכל החוגים והעדות המאפיינים את הפסיפס המרהיב של אחינו בני ישראל בכל מקומות מושבותיהם, עת נמחצו למוות תחת רגלי ההמון החוגג בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל.

אין איתנו יודע עד מ"ה, שוד ושבר בגבולנו, מי ירפא לנו, מ"ה נאמר ומ"ה נדבר. בשעה קשה שכזו נאלמים כולם בדומיה, וידום אהרן. מי הוא זה אשר יוכל לפצות פה ולשון מול עוצמות בלתי נתפסות של טרגדיות נוראיות שכאלו. איה העט ואיה הסופר שיוכלו לבטא ולשקף ולו במקצת את תחושות האבל המקיפות את כל הציבור כולו, עת ישובים לארץ באבלות מאות אבלים בכל אתר ואתר, המבכים מרה את האבידות הגדולות כי גדול כים שברם, בהינטל מהם עטרת ראשם ותפארתם, כלו בדמעות עיניהם על שבר בת עמי, על אובדן בחורי החמד וילדי הזון, ראה ד' והביטה, כי לא יטוש ד' עמו ונחלתו לא יעזוב לנצח.

אבל יחיד עשי לך קהילתנו הק' ישועות משה'

ר' יוסף גרינבוים ז"ל בכינוס של 'החזיקים ולהיותים' בחיפה

החברותא הר"ר מרדכי הוס ה"י נושא דברים בכנס
ההתעוררות בחיפה בתוך ימי השבעה על ר' יוסף ז"ל

ההלוויה ההמונית ע"י ביהמ"ד הגדול בקרית יזניץ

כבר הורגשו באוויר המתח והחרדה שמילאו את ליבו של כל אחד מבני הקהילה. מי שעקב אחרי המתפללים יכול היה להבחין בבירור בדמעות הרבות שנשפכו כמים בתוך הפנים המיוסרות שכוסו בטליתות הצחורות. כך גם בימים אלו של תחילת השבוע של ימי השבעה, כולם מתהלכים ברגשות של כאב אינסופי ויגון קודר, שהרי אנו קרובים אל החלל ואחד שמת תדאג החבורה כולה, נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה.

זה מבני עלייה

בעיצומם של ימי השבעה, ביום שני כ"א אייר התכנסו עשרות בני קהילתנו הק' בחיפה להעלות יחדיו בדיבוק חברים את זכרו הטוב והבלתי-נשכח של פאר חבורת האברכים, בן עלייה המופלא בכל הליכותיו הנשגבות, אשר קדוש ייאמר לו במלוא מובן המילה, לנוכח ההשגות העליונות בקדושה וטהרה של אברך צעיר לימים זה. הזכרונות והעדויות שנשמעו בשטף מפי האברכים שזכו לקשור עם ר' יוסל ז"ל קשרי ידידות קרובים והיו מאותם יחידי סגולה שעמדו על סודו הבהיר, מותירים את השומעים עם רשמים מרטיטים ומצמררים עד להיכן ניתן להעפיל ולהגיע עם רצון טהור הלוהט במשאלת לב אחת ויחידה, לעשות נחת רוח לבורא יתברך שמו בכל רגע, זה מבני עלייה.

עם הגיענו לבית המדרש ברח' מיכאל אחרי שיעורי תורה ברבים ותפילת ערבית ברוב עם, מצאנו אברכים מתגודדים יחדיו ומתכוננים להתכנסות הקהילתית, כאשר זכרו ושמו של ר' יוסל ז"ל עומדים בפי כולם ברגש ובדמע. אבן מקיר תזעק עם המודעות הגדולות המכסות את המבוא לכניסה להיכל בית המדרש, בהן מבטאים בני הקהילה את כאבם הנעכר על הכתר הנוצץ שהוסר מעל ראשם. האווירה כולה משדרת אבלות קודרת שאינה נותנת מנוח, אך עם זאת מדגישים כולם באוזנינו, כי העבודה הנדרשת מהם ומכולנו בימים אלו, היא להתחזק באמונה וביטחון, שהרי נסתרים דרכי ד' וכל משפטיו אמת וצדק, בפרט שזה היה בודאי רצונו של המנוח היקר שבערכין. דודו של ר' יוסל ז"ל והחברותא בכולל בסדר

לפנה"צ, יבלחט"א האברך החשוב הרב פנחס גרינבוים ה"ו, נוטל אותנו לפינה שקטה בבית המדרש ומציב בעיניים דומעות אלומות אור בוהקות לדמות פלאים זו שירדה לעולמנו רק לעשרים ושתיים שנים בלבד. "קשה לי הדיבור עד מאד", הוא מקדים עם תחילת דבריו הנרגשים, "אנו בסך-הכל יומיים אחרי מסע ההלוויה המרטיט ועוד לא הצלחתי לחזור לעצמי מאז. העיניים אינן מפסיקות לדמוע, הלב שותת בכאב, כאשר אט-אט חודרת ההכרה כי אכן תמו ימי הזוהר במחיצתו של 'יוסף הצדיק', הסתיימו להם ימי הטעימה מגן עדן שזכינו בהם במתנת חינם, ומעכשיו נצטרך לעשות זאת לבד בעצמנו.

מי שעקב אחרי המתפללים יכול היה להבחין בבירור ברמעות הרבות שנשפכו כמים בתוך הפנים המיוסרות שכוסו בטליתות הצחורות. כך גם בימים אלו של תחילת השבוע של ימי השבעה, כולם מתהלכים ברגשות של כאב אינסופי ויגון קודר, שהרי אנו קרובים אל החלל ואחד שמת תדאג החבורה כולה

"אולי התרגלנו קצת לשמוע את התוארים המופלגים הנצמדים כיום לכל דורש, אולם ר' יוסל ז"ל היה בן עלייה יחיד במינו, אברך צעיר שידע והצליח להעלות את גופו הצנום לדרגות רמות ונפלאות בתורה ובעבודת השי"ת, כאשר הנהגותיו והליכותיו מביאות אותו לפסגות רוחניות גבוהות ביותר. כחברותא חשבת לעצמי פעמים רבות, האם זה אמיתי או שזה רק חלום, עת ראיתי את המתיקות הנלהבת שלו בלימוד. אוי, המתיקות הזו שישללו למשש אותה בידיים כשעמדו סביבו

בשעת הלימוד, הרי הוא הכניס את כל הגן-עדן בתוך הלימוד שלו. איזו בהירות, איזו יסודיות, איזו חדותא דשמעתתא, אשרי מי שראה אותו קופץ בשמחה ובגיל עת הצליח להבין את המהלך של הסוגיא לאשורה."

ממשיך הר"פ גרינבוים לספוד לבן-אחיו היקר ולבכותו: "לא היו דברים אחרים שתפסו אצלו מקום מלבד לימוד התורה ועבודת השי"ת. כחברותא זכיתי לחוש במחיצתו את הנעימות האמיתית של התורה הקדושה, כי ראינו אצלו את הפירוש החי והמוחשי של 'היו משתגעים ומתלהטים אחריה'. כל סוגיא הוא ביקש ללמוד הלכה למעשה, לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא. תמיד היה מביא עמו ספרי הלכה היורדים לעומק השיטין של הסוגיות ומבקש לדעת מהי המסקנה ההלכתית. לפעמים אף העלה מעצמו שאלות מעשיות העלולות להתרחש בחיי היומיום ואז לדעת את התשובה לשאלה מתוך מה שלמדו זה עתה בסוגיא."

האברך החשוב הרב מנחם אשר פוירשטיין ה"ו מצטרף גם הוא לשיחתנו הנרגשת: "זכיתי לשבת עמו להבחין באותו שולחן בשעת הלימודים בכלל, וכך התענגנו יחד על נועם לימודו הנלהב שהלהיט את האווירה התורנית בכל ההיכל מקצה אל קצה. שמחת התורה קרנה ממנו בשעת לימודו המעמיק, ראינו עליו בחוש כי הוא יונק ושואב את כל חיותו הגשמית והרוחנית מכל שורה בגמרא ומכל דבר חידוש של הראשונים והאחרונים. ניתן לומר כי כל אברכי הכולל חבים לו את החשקות והשמחה שיש להם בעסק התורה, בראותם אותו יושב ולומד כזו נעימות וכזו התענגות על התורה הקדושה.

"לא פעם ברצותו להלהיב את האברכים לומדי הכולל בריתחא דאורייתא, היה פונה אל החברותא שלו בסגנון זה: 'נתאר לעצמנו שאתה יושב בבית-דין ומגיעים אליך לשאול שאלה זו כדת מה לעשות...' וכך, בתוך כמה רגעים הפך המקום כולו לשלהבת אש יוקדת במלחמתה של תורה, זה אומר בכה וזה אומר בכה, עד שנעשים הדברים ברורים וערוכים לתפארה. ומשהגיע לידי הבנה ברורה לאורך מהלך הסוגיא, כמו קפץ

ראה פניו מאירים בשבתו עם חברים. ר' יוסף ז"ל עם חבריו בבית מדרשו בחיפה

ר' יוסף ז"ל במעמד קוויטל אצל יבלחט"אמון רבנו שליט"א בבית מדרשו בחיפה

ל'ב ניתבות ראשית תרומה. ר' יוסף ז"ל מרבה פעלים במגבית כלל ישראל 'יתגדל' למען 'בית ויוניץ'

בסוד תורה הבהיר כאור החמה מזוהר. בלימוד עם חברותא בעת 'שיעורי תורה ברבים'

וניתר ממקום עמדו בשמחה נלהבת והיה נראה כמי שהודיעוהו כי זה עתה עלה שמו בגורל הפיס והפך להיות 'מיליארדר' בן-רגע, אך אצלו היה זה הרבה יותר מכך, כי כל חפציק לא ישוו בה, היא היתה מושו חייו ונקודת לבבו".

סוד תורה כפי צינים ופרחים

אדהכי והכי, מתיישים האברכים במרכז בית המדרש יחד עם רב הקהילה וראש הכולל, דודו של המנוח, יבלחט"א הרה"ג רבי חיים מאיר גרינבוים שליט"א, לשמוע את דבר השעה ואת העדויות המפעימות אשר בפיו של ידיד נפשו יבלחט"א האברך החשוב הרב מרדכי הוס הי"ו, שזכה להיות בקשר קרוב ביותר עם ר' יוסף ז"ל ואף למד עמו להבחל"ח בחברותא בסדר אה"צ ובכולל ערב. האמת תיאמר, כי אמנם הקולמוס משרבט בס"ד את המילים הכתובות בזו אחר זו כפי שנשמעו דברים כהווייתם, אך את רגשי הלב הרוטט ואת העיניים הדומעות מול הסיפורים המופלאים שקלחו מפיו של הר"מ הוס, לא ניתן להעלות ולתאר בכתובים יבשים.

את דבריו עשירי התוכן הוא פותח בדברי הפסוק (ויקרא י, ג) "הוא אשר דיבר ד' לאמר בקרובי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידום אהרן", כאשר ר' יוסף ז"ל היה הסמל והדוגמה עבור כולם במושג של 'בקרובי אקדש', בהיותו מונח תמיד בתוך קרבת אלוקים לי טוב ומתענג על ד' בזיו ובטוהר. "יכלו לראות אצלו את הקרבה והדביקות בהשי"ת בכל רגע ורגע", מעיד ר' מרדכי בקול מרוסק ומספר כי לפעמים בתוך הלימוד יחד היה נעצר ר' יוסף ז"ל ואומר לו בחיות ובתענוג: 'מרדכי, קוק אזא זיסע תורה האט אונז דער הייליגער באשעפער געגעבן'...

עד שהייתי ממתין ומצפה בכל יום לאותה שעה בה אזכה לשבת מולו ולהתנצח יחדיו בפלפולי דאורייתא. גם את הסדר האחרון שלמדנו יחד להבחל"ח סובבה ההשגחה העליונה שאזכה לכך למרות שינוי התכנית הראשונה של הנסיעה למירון, וכך זכיתי להיפרד ממנו מתוך דבר הלכה.

"בתחילה הייתי אמור לנסוע למירון עם

לומדים ובוודאי נהנה מאד מלימודינו... כמוכונ שהשעה הזו התארכה לכדי כמה שעות רצופות של לימוד בריתחא וביקוד, אך זו היתה מגמתו האמיתית בלימודו וכפי שהיה רגיל על לשונות תוך כדי הלימוד, לחזור לעצמו פעמים רבות בחשק ובהתלהבות 'המאור שבה מחזירנו למוטב', כאשר עלינו לזכור כי מדובר באברך שבקושי מלאו לו שני עשורים לחייו הצעירים, והנה ידיו רב לו בהשגות עליונות בעסק התורה לשמה ובדביקות". הר"מ הוס מספר בדמעות על סדר הלימוד האחרון שזכה ללמוד עם ר' יוסף ז"ל בבהרי ערב ל"ג בעומר: "ראינו אצלו שמחה עצומה בעצם לימוד התורה בכל יום מחדש, עבורי היה זה ממש תענוג רוחני נפלא ללמוד עמו בחברותא,

אור מופלא, אור היקוד

הכל יושבים מרותקים למוצא פיו כאשר בשלב זה עובר החברותא ר' מרדכי הי"ו לספר בקול נשנק על מדרגותיו העילאיות של ר' יוסף ז"ל. "מרן אדמו"ר שליט"א רגיל לומר תמיד, שכאשר מדברים על צדיקים וקדושים תלמידי הבעש"ט ורבותינו הק', הרי יכול האדם להרהר לעצמו שאין הדברים נוגעים אליו כי אין לו סיכוי להגיע לאפס קצה דרגתם הרוממה, ולכן כדאי וטוב לספר במעלתם של החסידים הראשונים כרבי מרדכי חנא וחבורתו, שהם קרובים יותר אלינו ונראה עד כמה גבהה השגתם ודביקותם. והנה, ר' יוסף גרינבוים ז"ל מדבר אלינו הרבה יותר מהחסידים הקדמונים שאכן העפילו לדרגות רמות ועליונות, כי ר' יוסף הרי הסתובב והתהלך בינינו יום-יום, דעתו היתה מעורבת בין הבריות וכולם נהנו ממנו עצה ותושיה, אך למרות זאת ראה ראינו עד כמה עמקו מחשבותיו ולאילו השגות גבוהות הצליח להגיע בשנים כה מועטות עלי אדמות. בוודאי מחייב הוא אותנו מכל משהו אחר ללמוד ממנו להשקיע את כל הכוחות בעיקר שבעיקרים, ולהזניח את הטפל שאין בו ממש. "עלינו להודות להשי"ת על אותה שנה ומחצה בה זכינו ליהנות מאורו הבהיר שהקריין תורה וחסידות על פני כל בני הקהילה, כאשר אני מודה להשי"ת באופן אישי על שזיכני להיות קרוב אליו להבחל"ח ולקנות הרבה קנייני נצח במחיצתו. לא פעם אמר לי בשמחה של מצוה: 'אה, איזו קרבת

אלוקים יש לי בשעת התפילה... אצלי התפילה נערכת מתוך ניגונים של דביקות, אנו הרי זוכים לדבר פה אל פה עם השי"ת, איזו זכות גדולה יש לנו בכל יום ג' פעמים... את זאת כולם זוכרים בוודאי, איך היה מתעטף בטליתו ומכסה את פניו לגמרי, מתכנס בתוך עצמו ומפליג בדביקותו עם ניגוני הנשמה שהרטיטו את כל שומעיהם למחוזות נאצלים ביותר, אז תענג על ד' בשירת המלאכים".

כאן עלינו להוסיף ולציין מה ששמענו מפי אברך חשוב מבני הקהילה, שהגיע פעם לביתו של ר' יוסף והתפלא לראות אורגן מוצב בפינת הסלון. תמיהתו ותדהמתו היו בפיו כבר במושכל ראשון, מה לר' יוסף גרינבוים הצדיק וה'עובד' המופרש מהעולם הזה לגמרי, עם אורגן הרחוק לכאורה מעולמו ומהשקפתו של אברך כמוהו המלא ברכת ד' בתורה ובחסידות. כשהביע הלה את הרהוריו לפני ר' יוסף, זו היתה תשובתו הכנה והאמיתית שהותירה אותו פעור-פה: "פעמים רבות עולה בליבי לשיר ולזמר להשי"ת 'א ווארעמע ניגון', 'א סקולענער ניגון', וכך אני יושב ומזמר לפני הבוחר בשירי זמרה עם האורגן"...

ציץ נזר הקודש

"כואב לנו ביותר על היעדרותו של ר' יוסף ז"ל מתוך קהילתנו הנפלאה", ממשיך הר"מ הוס לעורר את הקהל בדברי חן וטעם, "איננו כואבים על ר' יוסף עצמו, שהרי הוא בוודאי זכה להעפיל ולהיכנס תיכף ומיד להיכלו הנשגב של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, בחד קטירא אתקטרנא. הכאב הגדול הוא עלינו שהוא הלך למנוחות ואותנו עזב לאנחות, וכפי שמואב באידרא על תלמידי רשב"י שהרימו קולם בבכייה אחרי הסתלקותו, וכשנשאלו על סיבת בכיים שהרי כל אחד מגיעה שעת מיתתו, השיבו כי הם אינם בוכים וכואבים על הסתלקות רשב"י כי בוודאי עלה ונתעלה בסוד שיח שרפי קודש, אלא בכייתם היא על כך, כי עד עכשיו היה להם את רשב"י שיורה להם את הדרך וילמד אותם תורה, ועתה חסרו כל זאת.

"אף אנו נמצאים עתה באותה בחינה ממש,

כאשר עד עכשיו היה לנו את ר' יוסף ז"ל שהיה לכולם סמל ודוגמה למופת כיצד אמור להיראות 'א ריכטיגע חסידישע יונגערמאן', וכל רואיו היו נעצרים לעומתו בהתפעלות באמרם 'כזה ראה וקדש', ועתה תחסר לנו עד מאד דמותו הקורנת והמחייבת, יהיה לנו קשה מאד למלאות את החלל הגדול שנפער בקהילתנו הקדושה. זכורני מהתקופה הראשונה בה הגיע להתגורר בחיפה לפני שנה ומחצה בערך, פגשתי אותו ברחוב בערב ש"ק והיה זה השבוע האחרון של ימי השובבי"ם. ברגע שראה אותי, פנה אלי ואמר לי במאור פנים: 'דו ווייסט אז ס'איז די לעצטע שעות פון שובבי"ם, לאמיר עפעס אריין כאפן'... אלו היו השגותיו הרוממות של אברך צעיר זה

.....
מרן אדמו"ר שליט"א רגיל לומר תמיד, שכאשר מדברים על צדיקים וקדושים תלמידי הבעש"ט ורבותינו הק', הרי יכול האדם להרהר לעצמו שאין הדברים נוגעים אליו כי אין לו סיכוי להגיע לאפס קצה דרגתם הרוממה, ולכן כדאי וטוב לספר במעלתם של החסידים הראשונים כרבי מרדכי חנא וחבורתו, שהם קרובים יותר אלינו ונראה עד כמה גבהה השגתם ודביקותם

שהעפיל ברוחו מעלה מעלה, לא יאומן כי יסופר". גם העבודה הגדולה שלו בשמירת העיניים המופלאה זוכה לידי ביטוי נרחב. "הוא התגורר ברח' הקישון והמקום אינו בקרבת בית המדרש שלנו, כך שהיתה לו כבוד דרך לצעוד בכל יום כמה פעמים מביתו לבית המדרש וחזרה חלילה. היה זה מפליא לראותו בשמירת עיניו בקדושה וטהרה

ברחובותיה הפרוצים של חיפה. עיניו נעוצות תדיר בקרקע, אוזניות המשמיעות שיעורי תורה תחובות לאוזניו, והוא כל-כולו מנותק כליל מכל הסובב אותו. מבחינתו, הוא נמצא עתה בהיכל בית המדרש הלאה, מה לו ולרוב הקלוקל...". כאן מפתיע החברותא את הנוכחים בסוד הנהגתו של אברך פלאים זה: "היתה לו קבלה טובה שלא נכנס למכולת אם לא היה צורך דחוף לכך, בבחינת 'אי איכא דרכא אחרינא'. תמיד היה טוען שקשה עד בלתי אפשרי לשמור על העיניים שעה שנכנסים לחנות צפופה, ולכן אם היתה לו ברירה אחרת, לא היה נכנס לחנויות ולקניות. מלבד זאת הוא סיפר לי לאחרונה כמשיח לפי תומו, שבכל יום טרם יוצא הוא מביתו, הוא אומר אצל המזוזה את שני הפסוקים המתחילים באות ה' בקפיטל קי"ט: 'הדריכני בנתיב מצוותיך כי בו חפצתי' - עם בקשה להשי"ת שיוליכיהו היום אך ורק למקומות טובים, 'העבר עיני מראות שווא בדרכיך חייני' - עם תחנית להשי"ת שיציליהו מראיות אסורות ח"ו". קשה להאמין כי מדובר באברך בן כ"ב שנים בלבד שהגיע לכאלו מושגים גבוהים בקדושה של מעלה, וי להאי שופרא דבלי בעפרא".

שמן ששון מחברך

בסיום המעמד נשמעו דיבורי חיזוק מפי האברך החשוב הרב לוי יצחק שטיינמץ הי"ו, שזכה גם הוא לקשרי ידידות קרובים עם ר' יוסף ז"ל, להבחל"ח. "ר' יוסף היה אברך מלא חיות ושמחה תמידית, הוא ממש שפע והשפיע 'געשמאקייט' על פני כל סביבתו. הרהרתי לעצמי היום איך יתכן שאברך כה צעיר יהיה מלא בכל-כך הרבה שמחה וחיות, אבל האמת היא שהוא לא הסתפק בכך שהוא עצמו מלא שמחה, אלא ידע גם להעביר ולהשפיע לאחרים את השמחה והחיות שמילאו את כל ישותו.

"זוהי בעצם מעלתו הגדולה, שהרי כולם זוכרים אותו עד כמה היה מופרש מכולם בהיותו עוסק תמיד בתורה ובחסידות בהתמדה וברציפות, כאשר מטבע הדברים אנשים מהסוג הזה עלולים להשרות אולי אוירת מתח ולחץ סביבתם

האסון במירון

האבן הצעיר
הרה"ג ר' יוסף גרינבוים זצ"ל
שנספה באסון הטראגי במירון

והוא בן 22 שנה בלבד!

בהותירו תינוקת יתומה שלא תכיר את אבא!

לציין עבור **קרן מס' 5685** - קרן יתומי הרב יוסף גרינבוים זצ"ל

1-800-22-36-36

ניתן לתרום לקרן גם בכל עמדות "נדרים פלוס / קהילות"

במסגרת רשימת יו"ר להיננס לקופות נוספות: לבחור ב"ועד הרבנים" - ולציין בהערות עבור מס' קרן 5685 - קרן יתומי הרב יוסף גרינבוים זצ"ל

ואילו הוא מראה לעומתי מראי מקומות אחרים המצדידים כדבריו. לפני שבועיים הוא ניגש אלי בסוף הסדר ואמר לי שמצא קטע מפורש בס' 'שולחן הטהור' מהרה"ק ה'שומר אמונים' ז"ע בו כתב להדיא שעל האדם להתפלל ולבקש על קיום רצון הבורא בלבד. היות והיה זה ממש לפני שהתחילו להתפלל תפילת מנחה, אמרתי לו שיש לי מה להגיב על דבריו אך עקב התחלת התפילה עוד חזון למועד לדבר על כך באריכות. אלא שר' יוסל לא הניח לי ואמר לי: 'למה לא עכשיו? הרי הולכים להתפלל עכשיו ואני צריך לדעת מה לעשות'... והנה, בשעת מעשה לא כל-כך התעמקתי בדבריו אלו מחמת החיפזון לגשת אל התפילה, אולם למעשה היה ר' יוסל רציני מאד בדבריו, כי כל פרט היה אצלו הלכה למעשה ממש".

ברגשות מעורבים לכאן ולכאן יצאנו את שערי בית המדרש 'ישועות משה' בחיפה. מצד אחד: תחושת עצב וכאב של אבלות אחרי טרגדיה כה קשה ואימה ל"ע, עת דודי ירד לגנו ללקוט פרי עץ הדר זה, רוכב ערבות שש ושמח בבואו אליו נפש נקי וצדיק; מצד שני: תחושת הערקה לחצר הקודש ויזניץ, אשר גידלה וטיפחה בין שורותיה דמות פלאים שכזו. הסיפורים והעדויות שלא יאומנו כי יסופרו, על מדרגות עליונות בקדושה ובטהרה, השגות מופלאות בלימוד ושמחת התורה, אברך צעיר שכל-כולו מופרש לגמרי מהעולם הזה וחי כמו באטמוספירה אחרת מזו שלנו. מי יתן ודמות פלאים זו תשמש מורה דרך לכל מבקשי השם. כזה ראה וקדש! שלום רב על משכבו, מה יופיו ומה טובו, לחיי העולם הבא!

את הטו"ת בארון מספר פלוני, כך שבכל בוקר מהשעה תשע תוכל לגשת אל הארון הנ"ל ולקחת את הטו"ת שלי בשמחה ובאהבה בלי לדבר אתי..."

ממש זיו אורך

הרל"י שטיינמץ מספר לדוגמה מה שראה באחד מימי בין הזמנים של שלהי חודש ניסן האחרון, כאשר הזדמן עם ר' יוסל לתפילת מעריב בבית המדרש נדבורנה בחיפה, שם הבחין ר' יוסל באברך מלא שמחה שאיחל לחברו במאור פנים 'א געזונטן זומער און א גוטן ספירה'... ר' יוסל ממש קפץ על המציאה והתפעל ביותר מהרעיון של הברכה הזו... עוד לפני תפילת מעריב ואף לאחריה, בכל מי שפגש באותה שעה, פנה אליו בשמחה ובצהלה וסיפר לו על הרעיון שזה עתה שמע, לברך את השני בברכת 'א גוטן ספירה'... זו היתה החיות והשמחה שסבבוהו תדיר. והנה סיפור אופייני לר' יוסל: "לפני תקופה הזדמן לי לשאת דברים בשעת סעודה שלישית בבית מדרשנו, והנושא היה על עבודת התפילה. מאז נוצר בינינו קשר קרוב על עניני התפילה ששולב עם ויכוח שהתמשך על פני כמה שבועות. ר' יוסל טען שהאדם צריך לבקש בתפילתו שהכל ייעשה כרצון השי"ת ולא כרצונו הפרטי, כך גם בענייני אמונה וביטחון שיש לצפות ולייחל לקיום רצון השם ולא לקיום רצונו האישי, אולם אני טענתי לעומתו שמואב בספרים הקדושים כי על האדם להתפלל ולבקש מהשי"ת שימלא משאלות לבו לטובה כרצונו.

"הוויכוח הזה נמשך בינינו תקופת זמן, כשבכל פעם אני מראה לו הוכחות מתוך הספרים כדבריי, בחושש שמא יסיגו גבולם בדיבורי הבל שאין להם שיג ושיח בהם, אולם אצל ר' יוסל ראינו שעם כל פרישותו מכלל הציבור בעניינים הגשמיים, היתה סביבו שמחה ותענוג תמיד".

מוסיף על כך הרב יהושע פאליק וייס הי"ו: "ר' יוסל ז"ל אכן היה לכאורה מופשט ומופרש כליל מכל העולם הזה ומכל הסובב אותו, כי אף פעם לא ראינו אותו עומד סתם כך ומדבר עם אברכים על דא ועל הא, אלא תמיד היה שקוע כל-כולו בלימוד התורה סביב השעון קודש לד', אך עם זאת היה 'מענטש' שכולו שמחה וחיות כלפי הסביבה. כל מי שהכיר אותו גם יזכור אותו לתמיד עם החיוך הנצחי שלו שהיה מעטר את פניו החינניות במתיקות וביופי. מלבד זאת, תמיד היה ניגש אלי להודות לי כגבאי בית המדרש על כל דבר במאור פנים, עד שכבר ידעתי בכל אירוע ובכל כינוס שהתקיים, כי הנה עוד מעט ייגש אלי ר' יוסל גרינבוים ויודה לי בלבביות כדרכו הטובה". והנה סיפור נפלא אותו שמענו מאחד מאברכי קהילת ויזניץ באשדוד, שם התגורר ר' יוסל אחרי נישואיו לבת הרה"ח ר' שמואל וייס הי"ו, טרם עבר לחיפה. אברך זה עבר חוויה לא נעימה עם גניבת תיק הטלית-ותפילין שלו באחד הימים, ומאז היה עליו להתרוצץ בכל בוקר בין מתפללי בית המדרש, לשאול מזה תפילין של רש"י ומזה תפילין של ר"ת. היתה זו תקופה ממושכת עד שרכש לעצמו טו"ת חדשים, כאשר בכל יום היה עובר את הטלטלה הקשה הזו לבקש טובות מאחרים. עד אותו יום בו הבחין ר' יוסל איך הוא עובר מאחד לשני ומבקש טו"ת בהשאלה, מיד ניגש אליו ר' יוסל ואמר לו: "אני מתפלל בכל בוקר במניין של השעה שמונה, לאחר מכן אני מניח

כתיבת ספר תורה

לע"נ הרה"ח ר' יוסף גרינבוים זצ"ל בן יבלחט"א הר"ר ברוך צבי שליט"א מבני היכלא דרבי שמעון בר יוחאי חולקא דקודשא בריך הוא בהילולא דרשב"י

ללקוט בו מרקחים...

ביומו, בנעימה ובקדושה. פיו הטהור אשר הכריז כאלף עדים על פנימיותו הטהורה והנעלית, באשר מתוך עולמו הטהור והמאיר לא יכל לראות דבר שלילי על זולתו. שמירת העיניים... או העיניים הקדושות הללו שלא ראו אף לא את החברים שעברו על ידו ברחוב. אין פלא שתמיד זרח מהם אור נגוהות קדוש ונפלא. מאור הפנים והשמחה שהאירה והדביקה את לב כל מי שבא בסביבתו. המילים הטובות שידע תמיד להעניק ברוחב לב ובמאור פניו הקורנות. או ר' יוסל... גדול כים שברנו מי ירפא לנו!!! לא בכדי נבחר להיות מבני היכלא קדישא

לב מי לא יקרע ועין מי לא תדמע בהילקח מעמנו אברך פלא זה, איש חמודות ורב תבונות, עובד ה' בכל לב ובכל נפש, ברוממות עילאית, בשמחה ובטוב לבב. נעשה אדם נאמר בעבורך... ר' יוסל זצ"ל היווה עבור כל רואיו ומכריו דוגמא וסמל לצורה אמתית של 'איש חסיד' בעל מדרגה במלוא מובן המילה. במעט שנותיו, הספיק את מה שאחרים לא הספיקו בשנים רבות. שקידתו בתורה בקדושה וטהרה, בענווה ובהתרוממות הנפש והרוח, בהתקשרות אמת לנותן התורה. עבודת התפילה בהתעלות ובדבקות דבר יום

האסון הטראגי
בשובם מההלווייה,
זעזע את
הציבור החרדי

נחפיטה דרכינו ונחקרה

משא התעוררות מכ"ק מרן אדמו"ר זי"ע ביום י"ג בטבת תשד"מ בעצרת שנערכה בבית הכנסת הגדול בבני-ברק במלאות ה'שבעה' לפטירת ארבעה אברכים שנספו בתאונת דרכים מהרודה, בשובם מהלוויית הרה"ק רבי ישראל אבוחצירא זצ"ל

בעצרת עם גדולי ישראל הגר"ש וזאנר זצ"ל בעל 'שבט הלוי' והגר"י לנדא זצ"ל רבה של בני ברק

הדין – מגיע עונש כה חמור? הלא הם קיימו את דין התורה? אלא הכוונה היא, ש'דבריהם' – התנהגותם, העמידו על דין תורה. מאחר ולא למדו ספרי יראה, היו משוכנעים כי כל מעשיהם הם על פי התורה. ידועים המה דבריו הקדושים של ה'נועים אלימלך' ב'הנהגות' כי כל אדם חייב לעשות לעצמו 'שיעור' מדי יום ביומו באחד משלושת הספרים הללו: חובת הלבבות, ראשית חכמה, של"ה הק', וכתב שם: 'ייעסוק בהם באימה ויראה!' מי שאינו לומד ספרי מוסר, אינו חש בכאב נשמתו, וממילא – אינו יודע שצריך עדיין לתקן משהו. משל למה הדבר דומה, לגוף האדם. מי שהוא משותק רח"ל אינו חש במחלות, ואדם זה לא ירוץ אל הרופא לבקש רפואה, שהרי הוא לא מרגיש מאומה. אבל מאן דכאיב ליה כאיבא – אזיל לבי אסיא. וכן הדברים אמורים לגבי 'מחלות הנשמה', שאם אינו לומד ספרי מוסר אינו חש בכאבי נשמתו, וממילא אינו מתקן את הדרוש תיקון. ה'חובת הלבבות' (בשער חשבון הנפש) בחשבון ט"ו, מעורר את האדם לערך חשבון נפשו, וכותב שם: 'התעסקנו בעולם הכלה, והנחנו הקיים, ובמדוי גופנו (בהם התעסקנו) ושכחנו מדוי שכלנו. ובעבודת רוע יצרנו, ועזבנו עבודת יוצרנו, ונעבוד את תאוותינו, ולא עבדנו את אלקינו'. וזועק שם ה'חובת הלבבות': 'הה, למבוכה הזאת כמה היא

אפרים' שהכוונה היא: 'פשפש ולא מצא' כלומר: היודע אתה מדוע לא מצאת? מפני ביטול תורה! לא למדת ספרי מוסר, ספרי יראה, ולכן לא מצאת את עוונותיך. לא למדת ספרי חסידות – המזעזעים את ראש האדם ומראים לו בעליל את דמותו האמיתית, ולכן 'לא מצאת!' שהרי ידוע הוא, שמי שאינו לומד בספרים אלו הוא שלם עם עצמו, הוא מרוצה תמיד, אין הוא רואה חובה לעצמו. **ליצערנו, באסון הכבד שפקד אותנו בשבוע שעבר, לא נפגע אדם אחד בלבד, לא נפגעו בו רק משפחות ההרונים בלבד, אלא האסון פגע בכל היהדות החרדית, זעזע את כולם! אין אלו יסורים פרטיים, זהו פחד נורא!**

זקני הקדוש, ה'אהבת ישראל' זי"ע מבאר את דברי חז"ל (בבא מציעא ל:): 'לא חרבה ירושלים אלא על שהעמידו דבריהם על דין תורה'. ולכאורה, משום עוון קל זה – שלא עשו לפני משורת

והאם צריכה לשמש בשני התפקידים – אב ואם גם יחד, כל המשא הכבד הזה נופל על שכמה בלבד, היא חייבת לטפל לבדה בילדיה היתומים, זה חייב לזעזע את כל היהדות החרדית, להביא את כאור"א לעריכת חשבון-נפש אישי ונוקב: כיצד ובמה מעביר אני את עולמי? בעגלה ערופה נאמר (דברים כא, ז): שזקני בית-דין הקרובים אל החלל היו אומרים: "ידינו לא שפכה את הדם הזה ועיינינו לא ראו". וחשבתי שמשמעות הדברים היא – אכן אמנם ידינו לא שפכה את הדם הזה, אבל גם 'ועיינינו לא ראו' – לא התבוננו כראוי, לא הבטנו ועשינו חשבון נפש מספיק לחשב ולדעת מה מתרחש כאן! העיניים, עיני השכל, חייבות להתבונן ולשאול – מה ארע כאן? אנשים שכ"כ הרבו בעשיית חסד, ופתאם כהרף-עין נספו?! נותרו בתים הרוסים, ולא רק בבני המשפחה פגע האסון, אלא בכל אלו – הלבבות השבורים – שנעזרו באנשי חסד אלו. **לימוד ספרי מוסר וחסידות** הזכרנו את הגמ' בברכות 'יתלה בביטול תורה', והקשו שם המפרשים: הלא כבר קאמר תחילה 'פשפש במעשיו' – לראות אם לא חטא, ומאי קאמר 'פשפש ולא מצא יתלה בביטול תורה', הלא ביטול תורה היא עבירה גדולה, ועל העבירות הלא כבר אמר 'פשפש ולא מצא'? ומבאר ה'עוללות

להרבות התמדה בתורת ד' – ואם תלה ולא מצא, בידוע שייסורין של אהבה הם, שנאמר (משלי ג, יב) 'כי את אשר יאהב ד' יוכיח' – את מי שהקב"ה אוהב, נותן לו יסורים, למען יוכל להרבות את שכרו בעולם הבא. דברי חז"ל אלה מיועדים לכאורה לאדם פרטי, שבאו עליו יסורים, ומחובתו לפשפש במעשיו. לצערנו, באסון הכבד שפקד אותנו בשבוע שעבר, לא נפגע אדם אחד בלבד, לא נפגעו בו רק משפחות ההרונים בלבד, אלא האסון פגע בכל היהדות החרדית, זעזע את כולם! אין אלו יסורים פרטיים, זהו פחד נורא! לצערנו אירע אסון זה באותו יום שבו נפטר המקובל המפורסם, צדיק ואיש קדוש, רבי ישראל אבוחצירא ז"ל. באותו יום נתקיימו בנו לדאבונו דברי הנביא (ישעיה נז, א) "הצדיק אבד ואין איש שם על לב, ואנשי חסד נאספו באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק". ביום פטירת הצדיק נאספו ונספו אנשי חסד, אנשים שכ"א יודע שהם התמסרו לסייע לזולתם. נותרו שלושים ושלש יתומים ללא אב, נותרו אלמנות שבורות. וזה חייב לזעזע את כולם. כידוע, 'צער גידול בני' אינו מהדברים הקלים, ההורים נתקלים מדי פעם בכל מיני בעיות, ומטבע הדברים דנים ההורים במשותף בכל בעיה. ועתה כאשר האבות – לצערנו – כבר בעולם האמת,

ביום ד' בשבט תדש"ם, נעו אמות הסיפין ורעשה הארץ בהיודע דבר האסון המחריד, כאשר ארבעה אברכים יקרים נספו בתאונת דרכים מזעזעת, בשובם ממסע הלוויה של הרה"ק רבי ישראל אבוחצירא, ה'בבא סאל' זי"ע. הארבעה היו מטובי בניה של העיר בני ברק, מיקירי בני העלייה ואנשי החסד שבה – והיהדות החרדית לא ידעה את נפשה מרוב הלם וזעזוע. ביום מלאות ה'שבעה', התכנסו אלפים בבית הכנסת הגדול בבני ברק לעצרת התעוררות, ורבנו זי"ע הופיע לפניהם ונשא דברים כואבים, מלב סוער ונשבר, בקראו את הכל לחשבון נפש אישי ונוקב אשר צריך כל אחד לערוך בינו לקונו.

רבנו זי"ע במשאו בעצרת ההתעוררות בביהמ"ג הגדול ברח"ו רבי עקיבא בני ברק

לשאל מה אירע כאן

במס' ברכות (ה). שנינו: "אמר רבא ואיתימא רב חסדא אם רואה אדם שייסורים באין עליו, יפשפש במעשיו – יערוך לעצמו חשבון-נפש, יבדוק את מעשיו ואת מצבו ברוחניות – שנאמר (איכה ג, מ) 'נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד השם', פשפש ולא מצא, יתלה בביטול תורה – שיתכן שהסיבה ליסורין היא: שמתבטל מלימוד התורה הקדושה ולכן באים עליו יסורים – שנאמר (תהלים צד, יב) 'אשרי הגבר אשר תיסרנו י-ה ומתורתך תלמדנו' – שהיסורים צריכים להביאו

כוללת ולשכרות הזאת כמה היא חזקה!" האדם 'שיכור' מתאווה ותענוגי העולם הזה. וכדברי הנביא ישעיה הזועק (ישעיה מד, ז) "כי טח מראות עיניהם, מהשכיל ליבותם!"

ה'אור החיים' הקדוש מבאר את הפסוק (פר' ואתחנן) "וידעת היום והשבות אל לבבך", וידעת 'היום' שמדי יום ביומו יעשה לעצמו חשבון הנפש: במה העברתי את יומי, וכדאיתא בזוה"ק על חובת האדם להיות ממארי דחושבנא, מפני שמי שעושה חשבון מדי יום ביומו, הוא עוד מסוגל לעקוב והאדם אחר מעשיו, לא כך זה הנמנע מכך שקשה לו לעקוב אחר מעשיו, הוא מספיק לשכוח דברים רבים שעשה, וקשה לו להגיע למצב של 'והשבות את לבבך'.

האווה"ח הקדוש מבאר שם עוד, 'וידעת היום' שיזכור את יום רדתו לעולם הזה, כאשר השביעוהו 'תהי צדיק' ואל תהי רשע, והראו לו בעליל את שכר הצדיקים, וכן להיפך – את העונש הניתן לרשעים, וידעת 'היום' שתזכור אותו יום שירדת, ותתבונן – בהתאם לשבועה זו – לשם מה ירדת לעולם.

וממילא, אם אין לומדים ספרי יראה, אין מחשבים את כל החשבונות שצריך לחשב, ולכן האדם נראה כפי שהוא נראה, והתוצאה 'פשפש ולא מצא' – אינו מוצא עבירות בעצמו.

שמירת העיניים

חשבתי בדרך אפשר לבאר את הכתוב: "לידנו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו". בספה"ק איתא שהקליפה הסטרא אחרא רח"ל נקראת 'לא'. שכאשר קורה אסון כזה רח"ל, סימן הוא ש'עינינו לא ראו' שאין משגיחים כראוי על 'שמירת עינים', ישנם אנשים שמסתכלים בכל מיני עיתונים שהם סם המוות לנשמה רח"ל, העין רואה והלב חומד רח"ל, גדרי הצניעות נהרסים עי"ז. גם ברחובות רואים כל מיני דברים שהם הורסים את הנשמה, ה' ישמרנו. והעיניים הם ההתחלה לכל דבר, עינא ולבא תרי סרסורא דחטאה.

זקני הקדוש האמרי נועם' זי"ע מבאר את הכתוב בפרשת ויחי, 'ראובן בכורי אתה', תיבת 'ראובן' מורכבת משתי תיבות ראו-בן, 'ראו' היינו הראיה, 'בן' היינו בינה – ליבא, שני הדברים הללו – העיניים והלב – 'בכור' אתה, הם הראשונים באדם לעבודת ה'.

עומדים אנו בימי השובבי"ם, הבה ונעשה לעצמנו חשבון נפש נוקב. מדוע מביטים בדברים האסורים לראיה, מפני שלא מביטים באותם דברים שחייבים להביט בהם, לא מסתכלים בספרים הקדושים. 'עינינו לא ראו', 'ראו' אותיות 'אור', שהרי אילו היה מביט באור התורה היה נמאס בעיניו מלהביט במקומות ובדברים אסורים. בבדיקת חמץ אומרים אנו: 'כל חמירא וחמיעא דאיכא ברשותי, דחמיתיה ודלא חמיתיה, דביערתיה ודלא ביערתיה, ליבטל ולהוי כעפרא דארעא'. החמץ רומז ליצה"ר, כדאיתא בספה"ק. כל חמירא – ההמץ דאיכא ברשותי, מהיכן בא אלי ה'חמץ', הלא יש בקרבי נשמה גבוהה, חלק

אלוק ממעל?

התשובה היא 'דחמיתיה'! הסתכלתי בספרים ובעיתונים ובמקומות שאסור להסתכל בהם, ומהיכן זה נובע? – 'ודלא חמיתיה' לא ניצלתי את עיני להסתכלות בדברים שצריך להביט בהם, בתורה הקדושה! 'דביערתיה' לשון התלהבות, התלהבתי והתחממתי בדברים שלא הייתי צריך להתחמם בהם! ולעומת זה 'ודלא ביערתיה' לא התלהבתי כראוי בדברים שצריך להתלהב ולהתחמם בהם, כגון – תורה, תפלה, שבת–קודש! והאדם מוזהר 'ליבטיל ולהוי כעפרא דארעא' כלומר: דע לך כי יבוא יום שבו נאלץ האדם לפרוש מן העולם השפל, ואז הוא 'כעפרא דארעא', או אז הוא ייאלץ לתת דין וחשבון על כל רגע ורגע, והכל יבוא בחשבון.

גדרי הצניעות

ה'חובות הלבבות' בשער יחוד–המעשה פרק ה', כתב: "דע לך אחי כי השונא הגדול ביותר שיש לך בעולם, הוא היצה"ר – הוא נמצא בתוכך, בכל רמ"ח אברך ושס"ה גידך. אתה ישן לו [אינך משים לב כראוי ששוכן בקרבך שונא]. והוא ער לך [הוא אינו חוסף תנומה לעולם, הוא אינו מתעייף לעולם]. אתה מתעלם ממנו והוא אינו מתעלם ממך!" היצה"ר מעמיד פנים כאילו הוא ידיד שלך, וכל שאיפתו היא להטותך מן הדרך הטובה.

'גדרי הצניעות' זהו דבר שכל אב חייב לחזק בביתו, זהו אחד מיסודות החיים של עם ישראל, ובפרט בזמנינו אנו, וזה מטיל אחריות כבידה על

.....
'כופר נפש' משמעו: סכום מינימאלי, שכאוו"א- גם העניים- יוכלו להשתתף בנתינתו. והנני מרגיש טוב, הסכום המינימלי שהוקצב, אינו אלא בתור 'כופר-נפש', אולם מוטל על כאו"א חובקדוש לתת כפי יכולתו, ויותר מזה, בכדי לסייע ללבבות השבורים
.....

כאו"א, מאחר וזהו המפתח לשמירת העיניים המחשבה והלב.

ה'אור החיים' הקדוש מבאר את הכתוב בפרשת נצבים: "אתם נצבים היום כולכם לפני ד' אלקיכם, ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל". ומקשה שם דלכאורה, אחר שהתורה מדגישה לבסוף 'כל איש ישראל', מדוע מפרטת תחילה – 'ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם' ומבאר שם, שכוונת הכתוב כי כל אחד נושא באחריות על מה שהוא ממונה. 'ראשיכם' – להם יש אחריות על כלל ישראל, וכדאי' בשבת (נד): "כל מי שאפשר לו למחות באנשי ביתו ולא

מיחה, נתפס על אנשי ביתו. באנשי עירו, נתפס על כל אנשי עירו. בכל העולם כולו, נתפס על כל העולם". וזהו אתם 'נצבים' – מלשון התמנות ונשיאה באחריות, 'ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם', כל אחד נתפס רח"ל על מה שהוא ממונה ויכול למחות. 'כל איש ישראל' – שבידו למחות באנשי ביתו, וכל אחד מאתנו חייב לבדוק בנעשה בביתו – ובפרט בגדרי הצניעות, וכאשר מחזקים את עיני הצניעות, את שמירת העיניים המחשבה והלב, החיים שונים לגמרי.

ברם, בכדי להגיע לכך, זקוק האדם לעריכת חשבון–נפש תמידי. הצעתי ובקשתי לפני כמה שנים, שכ"א ילמד מדי יום ביומו 'חשבון' אחד משלושים החשבונות המובאים ב'חובת הלבבות' (בשער חשבון הנפש). ברם, אין הכוונה שע"י לימוד זה יוצאים ידי חובת לימוד ספרי יראה. ישנם ומעזעזעים את האדם, ומראים לו מהי דמותו האמיתית ומה חובתו בעולמו. וכשלומדים ספרי יראה, כבר ממילא נגדרים כל הפירצות שהיצה"ר מנסה מכשיל בהם את האדם.

זקני הקדוש האמרי נועם' זי"ע מבאר את דברי המכילתא, המובאים ברש"י עה"פ (שמות יח, יא) "עתה ידעתי כי גדול השם", שיתרו אמר: מכירו הייתי [את הקב"ה] לשעבר, ועכשיו ביותר. וקשה לכאורה, אם הכיר וידע מהקב"ה, מדוע לא התגייר עד עתה? ומבאר שם, שיתרו טען, מכירו הייתי לשעבר – מלשון עבירה, כלומר: ידעתי כי רצון הקב"ה שלא יעברו עבירה גסה, ממנה צריך להימנע, ברם, 'ועכשיו' לאחר שקיבל את התורה הקדושה, נודע לו 'ביתר' – שצריך לשוב בתשובה גם על מותרות–התאוה. השגה זו, בכדי שתחדור היטב לתודעת האדם, זקוק הוא ללימוד עיוני ומעמיק בספרי יראה, ואז 'אורייתא מודעת ליה חובוהי'.

האווה"ח הקדוש בפ' ואתחנן, מבאר בדרך נוספת את הפסוק 'וידעת היום', 'היום' רומז לשבת – היום ב'הא' הידיעה. והכוונה: שהיצה"ר בא לאדם ומנסה לייאשו בטענה – וכי סבור אתה שתוכל עוד לשוב בתשובה? והלא הרבית לחטוא! וחטאיך הם כה מרובים עד שלא תוכל לעולם לשוב עליהם ולתקן אותם. ובנוסף לכך, מצות התורה – תרי"ג מצות – הן כה מרובות, שממילא לא תוכל לקיימם. ובכדי לסתור את טענות היצה"ר מלמדת אותנו התורה 'וידעת היום' – שבת שקולה כנגד כל התורה כולה, וכן אמרו (שבת קיח): "השומר שבת כהלכתו מוחלים לו על כל עוונותיו". בכוחה של שבת קודש לזכר אותך מכל העבירות, ולמרות שעברו על נשמתך זמנים קשים, תוכל – ע"י השבת – להתקרב אל הקב"ה.

כופר נפש

אני מתאר לעצמי שהמרא דאתרא, הרב לנדא (שליט"א) ('הגה"צ רבי יעקב לנדא זצ"ל), ודאי כבר הזכיר ושוחח על ענין 'קרן ההצלה' שמקיימים עבור היתומים השבורים. וחשבתי לבאר בדרך אפשר,

בצאתו מהעצרת. נראים הרה"ח ר' בחך ולצר ז"ל וראש העיר ב"ב הרה"ח ר' משה איתשטיין ז"ל

את דברי חז"ל (סוטה מה:.) עה"פ "לידנו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו", ומקשים חז"ל: "וכי תעלה על דעתך שזקני בית–דין הרגו נפש? אלא – דלא בא לידינו ופטרנוהו בלא מזונות, ולא ראינוהו והנחנוהו בלא לוויה". והרמב"ם בפ"ח מהלכות רוצח כתב: "כלומר, שלא בא לידינו הנהרג הזה ופטרנוהו בלא מזונות". ולכאורה, מדוע מוסיף הרמב"ם את התיבות 'הנהרג הזה'? אולם מתאר אני לעצמי, שהאברכים הללו שנספו באסון המר הזה, גם הם באו עתה לכאן, והם עומדים ומתחננים אלינו: אל תפטרו את היתומים שלנו – היתומים השבורים, האלמנות השבורות והרצוצות – בלא מזונות. דאגו נא ליתומים שלנו, צריך לגדלם ולחנכם, ולהשיאם אח"כ, דאגו נא להם! וכי עול קטן נותר על האלמנות השבורות והרצוצות? כמה דאגות חולפות על ראש ההורים עד שזוכים לגדל ולהשיא את ילדיהם, דאגות מכל הסוגים, דאגות שונות ומשונות, ששני ההורים נוטלים בהם חלק משותף, ועתה יפול כל העול על האלמנות, ומדוע שהן יצטרכו לשאת גם בנטל הכספי?

'כופר נפש' משמעו: סכום מינימלי, שכאו"א – גם העניים – יוכלו להשתתף בנתינתו. ברם ישנם אנשים רבים שיש להם רגש לבבי חם, הן כאן בבני ברק והן מחוץ לעיר, כ"א צריך להשתתף, ובסכומים רציניים, למען יוכלו לסייע בצורה ממשית לאלמנות וליתומים.

'לא בא לידנו הנהרג הזה' – הנפטרים שנהרגו עומדים ומתחננים אלינו, והם באים בטענה: בחיינו – השקענו כוחות כה מרובים עבור בני ברק, ועתה – אל נא 'נפטור אותם' בלא מזונות, ולאז דוקא מזונות, אלא כל הצרכים הדרושים להם.

ה'ועדה' הזו שתוקם אי"ה למטרה זו, מחובתה לדאוג לכך שה'קרן' תוקם מהר ככל האפשר, שיספיק בהרחבה לכל היתומים. והנני מדגיש שוב, הסכום המינימלי 18 דולר שהוקצב, אינו אלא בתור 'כופר–נפש', אולם מוטל על כאו"א חוב קדוש לתת כפי יכולתו, ויותר מזה, בכדי

לסייע ללבבות השבורים.

לא הנחנוהו בלא לוויה – 'לוויה בגימ' נא', אין 'נא' אלא לשון בקשה, הבקשות של הנהרגים, המתחננים אלינו: דאגו נא למשפחותינו, אל נעזוב אותם ואל נתעלם מבקשתם. לא נפקירם, עד שיקימו 'קרן' כראוי.

חייבים לעשות זאת בהקדם האפשרי, ולכל המאוחר – לענ"ד – חייבים להקים 'קרן' זה עד חג הפסח הבעל"ט. אך למותר לתאר את מצבם ושברון לבם. על חג זה נצטווינו 'הגדת לבנך', ויתומים אלו מי יאמר להם את ה'הגדה'? מי יערוך להם את ה'סדר' הקדוש? את מי הם ישאלו את ה'קושיות'? שלפחות לא תהיה להם הדאגה בעינינם כספיים, שבעיה זו לא תטריד אותם.

שמעתי, ששני יתומים (מהיתומים הללו, שאביהם החזיק קופת גמ"ח) שוחחו ביניהם: 'מה יהא עם הגמ"ח של אבא?' ואמר אחד מהם: 'הכסף, לא מהווה בעייה! מבחינה כספית, נוכל אנו לנהל את הגמ"ח, אולם מה יהא עם כל הלבבות השבורים, שהיו משיחים בפני אבינו את צרותיהם? בנו, הם לא יתנו אימון, לנו הם לא יספרו את צרותיהם!'... – כך שוחחו ביניהם היתומים הללו.

גם אני אומר כן – הכסף אינו מהווה בעיה, צריך להשקיע את כל הכוחות, ולגייס כסף מה שיותר הן מבני ברק והן ממקומות אחרים, שהרי מי שיש לו מעט רגש הלב, מחובתו לעשות כל מה שביכולתו בכדי להגדיל קרן זו.

'והינחם על עבדיך'

כעת לאחר אסון מר זה, חייב כל אחד לערוך לעצמו חשבון–נפש, לחזק את עצמו ואת בני ביתו. וכמו שאנו אומרים בסליחות של ערב ראש השנה: 'שומע זאת יבכה וידאג, בבכי ובתחנונים כלביא ישאג'.

כשאדם שומע בשררות איומות כאלו, יבכה וידאג! צועקים תחנונים להקב"ה: 'שובה ד' עד מתי!' עד כמה נסבול עוד מצרות? 'והנחם

על עבדיך – שבענו בבוקר חסדך', שנזכה כבר לראות חסדים גלויים הגם שהכל הוא חסד, אולם בקשתינו היא שנזכה לחסדים נגלים. 'ונרננה ונשמחה בכל ימינו' שייפסקו הצרות ונזכה כבד רק לשמחות, ואז נעבוד את השי"ת בהרחבת הדעת. יהודים יקרים, כלל זה חייב להינקט בידינו, שכאשר הקב"ה עוזר לאדם ויש לו שפע, רחמים וחסדים, אסור שהשפע יביאו חו"ל לבעוט – לצאת מדרך האמת.

אבי הקדוש זכרונו לברכה, היה מבאר את דברי הנביא יחזקאל (יחזקאל כ, לג) 'חי אני נאום ד' אם לא ביד חזקה ובזרוע טויה ובחימה שפוכה אמלוך עליכם". שהכוונה, שהבורא כל העולמים אומר 'חי אני' ה'חיות' שלי כביכול היא – 'אם לא ביד חזקה אמלוך עליכם', שלא להתעורר רק כשיש צרות, אלא גם כאשר יהיה ליהודים כל טוב, שגם אז יתעוררו להמליך עליהם את הקב"ה.

וכמו שמבאר זקני הקדוש האמרי נועם' זי"ע את דברי יתרו שאמר: "מכירו הייתי לשעבר ועכשיו ביותר". ובא לרמז כאן שיתרו טען 'מכירו הייתי' – את הקב"ה 'לשעבר', מלשון עִבְרָה חעם, שכאשר הקב"ה מכה ונותן עונשים אז מתעוררים לשוב אליו, אך כל זאת היה לפני קבלת התורה, ועכשיו לאחר קבלת התורה, נודע לי 'ביתר' – שגם כאשר יש לאדם שפע רב, כל טוב, גם אז הוא חייב להתעורר ולעבוד את בוראו כראוי. ומידה זו מצאת רק אצל היהודים – מקבלי התורה, משא"כ הגויים אינם מבינים זאת. פרעה – רק כאשר היכוהו צעק ה' הצדיק! וכן באנשי נינוה, כשהנביא הודיע להם שיניווה הנפכת – נחרדו, ולעומת זה, דור המדבר, למרות שהיה להם כל טוב, הם היו דור דעה.

אנו מבקשים מהקב"ה, שישפיע שמחות בכל בתי ישראל – חסדים נגלים, ואנו מבטיחים לו לעבוד אותו מתוך אהבה ושמחה, ולהתעורר לעבדו בלבב שלם – כאשר יהיה לכל ישראל אור בכל מושבותם. ונזכה אי"ה להקביל במהרה פני הגואל צדק, בבנין בית המקדש במהרה בימינו אמן.

בני רב בבתי גוואי

הקב"ה הכניסנו
למיטבנו הפנימי
ומתגלה האהבה
העצומה בין הקוב"ה
וכנסת ישראל

דברי התעוררות מהמשב"ק הרה"ג ר' שאול גרינברגר שליט"א
בהלוויית האברך החשוב הרב יוסף גרינבוים ז"ל
ע"י ביהמ"ד הגדול בקרית וויניץ
מוציא ש"ק פרשת אמור תשפ"א

הרה"ג ר' שאול גרינברגר בדברי התעוררות בהלוויה

הלב, כי הוא יודע מרירות הנפש, הוא כל יכול להתגבר ולהשפיע כל טוב.

כל אלה המקדשים שם שמים ומניחים אבלם בעבודת בוראם בשמחת שבת ויו"ט ובקיום רצון בוראם, ודאי יסיר הקב"ה מהם כל יגונם וצערם, ועל ידם יושפעו כל השפעות טובות, מגודל האהבה המתעוררת ע"י עבודה זו.

בצע נא את השליחות הגדולה

אתה המנוח, יוסף בן ברוך צבי, עולה ומתעלה לגנזי מרומים, הזוה"ק אומר עה"פ "השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני", שהשכינה הק' משבעת נשמות ישראל ישיגידו להש"ת את גודל תשוקתה ליגאל, שחולת אהבה אליו. אתה היית שם במירון, יש לך שליחות להקב"ה, לספר לו איך כלל ישראל חולה אהבה אליו, ורוצה להתקרב אליו ולעבדו בלבב שלם בלי נסיונות, רק מתוך הארת פנים, שלא ישיגח מן החלונות ויצ"ץ מן החרכים שהוא הסתר פנים, אלא 'ונגלה כבוד ד' וראו כל בשר יחדיו כי פי ד' דיבר'.

אזכיר את אשר ביקש מרן רבנו שליט"א לתת פדיון נפש, כל הקרבנות הללו הם קרבנות ציבור שכל אחד נפדה בהם, וכשם שבכל קרבן צריך להיעשות לו, כך בקרבנות אלה צריך כל אחד לחשוב לעצמו אולי היה הוא צריך להיות הקרבן ונפדה, ומחויב לתת פדיון נפש.

הש"ת יעזור שבזכות רשב"י שאמר 'כולני לפטור את כל העולם כולו מן הדין', נזכה להשפעת חסדים ורחמים, ומחה ד' דמעה מעל כל פנים, ונזכה במהרה לבנין ביהמ"ק אמן.

רואה בנו מת ועוסק בעבודת בוראו

והנה כאן ראינו כבוד השכינה שנתעלה, כפי ששמענו כאן מאביו של הנפטר שמצדיק עליו את הדין, ומודה לקב"ה על כל הטובה שהיתה לו, ע"י זה התקדש ונכבד הקב"ה, שהניח אבולו כשרואה בנו מת, בעבודת בוראו. הוא קיים עתה מצוות 'ואהבת את ד' אלוך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך', ואמרו חז"ל 'בכל מאודך' – בכל מידה ומידה שהוא מודד לך הוי מודד לו במאוד מאוד. וכן כל אלה המלווים היום את יקיריהם הם מקדשי השם, שמניחים אבלם בעבודת בוראם, וכן האלמנה עומדת כאן ושוקת, עבר עליהם שב"ק והם לא בכו, כיוון שכך ציווה השי"ת. וזה לא רק כאן היום, אלא בכל יום ויום גם לאחר ימי השבעה, כשיקראו קריאת שמע בכוונה לשמו יתברך, הרי כבוד השכינה יתעלה.

ביום זה ובמקום קדוש זה, בו התגלתה אהבת הקב"ה לכנסת ישראל, התגלתה אהבת כנסת ישראל לקב"ה ע"י 'ונועדתי שמה ונקדש בכבודי' – כשרואים בניהם מתים ומניחים אבלם בעבודת בוראם, ואין לך קידוש שם שמים יותר מזה.

עבודה זו יש לה כוח לעורר אהבה גדולה מהש"ת לישראל, ולהשפיע כל מיני השפעות טובות, כמובא בספה"ק 'עבודת ישראל' על פסח, עה"פ 'יבוא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו', ומבאר שם ע"י משל, שפעמים שכנסת ישראל יש לה צער ע"י סיבות ומקרים, או ע"י איזו גזירה, והיא מתחזקת ומתקשטת לעשות רצון דודה ולשמוח עימו בשבתות וימים טובים, או בשעת התפילה ובעשיית המצוות, והבורא ב"ה היודע כל המחשבות ומכיר בכל זה, בוער בו אהבתה כביכול ברשפי אש, עד שיסיר מאיתה כל יגוני

וצמאון נפש עד כלות הנפש להקב"ה. במקום זה מתגלית האהבה כמו בבית המקדש במקום הכרובים, כשפניהם איש אל אחיו שמורה על שתי האהבות, זהו הבתי גוואי של הקב"ה, ואם יש חורבן – אזי יש שם בכייה.

הקב"ה קורא לבכי ולמספר

חז"ל אמרו 'כשאדם בצער שכינה אומרת קלני מראש קלני מזרועי'. בלילה זה מלווים הרבה הורים את ילדיהם, וכן ילדים את הוריהם, אלמנות מלוות את בעל נעוריהם. כמה צער ובכייה יש בעולם, והשכינה מייללת קלני מראשי, והקב"ה בוכה על גאוותה של מלכות שמים, ולכן התאספנו כאן כי הקב"ה קורא לבכי ולמספר.

כשהוקם המשכן ברח"ח ניסן, היתה שמחה לפני הקב"ה כיום בריאת שמים וארץ, הבריאה הגיעה אל תכליתה כי נתאווה הקב"ה להיות לפניו. באותה שעה קרה הדבר שנסתלקו נדב ואביהוא, ותצא אש מלפני ד' ותאכל אותם, והתבטלה השמחה. הפסוק אומר "הוא אשר דיבר ד' בקרובי אקדש ועל פני כל העם אכבד. וידום אהרן". מביא רש"י מאמר חז"ל 'היכן דיבר? ונועדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבודי' (שמות כט), אל תקרי בכבודי אלא במכובדי, אמר לו משה לאהרן: אהרן אחי, יודע הייתי שיתקדש הבית במיודעיו של מקום, והייתי סבור או בן או בן, עכשיו רואה אני שהם גדולים ממני וממך'.

ועל כל פני העם אכבד – שע"י כן הקב"ה מתכבד ומתעלה ומתקלט, ובמה מתכבד? כתב הרשב"ם שם חז"ל: זהו כבוד השכינה שרואה בניו מתים ומניח אבולו בעבודת בוראו, ע"ש.

לכלל ישראל, בפרט ביום קדוש כזה, הלולא דרשב"ק, ובמקום אש להבת שלהבת, הרי אין המקום להספיד, כדי שח"ו לא יקשה בעינינו על מה עשה ד' ככה.

אלא שבגמרא חגיגה (ה) איתא, אמר ר' שמואל בר איניא משמייה דרב, עה"פ 'במסותרים תבכה נפשי מפני נווה', מקום יש להקב"ה ומסתרים שמו, ושם בוכה. מאי 'מפני נווה'? אמר ר' שמואל בר נחמני מפני גאוותה של מלכות שמים. ומקשה בגמרא, ומי איכא בכיה קמיה הקב"ה? והאמר רב פפא אין עציבות לפני הקב"ה שנאמר 'הוד והדר לפניו עוז וחדווה במקומו'. לא קשיא, הא בבתי גוואי הא בבתי בראי.

ומסביר המהר"ל בס' 'באר הגולה' (הבאר הרביעי), דבתי גוואי הוא המקום הראוי לישראל, ששם הקדושה האלוקית, והוא פנימיות העולם כמו הטרקלין, והקדושה האלוקית של בתי גוואי שייכת לישראל שהם קדושים, ואם אינם נמצאים בשלימות הראויה להם – יש שם בכייה. וכאשר חרב ביהמ"ק שהוא עיקר הקדושה, אזי שם במסתרים תבכה נפשי – הקב"ה נמצא שם בבכייה.

מקום מנוחתו של רשב"י הוא ה'בתי גוואי' של הקב"ה לישראל, רשב"י גילה את גודל אהבת השי"ת לכנסת ישראל, כמו שנאמר בזה"ק 'אילו ידעין בני נשא רחימותא דרחים להון קוב"ה, הוי שאגין ככפרין למירדף אבתריה, כדכתיב נדעה נרדפה לדעת את השם'. במקום זה מתגלה גודל האהבה של השי"ת לכנסת ישראל, ושם מתגלה ה'חולת אהבה' עד כלות הנפש של כנסת ישראל להשי"ת, כמו שאמר רבה"ק בעל 'אמרי חיים' ז"ע עה"פ 'נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ד' לבי ובשרי ירננו לא-ל ח"י, 'לבי ר"ת' בן יקיר לי, 'בשרי' אותיות 'רשב"י', שהוא מביא כסיפה

צווארו להשי"ת, בוודאי כששב מהעקידה מן הדין הוא ששרה תזכה לראותו ולשמוח ולהשתעשע איתו על שזכתה לבן כזה, ולבסוף בא מן העקידה והסתלקה שרה. זהו שהיה מלאך המוות מתריס

לאחר ששמענו את דברי מרן רבנו שליט"א במוציא שבת, אין לנו אלא להרחיב את דברי קדשו. רבנו שליט"א הדגיש בדבריו את גודל האסון, ואת המקום והזמן – בהילולא דרשב"י ז"ע, ובמקום מנוחתו במירון, ושרשב"י הוא ליבן של ישראל.

לאחר ששמענו את דברי מרן רבנו שליט"א במוציא שבת, אין לנו אלא להרחיב את דברי קדשו. רבנו שליט"א הדגיש בדבריו את גודל האסון, ואת המקום והזמן – בהילולא דרשב"י ז"ע, ובמקום מנוחתו במירון, ושרשב"י הוא ליבן של ישראל.

א-ל אמונה ואין עוול

מובא בספה"ק 'תפארת שלמה' בפר' חיי שרה, עה"פ "ויקם אברהם מעל פני מתו", מלמד שהיה רואה מלאך המוות מתריס כנגדו, ומבאר שם מה היה קשה לו למדרש ואיך הוכיח מן המקרא, אלא שהכתוב אומר 'ויבוא אברהם לספוד לשרה ולבכותה', ולא נאמר שעשה כן והספידה, אלא תיכף ומיד 'ויקם אברהם מעל פני מתו', וזאת בא המדרש לתרץ, שהיה רואה את מלאך המוות מתריס כנגדו.

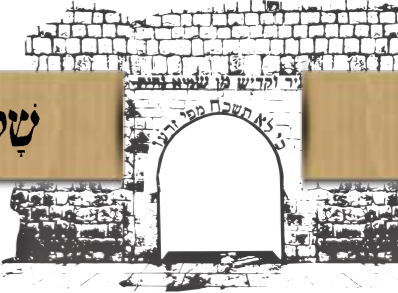
הענין הוא, שכתבי 'ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלוקים', זהו כלל גדול במעלות הצדיקים המתהלכים לפני אלוקים, שאף אם חלילה באה מידת הדין לאיזה יחיד או רבים, לא יתנו לבבם להתבונן ח"ו במהות הצרה ההיא, כדי שלא יפול לבבם להקשות מדוע עשה ד' ככה לארץ הזאת, כי ליבם נכון ובטוח בד' כי צדיק הוא, א-ל אמונה ואין עוול, כי מפי עליון לא תצא הרעות, ונהפוך הוא – כל מעשיו מכוונים לטובה. ולכן כשראה משה את מראה הסנה הרומז לגלות, לא רצה להתבונן, אלא 'ויסתר משה פניו מהביט אל האלוקים'.

כך היה גם אצל אברהם אבינו, שכאשר בא לספוד לשרה והתחיל להתבונן במהות מיתת שרה, שהיתה הצדקת הראשונה בעולם והיתה אם כל חי, וזכתה לבן שהלך לעקידה לפשוט את

כנגדו, שיהרהר אחר מידותיו של הקב"ה. לכן מיד פרש מן ההספד, 'ויקם מעל פני מתו' וידבר דברים אחרים.

ה'בתי גוואי' של הקב"ה וישראל

לכאורה כשמתבוננים כאן בגודל הצרה שהיתה

מ"ה חרי האף הגדול הזדה?

עיון במשמעות מגיפת הקורונה ואסון מירון, לאור משנת רבותינו

כה איום ונורא לשנה הקשה והנוראה של מגפת הקורונה וחלליה הרבים מקרב היהדות החרדית. **שמחת תורה ויוהכ"פ** לכשנתבונן, משמעות האסון הינה איומה וקשה עד מאוד. קשה הדבר לסתם בני אדם, קשה הוא ליהודים, אבל קשה הוא עד מאוד ליהודים חרדים המאמינים בדבר ד', בתורתו הנגלית ובהנסתרת, ובהנהגתו המלאה בחסד וברחמים. "ידוע המעשה משד"ר אחד שביקר אצל מרן

ובאמת, מי לא הרגישה את הצמרמורת של הרגע בו משלבים ידיים עם 'סתם' יהודים אחרים - את תחושת ההתבטלות האמיתית של ריקוד עם עוד מאות יהודים בלתי מוכרים לך לא מעריך לא מארצך ולא מנחלתך - את האושר העילאי של התחברות והתקשרות במעגל אנטיגשטי ל'עוד יהודים יראי ד', יהודים של כלל ישראל'.....

הס"ק הרה"ק רבי ישראל מרוזין ז"ע, וביקש ממנו שיתאר לו את הנעשה בל"ג בעומר במירון, וסיפר שמרגישים בתוך המערה כמו ביום הכיפורים, ומחוץ למערה כשמחת תורה, ומרן הפליא את תשובתו" (עיריין קדישין החדש', עמ' קעט).

ציון הרשב"י במירון הוא התכנסות ההמונים הגדולה ביותר מזה שנים רבות. לא סתם 'המונים', אלא 'מקהלות רבבות אלפי עמך בית ישראל' יראים ושלמים שומרי התורה והמצוות, התקהלות כזו שלפי כמה דעות בש"ס יש לה משמעויות הלכתיות רבות. ציון הרשב"י הוא המקום היחיד בו מתאחדים אחת בשנה כל קהילות ישראל כפשוטו ממש בריקודים משותפים של שמחה שמיימית עצומה בלתי מוסברת ובלתי מידתית בעליל. 'למעלה מהטבע' כפי שהעיד בעל 'בני יששכר' בשם אנשי מעלה (במאמרי אייר ג, ג), וכמו שיכול להעיד גם כל מי שהיה שם ולו פעם אחת בימי חייו.

המקום הזה - שעליו נאמרה ההגדרה הקדושה והעילאית 'יוהכ"פ בפנים ושמחת תורה מבחוץ' - מהווה ביום קדוש זה, **מציאות של קדושה אמיתית ומורגשת בחוש**. הגדרה זו הינה זה מאות בשנים ועד זמננו אנו, **השראת שכונה מוכחת לעיניים ולב של בשר**. ובאמת, מי לא הרגיש את הצמרמורת של הרגע בו משלבים ידיים עם 'סתם' יהודים אחרים - את תחושת ההתבטלות האמיתית של ריקוד עם עוד מאות יהודים בלתי מוכרים לך, לא מעריך לא מארצך ולא מנחלתך - את האושר העילאי של התחברות והתקשרות במעגל אנטיגשטי לעוד יהודים יראי ד', יהודים של כלל ישראל.

ומי לא נפתח לו הלב לרווחה בעמדו יחד עם אלפי העומדים צפופים ומשתחוים רווחים בקיטוניות הצרות במערה, מעליה ומתחתיה - בתפילה עזה ואמיתית של תקווה עידוד ואמונה. ומי לא חש שם כי אפילו 'אבן מקיר תזעק' על קשיי השידוכים, על בעיות החינוך של הדור הצעיר, ועל החללים הרעים למראה מודעות ה'בקשו

הבה ניתן כתף אל כתף, יד ביד לארק אצל רשב"י, אלא כמהות | ש.צ. כנר |

רחמים'. ומי עוד לא בכה שם ביום הזה בכייה אמיתית מעומק לב על הצרות והתלאות הרבות של יהודים חרדים בזמננו....

עולו ואתכנשו להילולא דרשב"י

מירון, הופכת להיות כ'הילולא', כחתונה אמיתית, אליה לא באים רק להתפלל כמו - בעווה"ר - אל הכותל המערבי, אלא כמו לחתונה. לחתונה באים להשתתף ולקחת חלק. וכמנהגנו, ברגשי תשובה וחרטה בקבלת פנים, בתפילה ובקשה בחופה, בחגיגת הסעודה המוגשת במנות של פתיחה ועיקריות וביין ובשר, בשמחת הריקודים, בתופים ומחולות בכלי זמר. כך גם אצל רבי שמעון. כעין מה שהיה בזמן שביהמ"ק היה קיים - ארגוני הכנסות האורחים הגדולות ה'מקריבים' חנם אין כסף, כמויות עתק של מאכל ומשתה ממיטב המינים והסוגים, כמעשר שני ומעשר בהמה. המוני מגישי נסכי ה'ח"י רוטל' הזקוקים לישועות, בבחי' 'כהנים אוכלים ובעלים מתכפרים'. תספורת בני החאלאקע הטהורים והזכים, והכיבודים הצנועים של ה'לקח ובראנפן' המושקעים כשלמי נזיר.

נראים כאן רבבות 'עולי הרגל' העוברים בסך, ועושים 'טובה' גדולה ומברכים ומאחלים. נדיבי העם המממנים זאת במיליוני דולרים, אלפי המתנדבים בגופם לארגן ולתכנן להקים, לבשל לשרת ולהגיש, כולם בבחי' 'נדיבי עמים נאספו עם אלוקי אברהם'. רבים אף לנים במירון ובסביבתה כדי לקיים 'ופנית בבוקר והלכת לאוהליך'. כל אלה משווים לכל שהייה במירון אופי ומעין דמעות של ה'עליה לרגל' בביהמ"ק. חשים איזה 'היימשיקייט' [אין תרגום למילה זו] מורגשת של בית, של הרבה ידידים החפצים בטובתך, של יחד כמו משפחה אחת גדולה. ממששים בידיים את הכוח האדיר - הטוב והנעלה שיש אצל ה'ערליכע אידען' - יהודים חרדים - מאוחדים למטרה אחת. ומאליהם עולים מילות הפיוט של יוהכ"פ

"כָּל אֱלֹהִים בְּהִיּוֹת הֵיכַל עַל יְסוּדוֹתָיו וּמְקַדְּשׁ הַקֶּדֶשׁ עַל מִכְנוֹתָיו וְכֹהֵן גָּדוֹל עוֹמֵד וּמְשַׁרְתׁ דוֹרוֹ רְאוּ וְשִׁמְחוּ".

נהפך לאבל מחולינו

והנה בפתע פתאום קרה ההיפך הגמור. בעיצומו של יום, תחת האחדות הגמורה של חגיגה ושמחה ותפילה, הופיעה האחדות של גוש הנדחסים במסדרון הצר בו נהרגו נחנקו ונדרסו יהודים כה רבים דווקא על ידי יהודים אחרים שנדחפו עליהם באונס גמור רח"ל. זוועת החיים ששבקו באופן משונה ונורא כל כך, של המונים לחוצים ודחוקים זה על זה בריסוק איברים ללא אויר לנשימה ומים, הינו ההיפך הגמור של הקורה ביום זה בכל שנה ביום הקדוש הזה. ההיפך הגמור מאמרתו של רבי שמעון 'כולנו לפטור את כל העולם מן הדין'. ההיפך הפשוט והגמור של 'כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק'.

היה זה ממש כסוג של המשך מזוועת ומחריד של מגיפת הקורונה שחווינו בשנה האחרונה. בה בוטלה האפשרות להתכנס בבתי הכנסיות ובתי המדרשות, להתקהל יחדיו בשמחותינו, להתאחד עם קרובינו ומשפחותינו מרחבי הארץ והעולם. האחדות והקהילתיות הכה יפה שלנו שהפכה להיות בעורכינו מחשש מגיפת מוות מדבקת. והנה שוב מיתה מחרידה והמונית של חנק וחוסר אויר לנשימה. שוב מוציאים בזה אחר זה יהודים ששבקו חיים רחמנא לישזבן, ושוב המשטרה בהחלטה מיותרת ותמוהה - אך ברורה כאות משמיים - גירשה במהירות את כולנו מן הציון וההר אל עבר התחבורה - הביתה.

פוזרה בכוח החתונה הגדולה, הופרה קדושת ההילולא דרשב"י עצמו רח"ל, הושתקה התזמורת, פסקה החגיגה ועצרה השמחה. נאלמה דום גם התפילה העזה של התקווה והאמונה. במקומה באו זעקות ותפילות שבר וחודרה נוראות. למרות ניסיונות נואלים של כמה להמשיך לשמוח, הבינו הם מיד כי כבר לא היה טעם לכל אלה. מי יכול

לשמוח, להכניס אוכל לפיו, כאשר כה רבים מוטלים מתים בשורות שורות. לא קלטנו ולא הבנו, וקול המסר הברור והחד מהשמים הכפיל פי שבעים ושבעה את עוצמתו וחדותו.

זו המשמעות הנוראה של האסון, מדת הדין הקשה הפעילה את נחת זרועה הנורא והפכה את התוכן המרכזי של חגיגת ל"ג בעומר על פיו רח"ל. **ההתכנסות הגדולה ביותר של יהודים בעולם הפכה לאסון האזרחי הגדול ביותר**, ודממה ושתיקה נוראה השתררה על ההר ועל כל כלל ישראל.

בוודאי יבואו ויחקרו את הסיבות הטכניות לאירועים. אולי הארגון הלקוי, אולי המשטרה האטומה והכוחנית שכבר ראינו את יחסיה ליהודים החרדים בשנה האחרונה, אולי הצפיפות ואולי... ואולי... אף אם אחד מאלו או כולם נכונים, לנו כיהודים חרדים אי אפשר שלא לראות את יד ד' בכל זאת, שהרי כל הסיבות האלה לא נולדו שם השנה, הם היו שם כל השנים הרבות. אי אפשר שלא לחשוש שיש משהו גדול שקורה ח"ו, ועלינו להתעשת בדחיפות.

ומי שלא שם לב עד הנה - הרי נראה שכל העולם כולו רועד. מגיפת הקורונה עדיין מכה בעוז במיליוני בני אדם ברחבי העולם. המהומות בעקבותיה הפילו שלטון בעל ערכים מסורתיים לפי ערך הגויים, האוהד ביותר לתושבי ארץ ישראל. תחתיו עלה שלטון של פריצי אנוש של ידידי שונאי ישראל. במיוחד של ה'מלך קשה כהמן' בפרס היא איראן, המשמיע את איומיו הנוראים שוב ושוב.

גם בארץ אין הכרעה במאבק הקשה בין שונאי הדת ליהדות החרדית הנלחמת על נפשה וידם ח"ו נראית על העליונה. אף ברחובות החלו פורעים להתנכל ליהודים חרדים להנאתם הסדיסטית. **מי לא ידע בכל אלה כי יד ד' עֲשֵׂתָה זאת** (איוב יב, ט). לנו קהל חסידי בית וזניץ האסון קשה שבעתיים. כפי שהזכיר מרן רבנו שליט"א בדברי תורתו בסעודה שלישית. רבותינו הקדושים הם מיד כי כבר לא היה טעם לכל אלה. מי יכול

'אהבת ישראל' זי"ע הגדיר את רבי שמעון ואת מירון **כלב של כלל ישראל'**. בשולחנו הטהור של הסב"ק בל"ג בעומר ראוהו מוזיל דמעות... רבה"ק בעל 'אהבת שלום' מגדיר את ענינו של ל"ג בעומר כעניין של אחדות המדות כמש"כ בפ' אמור: "בפרט בל"ג בעומר שהוא תשלום המדה הנ"ל שהוא הוד שבהוד, אזי יכול לקבץ את כל האבנים יחד ולעשותן גל אחד ומצבה אחת, לדבר דברי תורה ותפלה בלי שום תערובת רע כלל, כמ"ש בראשית (לא, מו) 'ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל', כי יעקב שהוא בחי' תפארת אמר לאחיו שהם בחי' שאר המדות **שיהיו המדות באחדות גמורה**. זהו 'לקטו אבנים' – לקבץ האבנים יחד ולעשותן גל אחד ומצבה אחת, אשר מלאך רע בעל כרחו הודה לו ואמר לו שם 'עד הגל הזה ועדה המצבה'...

בפרט היה רבה"ק בעל 'אמרי חיים' אדוק ביותר ברבי שמעון בר יוחאי. הוא זה הראשון שייסד [מחוץ למירון] את מנהג ההדלקה כמעשה קדוש הנעשה על ידי רבי במקהלות חסידיו או כמנהג בחורי כמה ישיבות בי-ם], הוא זה שחידש בקהל עדתנו לשיר שירת 'בר יוחאי' בשבת של שבוע שחל בו ל"ג בעומר, ושוב ביום ו' שחל בו ל"ג בעומר. רבנו האמ"ח נסע פעמים רבות למירון כהכנה ליו"ט, ואף פעל שם במירון ישועות גדולות. ראו את מכתב רפ"א ב'מכתבי קודש אמרי חיים' בו הוא **מבטיח בכתב ומראש** רפואה שלימה לאחיינו שעמד לעבור לפני כ-60 שנה ניתוח ראש מסוכן להוצאת גידול, לאחר שהתפלל עליו במירון:

"א רפואה שלמה פאר... איך בין גיוועהן אין מירון גיליינט א קויטל שטארק גיבעטינ א רפו"ש פאר... אין מיט השי"ת הילף גיפולט..." לא יאומן איך ההין כנביא להבטיח זאת בכתב, אלמלא הרגיש שם זאת ברוח קדשו באופן אמיתי וברור. ידועה נסיעתו טרם מלחמת ששת הימים למירון, שלאחריה הכריז כעדות מרן רבנו שליט"א **'מיר האבן געפולט'**, והיה כמעט היחיד מכל גדולי דורו שלא התפעל טרם המלחמה והורה לבחורי הישיבה ששאלוהו – שלא לעזוב את הארץ. ואף לא דאג במהלכה, והיה בטוח בישועה שתבוא ושמוח בה מאוד. בזכותם של רבותינו הקדושים הננו ממש 'מחוטנים' בהילולת ר' שמעון בר יוחאי, והנה גם עדתנו שילמה מחיר כבד באסון הנורא, בהילקח מאיתנו האברך היקר הרה"ח ר' יוסף גרינבוים זצ"ל.

נזכרנו כולנו באימה בנבואה שנוקרה לתוך פיו של רבנו שליט"א שאמר בליל ל"ג בעומר לאחר ההדלקה, לראשונה בהתבטאות ייחודית: **'בזכות רבי שמעון שהציל הלחוצים'**, וראינו כולנו כיצד נטל שוב את המיקרופון בידו אחר תום דבריו הראשונים, ואיחל **"שכל אלו הנוסעים לרשב"י יסעו ויחזרו בשלום..."**

בקרובי אקדש

טרם נדון במשמעות הפשוטה של המסר

שניתן לנו משמים, נדע נאמנה כי עצם המכה הנוראה שניחתה עלינו, ובפרט בתחושה הברורה כי מאת ד' היתה זאת, מהווה אות של קירבה אמיתית בינינו לקוב"ה; 'בקרובי אקדש'; 'אשרי הגבר אשר תיסרנו י-ה'.

כל כלל ישראל, ובפרט כל קהילה שיש לה זיקה לאסון הנורא, זכו בייחוד לקול ברור שמיימי, זכו לשמוע לבת קול האומרת 'שובו בנים שובבים', זכו לקריאה עמוקה לתשובה ולחשבון נפש, מידיו הרחומות והאהובות של הקב"ה. רשעים אינם זוכים לכך, והם לפעמים רח"ל עוד מקבלים גדולה וטובה המכוננת 'להאבידם' עוד בעולם הזה. רק בעלי מעלה כנדב ואביהוא בעת המרוממת של חנוכת המשכן, וכדוד המלך בעת פרץ עוזה הבאת ארון ד', זוכים להערה שמיימת מיידית על חטאם. אם היתה מגפת הקורונה נראית אולי כמשהו טבעי, כמקרה כללי ונפוץ בכל העולם, שהקשה לראות את המתבקש מאיתנו עם ד' במיוחד, בא האסון הזה ולימד על הכול. בא האסון ולימד כי

כל אלה משווים לכלל ההשייה במירון אופי ומעין דמעין של העליה לרגל' בביהמ"ק. חשים איזה היימישקייט' [אין תרגום למילה זו] מורגשת של בית, של הרבה יידיים החפצים בטובתך, של יחד כמו משפחה אחת גדולה.

ממישמישים ביידיים את הכוח האדיר - הטוב והנעלה שייש אצל הערליבע אידען' - יהודים חרדים - מאוחרים למטרה אחת

מתכוונים כל העת אלינו, כן, אלינו אל היהודים החרדים לדבר ד' ותורתו. אנחנו הנבחרים והקרובים אליו ית' ובשלנו הסער הגדול הזה. גדולי ישראל ודאי יעוררו על הקבלות והתיקונים הנדרשים, ובמה עלינו להתחזק ולהתעורר, לצד זאת כיהודה ועוד לקרא חשבתי להעלות ולשתף את הקוראים בהרהורים שעלו בליבי על מה חרי האף הגדול הזה, וירא הקהל וישפוט.

אשמים אנחנו על אחינו

"וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל יָחִיו אֲבָל אֲשָׁמִים אֲנַחְנוּ עַל יַחֲוֵנוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהַתְּחַנְּנוּ אֶלִינוּ וְלֹא שָׁמְעֵנוּ עַל כֵּן בָּיָה אֶלִינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת". על האחוה אונו נטבעים, על השלום אונו מוכים, על אהבת ישראל אונו מולקים. **'אשמים אנחנו על אחינו'**, מפני כבודן של ישראל לא יאמר יותר ממשפט אחד אך הוא יהיה ברור מאוד – על

המחלוקת הנוראות הפושות בתוך כלל ישראל – **'על כן באה אלינו הצרה הזאת'**.

הצרה הנוראה של מגפת הקורונה, האסון הנורא במירון, אותות המה כי יש טענה איומה ונוראה על האחדות שלנו. אין זה צריך לימוד לפני ולפנים, ואין צורך לדרוש בסיבות וטעמים נגלים ונסתרים. התכנים הפשוטים והישירים של המגיפה והאסון ברורים מאוד – ביטול האחדות והקהילתיות שלנו – **אין האחדות החיצונית שלנו בבתי המדרש ובישיבות, בחגיגות ובשמחות, רצויה ומקובלת לפניו יתברך**, אדרבא היא מכעיסה אותו. ובמיוחד במקום הקדוש ציון הרשב"י, ובזמן הקדוש של ל"ג בעומר, ובהתאחדות וההתכנסות הגדולה והמקודשת ביותר בימינו. כל עניין היום של ל"ג בעומר הוא שפסקו תלמידי רבי עקיבא – שלא נהגו כבוד זה בזה – למות, יום זה ורשב"י שנשאר מכל תלמידי רבי עקיבא, ומקום זה בו התאחדה החבריא קדישא מסביבו, הם הרגיישים ביותר למחלוקת של אי 'הנהגת כבוד זה בזה'. קדושת המקום והזמן מחייבת יראה עצומה מפני פירוד ומחלוקת, כפי שכתוב ב'אהבת שלום' בפרשתן – פרשת אמור:

"א"י קשה עלי פרידתכם', 'עלי דייקא, פי' בערך אלקותי שאני רב ושליט, עיקרא ושרא דכל עלמין (זח"א יא), ראו שתפול עליכם אימה ופחד שלא להפרד איש מעל אחיו, רק להתאחד באחדות הגמורה והאמיתית".

כל התבדלות, כל בדל של מחלוקת הפוגם באחדות הכלל ישראלית, מבטלת את תכנם הפנימי של החגיגה והשמחה בציון הרשב"י, וממילא מבטלת את הסייעתא דשמיא ואת ההשגחה השמיימת הדרושה לשלומם של אירועים אלו. באו קולות הבכי והמראות מהגיהינום במסדרון במירון, וכיפרו לעיני כל העולם כולו על חילול השם של קולות ומראות המחלוקות שנראו. "כשיש מחלוקת בארץ ישראל, הוא כמו בהיכל המלך אז צווי קריגן זיך, הגם איינער איז גירעכט – **ווארפט מען ביידע ארויס – ווייל אין היכל המלך דארף נישט זיין קיין מחלוקת"** (כתבי ר' יאשע שו"ב).

ראו כולם **'מה נורא המקום הזה'**... וכי יש דברים שאסורים להימצא בקרב עם ד'. ד' ירחם. הדברים צריכים להיאמר בקול גדול, ועל כולנו להפנים זאת עמוק בתודעתנו ולהחדיר זאת היטב לילדינו וצעירנו. בשונה מבעבר – קיומה של היהדות החרדית בדורנו עומד רק על הנהגה כללית ומאוחדת, אין היא **יכולה להתקיים כנגד אויביה וכנגד רוחות חזמה הכפירה והתאווה בעולם רק בהנהגת הציבור הכללית והמאוחדת של מועצת גדולי התורה שהנהיגו וייסדו גדולי ישראל באירופה לפני יותר ממאה שנה.**

הנהגה זו דרושה עבור הצרכים הפשוטים ביותר של קיום חרדי – דיור, פרנסה ממקום טהור ומשאבי חינוך וכלכלה. לדאבונינו חולקה הנהגה זו להנהגה נפרדת של העדות החרדיות הגדולות בישראל – חסידיים, בני הישיבות, ובני עדות המזרח. אך עדיין העיקרון של הנהגה מאוחדת וכללית מקיימות אותם, ובכל שאלות וצרות הדור

הקשות פועלות הם יחד ובמשותף.

הנהגה מאוחדת זו של צאצאי ונכדי המייסדים הגדולים של בתי החסידות והישיבות הקדושות – גם גדולי התורה הספרדיים בדור האחרון שפעלו בדרך זו והחזירו את העטרה ליושנה – הנושאים בעולו של הציבור בהחזקת התורה והמוסדות, **'זכות אבותם מסייעת' וזכותם של כל העוסקים בצרכי ציבור באמונה' עומדת בעדם להצליח במעשיהם לקדש שם שמים ולהעמיד הדת על תילה**. עליהם עומד כל קיומה של היהדות החרדית. סיפר הגה"ח רבי שלמה לייב מגיד ע"ה ברשימותיו: **"הייתי פעם בגרויסווארדיין משובתי שבת [אצל רבה"ק בעל 'אהבת ישראל' זי"ע] ולא היה אז רבנו הגדול בקו הבריאות, ולא הניחו איש לבוא בחדרו, ואני הייתי משמשו אז, כי לא היו בביתו בניו הרבנים. ובא איש אחד אשר היה מנהל בנק באיזו עיר, ואחר כך פיטרו אותו ממשרתו, ולא אדע איך בא החדרה ונתן קוויטל. וכבוד קדושת רבנו הגדול התחיל לגנוח מעמקי לבבו, והיה לי לפלא גדול, כי ידעתי אשר ישנם הרבה אנשים אשר המה יותר רחמנות מאיש זה, ומדוע מתמרמר בזה כל כך.**

"ובצאת אותו האיש החוצה שאלתי את רבנו מה זה, אולי יש לו איזה כאב חס ושולם – אשלח אחרי הרופא. והתחיל עוד יותר להתאנח. הפצרתי ברבנו שיאמר מה זה, ואמר לי, כי שמעתי אשר האיש הזה התנצל אשר אינו יודע מדוע בא לו זה לפטור אותו ממשמרתו, ואינו מרגיש בעצמו שום חטא. ואמר לי רבנו הגדול בפה קדשו: **אשר מאוד כואב לו שאיש אשר מחלל שבת בפרהסיה לא ירגיש חטא בנפשו. וראיתי אז כי לא מחשבותיו מחשבותינו, והיו לו בכל דבר פנימיות ופנימיות של פנימיות... (ישראל סבא קדישא, 'עמ' רפא) כאב גדול הוא שאיננו מבינים את גודל החטא ומדוע נחתו עלינו אסונות כה נוראים. שהרי ברור לעין כול – **המחלוקות הקשות בינינו מכרסמות ומכלות את כוחן הציבורי של ההנהגות הכלליות המאוחדות**, ומביאות עלינו רעה צרה ויגון כפשוטם. ראו נא את שלושת ערי הקודש הנמצאים בידי ישראל, בהם רוב ענק**

של יהודים חרדים שותומ"צ – **ירושלים צפת וטבריה**. בשל המחלוקת בינינו, **ובינינו בלבד**, השליטה המוניציפלית בהם אינה בידי יהודים חרדים. **היש קטרוג גדול מזה עלינו – ד' ירחם ויגן. היש חרי אף גדול מזה – רח"ל.**

הרה"ח רבי נחום יפה ע"ה סיפר מה ששמע מזקנו החסיד הבנש"ק רבי הירשלע מטבריה, שהיה נכד רבנו הבעש"ט הק' זי"ע, שסיפר על עצמו שפעם נסע מא"י לרבנו לריז'ין... הפסיקו רבנו ואמר לו: אה, לזה התכוונתי, **תדע שמחלוקת אפי' בין שני אנשים פשוטים בארץ הקדושה, עושה רושם בעולמות עליונים הרבה יותר מאשר אם היתה מריבה בין אנשים גדולים וחשובים בחוץ לארץ** ('תפארת ישראל').

בר מן דין, גם אצל **חסידיים גמורים** כשאינן אחדות ביניהם היא עצמה סיבה להפסדת הקדושה, כמו שמוכיח ב'שפת אמת' פר' קדושים תרמ"ג ד"ה קדושים:

"קדושת הכלל ישראל הוא גבוה ביותר, ולכן כנסייה שהיא לשם שמים סופה להתקיים (אבות ד, יא) שחל עליה שם שמים וקדושה שורה בהם... על ידי שהיתה אחדות בישראל היה להם משכן ובית המקדש והשכינה היתה שורה ביניהם, ועתה על ידי שנאת חנם חרב, על ידי שאין קדושה רק באחדות כנ"ל, וזה עיקר הגלות מה שאין יכולין להתאחד... וכן משמעות הגמרא (יומא ט) בשלמא בית ראשון היה בהם עבודה זרה גילוי עריות כו', אבל בית שני **שהיו חסידיים כו', ומשני משום שנאת חנם. אם כן, אם היה רק עונש לגודל החטא, מה אמרו שחסידיים היו? **רק שנאת חנם היא סיבה בעצם שאי אפשר להיות הקדושה כשחסר האחדות** ואינו מצד עונש עוצם החטא"...**

הטענה איננה על חילוקי הדעות הקיימים בישראל, על השיטות והדרכים השונות בקרב ישראל, אלו היו תמיד וכל התלמוד שלנו מלא במחלוקות ושיטות. הטענה היא על הדרך המבזה והכוחנית בה מתנהלות או מנסות להיות מוכרעות המחלוקות. החל מדחיפות בניסיון להכריע בכוח הזרוע מי קודם בתור או בכניסה לאוטובוס, או על מקום בטיש, והן בהפעלת כוח הזרוע בניסיון

להכריע מי בעל הבית בבית הכנסת או בכביש או בישיבה, ודעתו של מי תכריע בשאלה ציבורית זו או אחרת – ממונית או הלכתית.

זו ממש אותן הדחיפות והכוחניות שמהם נהרגו כה הרבה יהודים חרדים זה מזה רח"ל במסדרון במירון. לכן מלבד הדיבורים על אחדות ואהבת ישראל פרטית של יחידים, על כל קהילה ועל הציבור החרדי בכללו להפעיל כלים ולתת דרכים ראויות ומכובדות לניהול ולהכרעה של מחלוקות ציבוריות בין קהילתיות, ומניעת גלישתן לכוחניות ואלימות.

אוהבן של ישראל

זוכים אנו בהנהגת רבנו שליט"א הפועל בכל מאורו זה שנות דור וזועק בכל הזדמנות בדברי תורתו לדרך של שלום ואחדות והנהגת הכבוד לכל אדם וקהילה. חשובה בעיניו מאוד ההנהגה הכללית של הציבור, וכמה יגיעות יגע רבינו למען כינוסה ופעולתה של מועצת גדולי התורה של אגודת ישראל, ומאמצים רבים מושקעים על ידו עד לימים אלה לפעולה המינימלית של מועצה זו. רבנו שליט"א אף מעבירנו בפועל ממש בעניינים מסובכים ורגישים כלפי חוץ ופנים באופן נעלה ביותר, ללא מלחמות וללא אף מילה אחת בגנותו של מי או נגד משהו. **יחיד בדורנו הוא, שלימד אותנו – בהולכו בתומו בדעתו הגדולה והנהגתו הקדושה – סובלנות מלאה ומוחלטת** לכל קהילה ולכל חצר, לשכנינו ליד ביהמ"ד הגדול, לידידינו וגם לאלה שעוד יותר יהיו ידידינו. הדברים ידועים, ומי כמוהו מורה בעניינים אלו, כמש"כ ב'אהבת שלום' פרשת אמור שקראנו אחר האסון, ד"ה א"ו והכהן הגדול מאחיו:

"עוד י"ל בכוונת דבריהם גדלהו משל אחיו, פי' שגדולתו של הצדיק מתנוצצת מפאת אחוה וריעות והתחברות שיעשה בין ישראל לאביהם שבשמים, ובין אחד לחבירו, ועל כל פשעים תכסה אהבה, וגורם להמתיק הדינים בחסדים..." כאשר נוכח רבנו שליט"א במירון לפני שנתיים כמו עיניו בפגיעה באחד מנציגי הציבור ע"י אינשי דלא מעלי, מחה מיד במקום, בכעסו בעוז ובתוקף,

לקראת שבת לנו ונלכה

לאור קריאתם של מרנן ורבנן שליט"א
במעמד הנשגב 'התעוררי'

להרבות בחיזוק לימוד התורה בזמן הקיץ

כלל בני הישיבות הגדולות בעיר התורה והחסידות
מתאחדים לסדרי לימוד בערב וביום שבת קודש
שייערכו בהיכלי הישיבות הקדושות

הלימוד בשבת קודש זו פרשת בהר-בחוקות
לסדר 'וישבתם לבטח בארצכם'
מוקדש לעילוי נשמת בני העליה
קדושי מירון ע"ה וכהכנה דרבה
לקראת חג קבלת התורה

בברכת התורה
אגודת בני הישיבות

גוף אחד, 'בני איש אחד נחנו' ואין תוחלת וקיום לזה בלא זה. עלינו להתפלל וגם לעודד במעשים את האחוה וריעות ההדדיים, להתרחק ולהרחיק את ההפך מהם, כל שכן להתרחק מליבוי מחלוקות וחילוקי דעות, וק"ו להישמר מכוחניות ושרירותיות ביחסים שבין אדם לחברו, בדין ודברים ובכל התנהלות בין אישית וציבורית ברשות הרבים.

עשייה נמרצת של עשה טוב

נסיים בנקודה חשובה ומכרעת. צדיקי הדור, גדולי התורה, החכמים והמשפיעים, בוודאי ישאו מדברותם בדברים הצריכים חיזוק ברוחניות וגשמיות, ויש הרבה דברים כאלה, בתורה ועבודה צניעות וקדושה, כלים וטכנולוגיה. המה צדיקי האמת גדולי התורה וחכמיה, טהורי העיניים מראות מרע, אפשר ואינם יודעים כלל על מוראות המחלוקות הנוראות בתוכנו. איש אינו רוצה להכאיב את לבם ולדבר לשון הרע לפניהם. שקועים המה בצדק בדרכם ובמהלכם, בתלמודם ובעבודתם ואין מי בתלמידיהם ועוזריהם המחויבים בכבודם, לומר להם דעות אחרות המהלכות בציבור.

המה יעוררו לבטח על הדברים הרגילים הצריכים חיזוק, ובוודאי דבריהם דברי אמת. אבל עלינו על היהודים החרדים ההמונים והפשוטים הרואים את קצות המחנה הבעורות באש, אנחנו הניגפים מפני מכת המחלוקת, המוכים והנלקים מפני תוצאותיה הנוראות, המשלמים מחיר יקר בחינוך הכושל של ילדים וצאצאים למראה המריבות וחילול שם שמים בעטיין, עלינו להקים זעקה וגדולה ומרה בכל תפוצות ישראל בפעולות נחושות של סור מרע נגד השועלים המחבלים בכרמים, נגד הבלבלים והצפצפנים מעוררי ומלבי המדון והמריבה. לסמן אותם ולהוקיעם מתוכנו.

כך בעשייה נמרצת של עשה טוב, נזכה להרבות אחדות אהבה ואחוה בין שומרי התורה והמצווה. ויה"ד שלא ישמע עוד שוד ושבר בגבולנו, שנזכה לכלי המחזיק את הברכה - השלום ונזכה לקבל את התורה בחג השבועות הבעל"ט כאיש אחד בלב אחד.

בכל מעמדי הקודש מסתובבים אברכים וסדרנים בעלי 'תודעת שירות' קדושה ומופלאה של אהבת ישראל כפשוטה, לארגן מקומות ישיבה ועמידה מסודרים מראש ובשעת מעשה לצעירים וזקנים. כולנו עדים גם לדאגתו העצומה של רבנו שליט"א **ממש באופן אישי** לכל מיני עניינים לרווחת הציבור - כסדרי תפילה שבת ומועד, מועדים זמנים וסדרים המוכרזים שוב ושוב. טיפולו הקרוב וההדוק לכיבודים רבים ומתאימים לכל אדם ולכל אישיות בתוכנו. **הם המה תרומת מידותיו מקדושת אבותיו שצריכים לעמוד לפנינו תמיד.**

עלינו לעשות פעולות חיוביות של הגברת האחדות האהבה והרעות, כמש"כ באהב"ש בפרשתן: קשה עלי פרידתכם. ולהבין זה י"ל על פי משל, דהנה בנוהג שבעולם אב המדריך את בניו בדרך נוחה וישרה שיהיו נוחין זה לזה באהבה ואחדות אמיתית, הנה כשנזדמן לפעמים פירוד ח"ו בין הבנים, אזי יש להאב צער גדול מזה **וכשרוצה האב להכניס אהבה ואחדות ביניהם, אזי העצה היעוצה היא לעשות סעודה גדולה**, ואח"כ הוא מדבר עמם בענין הפירוד והמחלוקת שנפל ביניהם, ומייסר אותם בדברים כאשר ייסר איש את בנו, ואזי יש כח לאב להכניס אהבה ואחדות בין הבנים. והכל הוא באמצעות האהבה הנולדת ע"י הסעודה, ועל כל פשעים תכסה אהבה (משלי י, יב). והנה ככה ממש וק"ו וב"ב של ק"ו במלך מלכי המלכים הקב"ה. וזהו כוונת המדרש 'עכבו עמי עוד יום אחד' דייקא, פ' עיקר **העיכוב יהא רק בשביל להכניס אהבה ואחדות ביניהם - קשה עלי פרידתכם**, פ' כי קשה עלי מאוד הפירוד שיש ביניהם וד"ל.

וסביביו נשערה מאוד

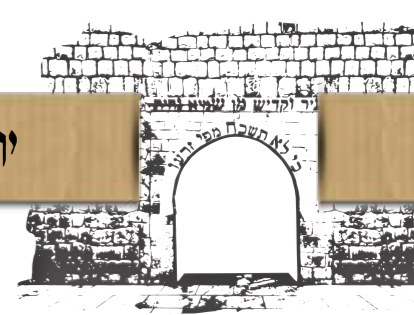
אך זה השטר אמנם שוברו בצידו. עלינו לדעת כי זו גם סיבה שתהיה מאיתנו תביעה גדולה וקפדנית יותר עשרת מונים לשלום ואחדות. בינינו הנמנים על דרך החסידות צריכה לשרור אהבה ואחוה שלום ורעות מופלגים. בינינו צריכים לשרור יחסי הערכה כנה והדדית, כמו בין הראש לרגלים ובין יד ימין ליד שמאל, כולם

ובזעקו מרה על מעשים כאלו במקום הקדוש, כמו שכתב ב'אהבת שלום' ריש פ' דברים: "ככה ממש הרוצה להוכיח על אוזן השומעת, צריך להיות בחי' משפיע ומקבל, והיינו שדבריו יהיו בבחי' אור ישר להשומע ואור החוזר לעצמו, והיינו שהמוכיח בעצמו צריך לשמוע תוכחתו, ואזי זוכה לעשות פירות ורשימה וחקיקה בלב אוזן השומעת תוכחתו..."

לא רק בעניינים שבין קהילות וחצרות - גם בתוכנו כן הוא הדבר. זה שנים רבות **שביטל ומבטל רבינו שליט"א בכל יכולתו ובכל מאודו את הנוהג הנפסד של דחיפות של הזולת** - של הפעלה גסה ומגושמת של מרפקים וזרועות בתפילות, בהקפות, באפיית המצות או בשולחנות, ובכל מעמדי הקודש. זה אחד הטעמים לבנייתו של בית המדרש הגדול, בו זכרים כולם למקומות עמידה וישיבה ומרווחים ומסודרים בימים הנוראים. לשם מטרה זו מסכים רבנו שליט"א אף לעלות ולהתפלל על במה רמה ונישאה כקומת איש, למען יוכלו כולם בתנאים הקיימים לראות ולהיראות. אלו דברים הבאים ללמד אותנו את העיקר ואת הטפל. למרבה הפלא, למרות הסדר והארגון המופתיים - גברה ההתלהבות בתפילה, גדלה השמחה במעמדי הקודש, וגם גדלה ההשתתפות של הציבור בהם. הוכיח רבנו שליט"א כי לא ההידחפות ו'תפיסת המקומות' וכדומה מביאות להתלהבות ושמחה, אדרבא דחיפת הזולת בכוח המרפק וגרימת צער ליהודי אחר, לשם השגת עניין של קדושה, הוא יישות גסה של אנוכיות חייתית, היפך הגמור של תפילה בציבור, של ישיבת מרעים, של השתתפות בשמחה. **דחיפות ומרפקים היא סתירה מהותית לעצם עבודת ד' - של הכלל הגדול בתורה 'ואהבת לרעך כמוך'**. כל פירוד ומחלוקת הנעשים כביכול אף למטרת עניינים חשובים של קדושה מופרך מעיקרו, כמש"כ ב'אהבת שלום' בפר' אמור:

"א"י קשה עלי פרידתכם, פ'י, כי לפעמים תזדמן מחלוקת ופירוד ח"ו בענין דבר מצוה' זה אומר כך ראוי לעשות המצווה וזה אומר כך ראוי לעשות המצווה' ויכול להיות ח"ו ע"י פירוד עצום' וזהו קשה עלי דייקא - פ' **קשה הפירוד בדבר הנוגע לי, והיינו בדבר מצווה וכנ"ל וד"ל.**

השלהבת עלתה,
השמחה הרקיעה
ולפתע קרס
מעקה הגג

דרבכי מירון אבלות

קהילת ויזניץ בצפת התעטפה באבל כבד על מות אחד מטובי בניה
110 שנים לאסון ההילולא במירון: תרע"א – תשפ"א

המבנה העתיק שעל קבר הרשב"י במירון. ראשית בנייתו מיוחסת למקובל רבי אברהם גאלאנטי מצפת כמענה לבקשת האר"י הקדוש ז"ע

הרבה אלפי יהודים כמנהגם בכל שנה אל הכפר מירון הסמוך, להלולא דר' שמעון בן יוחאי, התמוטט נדבך העצים, שעמדו עליו עם רב יפול על הנציבים מתחת...".

אלו היו פרטים ראשונים, אך עד מהרה הגיעו ידיעות נוספות ומפורטות שסיפרו את שאירע שם באותם רגעים נוראים.

בעיתון 'הצבי' שיצא לאור בארץ הקודש, ידעו לספר פרטים מדויקים יותר, יחד עם תיאורים מכמירי לב:

"היללות והבכיות היו קורעות לב. אב ביקש את בנו, אח את אחותו, בעל את אשתו ואשה את בעלה. והבהלה היתה נוראה... חלק מהנוכחים עזבו תיכף את מירון ויסעו להם, אבל אז הכריזו שחובה מוטלת על הקהל לחלק לנהרגים את הכבוד האחרון, ומספרים שהמחזה בעת קבורת הנהרגים היה אחד המחזות היותר נוראים שאפשר לו לאדם לתאר לעצמו". הדיווח מסתיים בפסקה "וההלולא דרשב"י של השנה היתה ההלולא היותר נוראה ואיומה שראה הכפר מירון מימיו. זה היה חרבן אמתי שראוי לקונן עליו".

כולם חרדו לשלום קרוביהם ובני משפחתם שעלו לחוג את הלילולא התנא על ציונו הקדוש. לאט לאט התברר כי ההרוגים כולם, למעט אחד, היו בני העיר צפת הסמוכה למירון.

האשמות הנשנות

עיתון 'החרות' שיצא לאור על ידי בני העדה הספרדית בירושלים, סיפר על החרדה שהשתררה כפי שהשתקפה מתוך דבריו של תושב העיר טבריה:

גמר של עשרה הרוגי מלכות, הנרמז בפסוק 'וכל מעשר בקר וצאן וגו' שפרשת בחוקותי כמבואר בספה"ק בשם מהר"ש מאוסטרופוליא זיע"א.

תיאור על מה שקרה בשנת תרע"א אנו מוצאים בעיתון 'המוריה', אליו שיגרנו כמה מעולי מירון מכתבים מפורטים מהמתרחש: "הגג קטן מאד בערך להמון, וכחמש מאות איש התדחקו ועלו אל הגג, ועמדו שמה צפופים וחוקים בערך שעה, עד שנגמרה עריכת ההדלקה.

"אז נגש הרה"ג ר' רפאל דיין וידליק את המערכה, וההמון כולו התפרץ תיכף בשיר וזמרה ורקוד, אבל פתאום, ומעל הגג נשמע קול מפץ-מפולת, והמעקה כולה, שהיתה רעועה מכבר, ועמה עוד חרבה אבנים גדולות, והרבה מהאנשים שעמדו עליה נפלו ארצה אל תוך החצר למטה. עברו הרגעים הראשונים רגעי הבהלה, והנאספים יצאו מעט מעט החוצה, ואז התחילו אנשי מעשה בעבודת ההצלה".

כמה מהנפולים נהרגו במקום, ויחד עמם נמנו עשרות פצועים, מהם פצועים קשה ביותר. השמחה הגדולה התחלפה ברגע אחד ליגון קודר.

הבהלה והטלטלה

השמועות, החלו לזרום הלאה, אל הקרובים והרחוקים. טיפין טיפין, הגיעו הידיעות אל העיתונים שהתפרסמו ברחבי העולם היהודי, והבהלה התפשטה על פני ארץ.

עיתון 'הזמן' הרוסי, סיפר לקוראיו כי "מירושלים מטלגרפים [מודיעים באמצעות מכשיר הטלגרף], כי ביום ל"ג בעומר, כשהתאספו

(לבוש תרל"ב); 'אריה דבי עילאי' (פרעמישלא תר"מ); 'כנפי יונה' (לעמבערג תרמ"ד); 'ערך שי' חו"מ (סיגעט תרנ"ב); 'זכרון יהודה' (סאטמאר תרנ"ה). לימים עלה ר' יעקב ישראל עם זוגתו לארה"ק, והם התיישבו בצפת, שם היתה קיימת הקהילה הוויזניציאית המפוראת.

לדאבון לב, בל"ג בעומר תרע"א, כשהוא רק בן 65, נספה ר' יעקב ישראל באסון התמוטטות המעקה על ציונו של רשב"י ז"ע, והוא נטמן במירון.

זוג' מרת דבורה מרים ע"ה בת הרה"ח ר' אברהם צבי כ"ץ ז"ל נפטרה כעבור פחות משנה, ביום כ"ד בטבת תרע"ב, היא נטמנה בצפת ושם מצויה מצבתה עד היום.

ר' יעקב ישראל הותיר אחריו צאצאים במארמורש, ה"ה הרבנית שרה אשת הגה"צ רבי דוד וייס ז"ל דומ"ץ וישווא [אביו של החסיד המפ"ר ר' יוסף וייס ה"ד מנערסניצא], הרה"ח ר' משה שטיינמץ ז"ל מווישווא, והרה"ח ר' אברהם צבי שטיינמץ ז"ל.

האסון הנורא

אסון קריסת המרפסת אירע כשקהל רב הצטופף בהדלקה על גג הציון, לפתע פתאום נשבר מעקה הגג ומאות אנשים אשר עמדו שם נפלו אל החצר ומתוכם נפצעו רבים ונהרגו י"א נפשות.

בספר 'עדן ציון' שחיבר החסיד רבי ישעיה הורוויץ ז"ל מצפת כתב בעניין הזה, יש שאמרו אז שהיה (הריגת עשרה מישראל שנספו במפולת) מעין

יוסף דוב הלוי רוזנשטיין זצ"ל אשר היה בנו של הרה"ק רבי צבי הערש מברדיטשוב – צפת זיע"א ונכדו של הרה"ק רבי משה'לי מברדיטשוב – צפת – טבריה זיע"א ונחשב כפארם של פארי החסידים בצפת ובטבריה.

רבי יוסף דב היה אוצר כלי חמדה ונמנה על בני העלייה בטבריה, היה שוקד כל ימיו בדברי תורה ומחשובי תלמידיו של אדמו"ר הפחד יצחק' מבאיאן זיע"א אשר היה מכנה אותו בחביבות בשם 'מיין בערל'. בשנת תרס"ו בעת נסיעתו לחו"ל זכה לקבל תעודת המלצה נלהבת מרבנו הקדוש בעל האהבת ישראל זיע"א אשר מתאר את מעלותיו התרומיות בהסתמכו על דברי הרבנים מארה"ק אשר יעידו ויגידו צדקתו של האיש ובהוסיפו מדבריו 'גם חכמת אדם תאיר פניו' – פוק חזי מאן גברא רבה קמסהיד עליה!

הוא נספה כאמור באסון הטרראגי ונטמן בסמוך במורד ההר בחלקת הקברים של י"ג הנספים באסון.

נספה נוסף היה הרה"ח ר' יעקב ישראל שטיינמץ ז"ל, מחשובי חסידי ויזניץ בצפת. ר' יעקב ישראל היה בנו של החסיד ר' חיים עזרא שטיינמץ ז"ל מדיבעווא (נולד בשנת תקס"ח לערך ונפטר ביום ד' טבת תרל"ו ומנו"כ בדיבעווא). בן החסיד המפורסם רבי אברהם ברוך שטיינמץ ז"ל מדיבעווא, מגדולי חסידי קאסוב.

רבי יעקב ישראל נולד בשנת תר"ו לערך, והוא התגורר בדהפאליע שבמארמורש. שמו נזכר ברשימת 'מעות קדימה' לספרים: 'שרף פרי עץ חיים' (טשערנאוויטץ תרכ"ו); 'אמרת הצרופה'

נהרגו מיד והפצועים פונו לבית החולים רוטשילד בצפת. ארבעה מהנפגעים נפטרו מאוחר יותר מפציעיהם.

עם קריסת המבנה, שררו בהלה, בלבול וחוסר אונים. לא היו כלל אמצעים לטפל בפצועים הקשים ורופאים יהודים וערבים הוזעקו מצפת לטפל בנפגעים.

בהיעדר אמצעי ודרכי תחבורה ממירון לעיר צפת סמוכה [העולים למירון דאז היו מגיעים

מעל הגג נשמע קול מפץ-מפולת, והמעקה כולה, שהיתה רעועה מכבה ועמה עוד חרבה אבנים גדולות, והרבה מהאנשים שעמדו עליה נפלו ארצה אל תוך החצר למטה.

הנספים הנכבדים

בין הנספים באסון הנורא נמנה הרה"צ רבי

מאה ועשר שנים חלפו מאז אסון ל"ג בעומר תרע"א בהר הקודש מירון ונדמה כי דבר כמעט ולא השתנה מאז. הדיווחים מהימים ההם, נראים היום שוב רלוונטיים עד להחריד. השמחה שהתחלפה ביגון, התשתיות הנחשלות, החרדה לשלום הנעדרים, הכאב העצום על מותם של הנספים והשמות של מובחרי החסידים שמצאו את מותם במפולת. בהפרש של 110 שנים – שוב נשמע קול הנהי בא בדרכי מירון האבלות.

מירון של שנת תרע"א, לא ציפתה כלל לאסון שהתרגש עליה. מלחמת העולם הראשונה עוד לא באה לעולם, המצב היה יחסית שפיר, במובנים של אותה התקופה. עולים הגיעו מן התפוצות והצטרפו לקהל ההמונים מכל רחבי הארץ שעשה את דרכו אל הציון הקדוש שעל הר מירון.

מפולת הגג בציון הרשב"י שגבתה את חייהם של למעלה מעשר נפשות, עוררה בימים ההם הדים רבים בעולם היהודי כולו שהתאחד לאבל ובכי על ההילולא שהפכה ליללה. הדים רבים מוצאים אנו בספרי דברי הימים והעיתונות היהודית הכתובה מאותה עת שסיקרו בהרחבה את האירוע.

האסון אירע זמן קצר אחר תחילת מעמד ההדלקה. מתחם הקבר היה מלא וגדוש בקהל רב שהצטופף על גג בית הכנסת. לפתע קרס מעקה הגג, שגרם למפולת של אבנים גדולות אשר קברה תחתיה חלק מהחוגגים. כ-100 איש אשר עמדו באותה עת על הגג נפלו מגובה של 8 מטרים לעבר חצר המבנה.

כארבעים איש נפגעו, כאשר שבעה מתוכם

חלקת חללי האסון במירון בשנת תרע"א

שמות הנספים כפי שהתפרסמו אחר אסון ההילולא במירון

עיתון 'החרות' שהופיע ביחשלים ביום שישי כ"ח באייר תרע"א - תיאור האסון והתגייסות בני יחשלים לתמיכה בפגעי האסון

"אז רואים את אותם ההמונים יוצאים במחול בקבוצות גדולות ומוזמרים את ההימנון המפורסם 'בר יוחאי' - חסידים ואנשי מעשה בריקודים עילאיים לכבוד התנא האלקי

הילולת ל"ג בעומר במירון - שנת תרע"ב - שנה אחר אסון קריסת המרפסת

"כל עירנו רעדה ורעשה ביום ל"ג לעומר על מאורע המפולת של מירון. כבר בבוקר השכם הגיעה השמועה לאחדים מהתושבים, ובמהירות הברק פשטה בכל העיר, ומה נורא היה לראות במחזה המרגיז הזה. הנשים מרימות קול צעקה וזועה בתוך הרחובות, כי כמעט אין בית אשר אין לה קרוב במירון. רבים הלכו בצעקה ויתדפקו על דלתות בית התלגרף לשאול על בניהם וקרוביהם כל הפגועים והפצועים הם אשכנזים מצפת עצמה, ורק ת"ח אשכנזי מעירנו במבחר ימיו מצא את קברו תחת עיי המפולת בחצר רשב"י, ה' יחונן עפרו..".

כמו היום כך אז, את הדיווח בעיתון 'המוריה' שהוזכר בתחילת הכתבה, מסיים הכותב 'ישראל ברדקי' בטררוניה על הממונים על המקום: "עוד לפני שבועות אחדים העירו את אחינו הספרדים שמקום הציון הוא ברשותם, על המעקה הרעועה, שיתקנו אותה, ורק מרשלנות יתרה הגיע הדבר לידי קרבנות. באמת בושה היא זו, להתרשל להוציא תקון קל שצריך לעלות לעשרה פרנקים, במקום שהם, הספרדים מרויחים מזה שנה שנה איזה מאות נפוליון. כן נמצאות שמה שתי מדרגות בלי מעקות כלל..".

השתלשלות האירוע

תיאור מפורט נוסף אודות אסון מירון תרע"א קוראים אנו בכתב עת נוסף שמפרט בהרחבה את תיאור השתלשלות האירוע אותו נביא כלשונו: "מקרה-אסון נורא מאד קרה פה. בכל שנה ביום ל"ג בעומר מתאספים הרבה אלפי איש בטבריה ובצפת בכדי להשתטח על הקברים הקדושים של הנביאים והתנאים. במירון, הנמצא מהלך של שתי שעות מצפת, נמצאת מערתו של התנא רבי שמעון בן יוחאי וקברו וגם קברות בנו, רבי אליעזר, ושל עוד תנאים הרבה, לאחר שמתפללים תפילות הזכרה שונות במשך ימים אחרים על הקברים שבטבריה ובצפת, נערכת

החגיגה הראשית ביום ל"ג בעומר בערב במירון, שם מדליקים לכבודו של ר' שמעון בן יוחאי ושל יתר התנאים נרות של נשמה הנקראים בשם כולל 'הדלקה'. אל קדרות אבנים גדולות יוצקים שמן זית ומניחים בתוכם מטפחות ושאר חפצי צמר ו בד, והמון אדם של בטח אלפי איש מחכים לרגע התחלת ההדלקה."

"גם בפעם הזאת באו המון אורחים מכל ערי פלשתינה, הרבה מתפללים עולי ארץ-ישראל מאירופה והיהודים הבוחאים שחגגו את חג הפסח בירושלים. כל היהודים תושבי צפת נוהגים לצאת לשני ימים מירונה. בצפת סגורים כל המחסנים והחנויות ביום ל"ג בעומר. נשארים בעיר רק הנשים והילדים או האנשים הזקנים, שתש כוחם מעשות דרכם למירון. גם התושבים הבלתי-יהודים משתתפים בין היוצאים לקבר ה'צדיק'. הגוברנאטור מצפת ועוד כמה מגדולי העיר, הרבה שוטרי פוליצות וחילים, הרופא העירוני ופקידים אחרים באים למירון בכל שנה.

כמעט אין בית אשר אין לה קרוב במירון. רבים הלכו בצעקה ויתדפקו על דלתות בית התלגרף לשאול על בניהם וקרוביהם כל הפגועים והפצועים הם אשכנזים מצפת עצמה

"השתא נאספו אל ההדלקה במירון משמונת עד עשרת אלפים איש... עוד לפני בוא הערב מתאספים המון המתפללים בקבוצות גדולות וקטנות על ידי הקברים, הרבה מהם קוראים את 'הזוהר', המצייר את פרשת חייו ומיתתו של

האדם הגדול הזה. רובם מתפללים ובוכים בדמעות שלישי את אותו הבכי, שאפשר לראותו רק פה אצלינו, אבות ואמות הביאו אתם אל הצדיק את בניהם, שאך זה מלאו להם שלוש שנים. מחר יכרתו את שער ראשם בפעם הראשונה בתפלה לגדלם ולחנכם ברוחו של ר' שמעון בן יוחאי לתורה וליראת-שמים.

"לאחר שגמרו העשירים והעניים העלובים להתפלל את תפלתם ולשפוך מרי שיחם במקומות הקדושים האלה. בקרבת המקום נמצאת גם חורבת בית כנסת עתיק יומין לפני האלוקים, אז רואים את אותם ההמונים יוצאים במחול בקבוצות גדולות ומוזמרים את ההימנון המפורסם 'בר יוחאי', כאלו היו חוגגים פה חג כלולותיהן של מאה כלות. זוהי ה'הלול' דר' שמעון בן יוחאי. קול בכים ויללתם של אלפי אחים ואחיות הולך ונהפך משעה לשעה לקול ענות שמחת קדש, וזהו סדר אותו היום כולו.

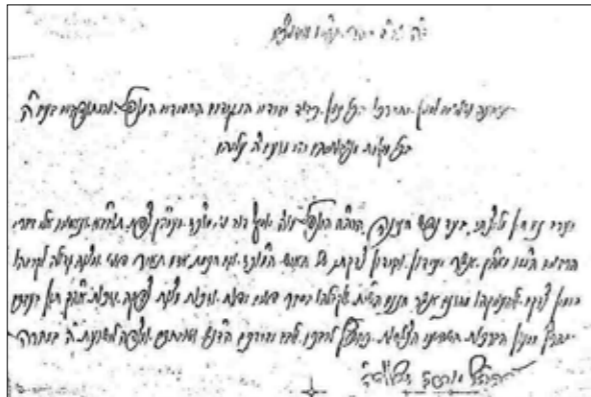
"הגיעה השעה העשירית בערב. הרב מצפת, ושמש בן שמונים שנה, נשא בידים על המעלות. על פני המערה נמצא אולם גדול הבנוי איתן. על גג האולם הזה, המוקף מעקה עשוי אבן ועץ, שם עומדת 'ההדלקה' לעשות. המון אדם רב עומדים צפופים על הגג הזה, הבלתי מרווח בערך, בכבודות מרובה עלה למצוא שם מקום בשביל הרב הישיש. משימים בידו אבוקה גדולה. הרגע הקדוש בא, בשפתים רועדות אומר הרב: "לכבוד התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל", הלהבה מתנשאת השמימה ומאלפי פיות מתפרצים צלצלי השירה המרוממת "בר יוחאי". "עברו שלשה רגעים. פתאום התחולל האסון הנורא. מעקת החומה התמוטטה, האבנים הגדולות נפלו לארץ ואחריהם התגלגלו זה אחר זה משמונים עד מאה נפש, אנשים ונשים נערים ונערות, ילדים וישישים. הכל נפלו זה אחר זה במשך רגעים אחדים מגובה של שמונה מטרים מטה לארץ. חרדה גדולה נפלה על הקהל. נרמסו

אנשים, ודם לרוב נשפך, ומכל עברים פרצו צעקות שבר. הרוגים אחדים שכבו לארץ ושעה קלה עברה עד אשר שבה רוח האנשים אליהם והתחילו מחפשים אחרי המתים והפצועים.

התוצאות הכואבות

"הירח והכוכבים האירו את שדה ההרס - ממשיך הסופר הנכבד בלשונו - אשר היה מראהו נורא מאד. כחמשים פצועים הובאו אל החדרים הסמוכים. רופא-העיר, טורקי צעיר, המציא את העזרה המידיצינית הראשונה. אבל לצערנו לא נמצא אצלו שום כלי-מכשירין וצרכי-תחבושת. הגוברנאטור ואתו עוד כמה אנשים ונשים נלכבים השתתפו בחשכת הלילה במעשה העזרה במה שהיה הדבר ביכלתם, הרב הורוביץ מנהל עניני כולל אשכנז-הולאנד בפלשתינה, שלח תיכף צירים רוכבים לצפת עם מכתב אל הד"ר ריד בבקשה כי יבוא תיכף בליות רעיו למירון ויביאו אתם את מכשירי-העזרה הנחוצים, לא ארכו הרגעים ושמועת-איוב זו התפשטה בכל העיר.

"לפנות בקר כבר היו הרופאים במירון. כשעלה עמוד השחר כבר אפשר היה להתבונן לגודל האסון. היו שבעה מתים, וביניהם שני אבות משפחה, שהניחו אחריהם נשים אלמנות וי"ב יתומים, וחמשה נערים ונערות מבני י"ב - ט"ז שנים. הפצועים קשה וגם המתים הינם, לבד משנים, מצפת, מטבריה ומשתי קולוניות סמוכות. הרופאים נגשו קודם כל לבדוק את אלה, שעוד נשארה תקוה להצילם, ראש הכוללים, שנמצא באותו מעמד, צוה שישתמשו בכל האמצעים להצלת האומללים, וסכומי-הכסף הדרושים לכך לא יחסרו. תיכף הכינו מטות-עץ ומאז הבוקר עד שעה מאוחרת בלילה נשלחו האומללים במירון לצפת.

מכתב המלצה ממרן הסב"ק זי"ע משנת תרס"ו, להגה"ח ר' יוסף דוב הלוי רחנשטיין ז"ל, מהנספים במירון בשנת תרע"א

"בצפת נתקבלו הפצועים אל בית החולים, שנבנה ע"י הבארונית רוטשילד. תיכף הכינו בשבילם מטות ומצעות, ואנשים נדיבי-לב ונשים רחמניות נמצאו, אשר קבלו עליהם לדאוג לשלום האומללים ולהפוך את משכבם בחללים. מר פאחי,

התחילו מאספים נדבות גם לטובת האלמנות והיתומים. בין הפצועים נמצאים הרבה בעלי משפחה, שהניחו אחריהם נשים אלמנות וי"ב יתומים, וחמשה נערים ונערות מבני י"ב - ט"ז שנים. הפצועים קשה וגם המתים הינם, לבד משנים, מצפת, מטבריה ומשתי קולוניות סמוכות. הרופאים נגשו קודם כל לבדוק את אלה, שעוד נשארה תקוה להצילם, ראש הכוללים, שנמצא באותו מעמד, צוה שישתמשו בכל האמצעים להצלת האומללים, וסכומי-הכסף הדרושים לכך לא יחסרו. תיכף הכינו מטות-עץ ומאז הבוקר עד שעה מאוחרת בלילה נשלחו האומללים במירון לצפת.

הדירקטור של ביה"ס אשר 'להאליאנס', טלגרף תיכף לפאריז בבקשת עזרה וגם מר גורדון השתתף בשם סניף הבאנק הציוני במעשה-העזרה.

"לאחר שהובאו החולים ממירון לצפת היתה הלויית המתים, בצפת עצמה מתו ביום השני עוד ארבעה אנשים מן הפצועים, וביניהם שני בעלי אשה ובנים. כל העיר עטופה אבל, כי אין כמעט בית אשר לא נגע אליו האסון.

"הגוברנאטור חוסיין אופונדרי אדאד השתתף בעצמו כל הלילה וכל היום למחרתו בנתינת עזרה לאומללים, ואשתו שלחה תיכף אל בית-החולים את כל הסדינים, שנמצאו אצלה מן המוכן בביתה.

"הרב הורוביץ נתן בשם אמרכלים חמש מאות פראנק להוצאות הראשונות, וימלא את ידי הד"ר דוד להוציא על חשבון כולל אשכנז-הולאנד לכל הצרכים הנחוצים לעזרת החולים, גם הדירקטור כהן והד"ר רופין השתתפו בסכומי-כסף. לע"ע שוכבים בבית החולים שבעירנו ארבעים פצועים, ומצב אחרים מהם מסוכן מאד.

"התחילו מאספים נדבות גם לטובת האלמנות והיתומים. בין הפצועים נמצאים הרבה בעלי משפחה, שהניחו אחריהם נשים אלמנות וי"ב יתומים, וחמשה נערים ונערות מבני י"ב - ט"ז שנים. הפצועים קשה וגם המתים הינם, לבד משנים, מצפת, מטבריה ומשתי קולוניות סמוכות. הרופאים נגשו קודם כל לבדוק את אלה, שעוד נשארה תקוה להצילם, ראש הכוללים, שנמצא באותו מעמד, צוה שישתמשו בכל האמצעים להצלת האומללים, וסכומי-הכסף הדרושים לכך לא יחסרו. תיכף הכינו מטות-עץ ומאז הבוקר עד שעה מאוחרת בלילה נשלחו האומללים במירון לצפת.

110 שנים לאסון מירון תרע"א הדיווחים נראים דומים להחריד לדיווחי העיתונים מן ההווה. השמחה שהפכה ליגון, התשתיות הבעייתיות, והחרדה לשלום הנעדרים. השנה כמו אז דרכי מירון אבלות וההיסטוריה חזרה על עצמה לדאבון לב העם היהודי.

המפתח לחשוכי בנים

רשת הכוללים של איגוד מוסדות ויזניץ

- חיפה
- קריית ויזניץ
- אלעד
- רחובות
- מודיעין עילית
- ירושלים
- בית שמש
- ביתר

"ערב שבועות, יפריש צ"א פרזטות וישלים עד שייעור ב' פעמים ב"ן, ויתנם לת"ח עני ועניו, והוא תיקון לעון אדם הראשון ועון העגל ולפגם הברית והוא סגולה לחשוכי בנים ומקרב הגאולה.

זכבר כתבתי בזה בספרי הקטן 'תוכחת חיים' בענין חיוב להחזיק ביד לומדי תורה בעצרת טפי משאר מועדים".

(מועד לכל חי' להגר"ח פאלאגני זי"ע, סי' ח סעי' ז)

ויתנם לתלמיד חכם עני ועניו...

בערב שבועות - חג מתן התורה קיים את הסגולה הידועה באחד מבניך, חתניך, בני משפחתך - עמלי התורה

באמצעות תרומת 104 ₪

לקופת צדקת רבי מאיר בעל הנס עבור כולל אהבת ישראל ויזניץ

המפתח אצלכם בבית!

מס' אפשרויות לתרומה: מוקד רצון צדיק - 1-800-74-84-94 קופות הצדקה בבתיכם עמדות נדרים פלוס וקהילות ברחבי הארץ

איגוד מוסדות ויזניץ בארה"ק
בשיתוף מן אומד"ר שליט"א
Igdud Mosdot Wiznitz of Israel

חרבה משושנו ואש בה הבעיר, נלכד מנו רב וצעיר

איה שוקל תיבות ואיה סופר מילים נוטל, לנוכח שועת בני עמנו והאסון הממלטל, בעלות הלהב השמימה, בפתע קול שמחה הרמימה, בגיורת תולה ארץ על בלי מ"ה, נפשות נטר וזקן ניגפו כאחד לפני הארון ד', למשמע און דאבה נפשנו זועק ברשם, בניהם נפש יקרה מבני קהילתנו הק', האברך היקר המסולא בפנ, מהור לב וישר דרך, עבד את קונו בסילודין ושפך ליבו לפני ד' בדבקות עצומה, שקד על דברי תורה ומסר נפשו עליהם באופן מופלא כדרכה של תורה, הלך בנתיבות ישר וארחות החסידות כחסידי קמאי, הקרין שמחה בפנים מאירות וצהלת לב על כל סביבותיו, אציל הנפש

יוסף גרינבוים ז"ל

מחשובי ויקירי אנשי שלומנו ומפארי כולל האברכים בקהילתנו הק' בחיפה בן יבלתמ"א מוה"ר ברוך צבי הי"ד - אלעד חתן יבלתמ"א מוה"ר שמואל בהגרי"א וייס הי"ד - אשדוד

אשר השלים נפשו לאלקיו במעלות קדושים ויצאה נשמתו במהרה למרגלות ציון התנא האלקי רשב"י זי"ע, בליל הילולא קדישא, באסון הנורא של מחץ עשרות נפשות, מ"ה השתוחח נפשנו

מביעים אנו את תחנומינו הכנים לזוג הנכבדה אשת החיל תחי', לבתו הפעומה תחי' להוריו הדגולים יבלתמ"א, לאחיו ואחיותיו היקרים הי"ו ולכל בני המשפחה הכבודה הע"י, רבי הפעלים לתורה ולתעודה

המקום יחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים, ירפא שברון לבכם ויחשוב לכאבכם ולא תסיפו לדאבה עוד. יחבוש ד' את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא לכם, מפרנס ימליך טוב עליכם, ואך טוב וחסד, ששון ושמחה ישנינכם.

הנהגלה המרכזית רבנן ותלמידיהון

איגוד מוסדות ויזניץ בארה"ק
בשיתוף מן אומד"ר שליט"א
Igdud Mosdot Wiznitz of Israel

חשך אורה ונגזרה גזירה

יחד עם כל בית ישראל המצרים ודואנים על האסון הנורא עת חשך אורה של הילולא רבה בעלותם בסערה השמימה של נפשות רבות, חרמנו נפשנו על האי גברא יקרא, אהוב לשמים ולבריות, אציל הרוח ונעים ההליכות, רב חסד ומרבה להיטיב, מאיר פנים ומשמח אלקים ואנשים, קובע עיתים לתורה, זכה לדור ישרים, עמור בשם טוב, קשור בלוי"ג לרבוה"ק לבית ויזניץ ומפאריקהל דויקוב ויזניץ

אלעזר גפנר ז"ל

הרה"ח ר' בן הרה"ח ר' אברהם ז"ל

מחשובי ויקירי מתפללי בית מדרשנו בש"ח הו-נוף, עיה"ק ירושלים ת"ו

אשר השלים נפשו לאלקיו במעלות קדושים ויצאה נשמתו במהרה למרגלות ציון התנא האלקי רשב"י זי"ע, בליל הילולא קדישא, באסון הנורא של מחץ עשרות נפשות, מ"ה השתוחח נפשנו

מעומק ליבנו מביעים אנו את תחנומינו הכנים לזוג החשובה תחי' מנב"ח יודיה היקרים שיחי' לבנו היקר הר"ר מנחם מנדל ראובן הי"ו - מיקירי כולל האברכים בבית-שמש ולאחיו החשובים והנכבדים, ידידים ותומכים, רבי פעלים לתורה ולחסד, מיקירי עדתנו הרה"ח חיים מרדכי בצלאל הי"ו, הרה"ח פסח יוסף הי"ו, הרה"ח שמואל הי"ו הרב אהרן הי"ו - מנהל הת"ת בקריית ויזניץ ועץ חיים ב'איגוד', הרה"ח ישראל הי"ו לאחיותיו החשובות ולכל בני המשפחה הכבודה הע"י

הרופא לשבורי לב יחבוש לכאבכם ויחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תסיפו לדאבה עוד. נשמתו תעלה לגני מרומים לחסות בצל כנפי השכינה להמליץ על הכלל והפרט ועל כל בני המשפחה לטוב לכם כל הימים. יחבוש ד' את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא לכם, בהמשך דרכו הנאצלה ומעשיכם הרבים והנשגבים להגדיל תורה ולהאדירה תנוחמו.

המבכים בדמע ומשתחפים בצער הנהגלה המרכזית רבנן ותלמידיהון

רשת הכוללים הארצית - איגוד מוסדות ויזניץ
שג"י איגוד מוסדות ויזניץ - בשיתוף מן אומד"ר שליט"א

כושל רבה וערבה שמחה לישע חוכים והנה צווחה

רפו ידיים ונסם כל לב על השמועה הרעה כי באה, כי באסון הנורא אשר כל בית ישראל יחרד על הזוועה, נקטפה מאיתנו נפש יקרה, מתהלך עם אלקיו בדרך זכה וברה, יוסף אינו ואנו אנה באים, מה טוב חלקו וחבלו זכרו ושמו כי נעים, מופלג בתורה ויראת שמים צרופה, התמדתו המופלאה ועינו המעמיק היו לנו לעיניים, כל ארחותיו, שיחו ושינו בדרכי ההלכה הצרופה, מבקש ד' ואמן על ספרי יראים וחסידים, משנתו קב ונקי והנהגתו בנינו קדושה וטהרה, הרנין לבבות והאיר פנים, לאות ומופת בעבודת ד' בדרכי רבותיו הקדושים, מקושר בלב נפש ושוקד על דברי והדרת מן אדמו"ר שליט"א כל הימים, אבר"ך כמדרשו

יוסף גרינבוים ז"ל

מחשובי לומדי כולל האברכים בקהילתנו הק' בחיפה בן יבלתמ"א מוה"ר ברוך צבי הי"ד - אלעד חתן יבלתמ"א מוה"ר שמואל בהגרי"א וייס הי"ד - אשדוד

אשר השלים נפשו לאלקיו במעלות קדושים ויצאה נשמתו במהרה למרגלות ציון התנא האלקי רשב"י זי"ע, בליל הילולא קדישא, באסון הנורא של מחץ עשרות נפשות, מ"ה השתוחח נפשנו

מביעים אנו את תחנומינו הכנים לזוג הנכבדה אשת החיל תחי', לבתו הפעומה תחי' להוריו הדגולים יבלתמ"א, לאחיו ואחיותיו היקרים הי"ו ולכל בני המשפחה הכבודה הע"י, רבי הפעלים לתורה ולתעודה

המקום יחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים, ירפא שברון לבכם ויחשוב לכאבכם ולא תסיפו לדאבה עוד. יחבוש ד' את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא לכם, מפרנס ימליך טוב עליכם, ואך טוב וחסד, ששון ושמחה ישנינכם.

ועד רשת הכוללים הארצית רבני ואברכי הכולל בחיפה הרה"ג חיים מאיר גרינבוים והרה"ג מרדכי דוד פוררשטיין - ראשי הכולל

איגוד מוסדות ויזניץ בארה"ק
בשיתוף מן אומד"ר שליט"א
Igdud Mosdot Wiznitz of Israel

קרא עלי מועד לשבור בחורי

על זה היה דוה ליבנו וחשכו עינינו, כאשר בליל המועד והילולא רבה דרשב"י זי"ע, לקה עם ישראל באסון המחריד כל לב, עם עלותם בסערה השמימה של נפשות רבות, ובתוכם נפשנו מרה על נפש יקרה, הולך תמים ועול ימים, שוקד על דברי תורה כחשיכה כאורה, אהוב לשמים ואהוב לבריות, אציל מידות ונעים הליכות, נושא בעול עם חבריו ומאיר פנים לכל, עובד ד' בכל לב וספוג באמנות צדיקים איתנה, קשור בלב נפש לרבוה"ק לבית ויזניץ ומסתופף בצילים חריר

יששכר רב בעריש שמיינמן ננו

מפארי ויקירי ישיבת מיר' עיה"ק ירושלים ת"ו מונטרילא יצ"ו

אשר השלים נפשו לאלקיו במעלות קדושים ויצאה נשמתו במהרה למרגלות ציון התנא האלקי רשב"י זי"ע, בליל הילולא קדישא, באסון הנורא של מחץ עשרות נפשות, מ"ה השתוחח נפשנו

מעומק ליבנו מביעים אנו את תחנומינו הכנים להוריו הדגולים שיבלתמ"א אביו החשוב והנכבד, יריד יקר ותומך נאמן לממלכת התורה, רב פעלים לתורה ולחסד

הרה"ח ר' שלמה הי"ו

אחיו ואחיותיו היקרים הי"ו, וכל בני המשפחה הכבודה הע"י

הרופא לשבורי לב יחבוש לכאבכם ויחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תסיפו לדאבה עוד. נשמתו תעלה לגני מרומים לחסות בצל כנפי השכינה להמליץ על הכלל והפרט ועל כל בני המשפחה לטוב לכם כל הימים. יחבוש ד' את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא לכם, ובהמשך מעשיכם הרבים והנשגבים להגדיל תורה ולהאדירה תנוחמו.

המבכים בדמע ומשתחפים בצער הנהגלה המרכזית רבנן ותלמידיהון

אסון מירון תשפ"א - ל"ג בעומר תשפ"א

בקרוזבי אקדש

ומה יקרה עד אז?

איך תעבור את השנים הקשות בלעדיו? מי יגדל את היתומים שלו, מי ילמד א' ב' באהבה? מי ייתן להם כח?

רבות עוד ידובר על נספי מירון, על האסון הנורא, על המחדלים שאולי יכלו למנוע. אבל אנחנו מאמינים בני מאמינים יודעים שכל מחדל מכוון משמיים, וכל דמעת אלמנה ויתום ספורה ומדודה לפניו יתברך.

אנחנו לא מחשבנים חשבונות, רק מרכינים ראש בהכנעה ופועלים כפי שנדרש מאיתנו. באהבה, בערבות הדדית, בחמלה.

עכשיו נדרש מאיתנו להתעלות מעל הזעזוע והאבל הפרטי! לעשות מעשה מתוך הצער, לעטוף את משפחתו של רבי יוסף גרינבוים ז"ל בעזרה שיש בה ממש!

אנשי מקצוע כותבים על דרכי התמודדות עם ההלם, מנחים אותנו כיצד להעביר לילדים את המידע הטראגי במילים הנכונות.

אבל הצער שלנו יחלוף תוך שבוע, מקסימום חודש.

צערם של האלמנה והיתומים ייצרב לשנים ארוכות!

העלון הזה מתחנן בשבילם, מנסה להסביר את הצורך, את האובדן, את החלל העצום שלא יתמלא לעולם. מספר על יתומים שיכירו את אבא מתמונות ועל הדרך הארוכה שעוד נכונה להם. מבקש שנרפד כמה שנוכל, שנרחם.

העלון הזה מתחנן בשבילם, ואולי התחנונים מיותרים.

כי אנחנו יודעים מה הקדוש ברוך הוא מצפה מאיתנו לעשות עכשיו. לעילוי נשמת הקדושים. להחזקת אלה שנשארו כאן.

אתמול הוא היה פה! איתה! מדבר בהתרגשות על תורתו של רשב"י, התורה שהוא משתוקק ומתענג עליה!...

אתמול הוא עוד למד בסדרים הרגילים שלו. רבי יוסף השתעשע בתורה ושמח בה בשמחה שהאירה את פניו לשעות ארוכות. כשפגשו אותו - התעורר חשק לעבוד את השם וללמוד כמוהו, ולו כדי לזכות לאותו אושר שקרן ממנו תדיר. אנשים התקרבו אליו רק כדי להידבק בשמחתו!

בערב ל"ג בעומר הוא עצר עם החברותא באמצע סוגיה מורכבת. יכול להיות שהוא ממשיך ללבן את הסוגייה בישיבה של מעלה? היא מנערת ראשה בחדות. לא רוצה לחשוב על זה, לא מסכימה להאמין!!!

בני משפחה נקראים לאבו-כביר, לתהליך זיהוי קורע לב. ממש סמוך לשבת החששות מתאמתים סופית. רבי יוסף נסע למירון ולא יחזור יותר. לעולם - - -

אי אפשר לתאר. אי אפשר להבין. היא בוכה את נשמתה בבית הוריה מול הנרות שלא הוא הכין, רועדת בלי שליטה... איך הלכת לי פתאים?

הקטנה מחבקת אותה: אל תבכי אמא, תיכף אבא יחזור מרבי שמעון.

מי מעז לספר לקטנטונת הזו שהיא יתומה?

השבת עוברת בנשיכת שפתיים. הדמעות עומדות כל הזמן מאחורי העיניים והיא סוכרת אותן בכוחות על-אנושיים. אסור לבכות בשבת.

גם בבית הוריו חונקים את הבכי. אנשים גדולים, מורמים מעם שהעלו בן קדוש וטהור לקרבן ציבור, וכעת שוב מתגלית גדולתם בעריכת שלוש סעודות כמעט כרגיל.

במוצאי שבת הגיע המיטה וכולם התפרקו בבכיות. אביו ניגש להספיד ואומר שאין טעם לשאול 'למה'. "זמן הפטירה המדויק נגזר משמים." הוא מספיד ובוכה. כואב ובוטח, דומע ומאמין. "בני זכה למות במקום קדוש ובזמן קדוש - - -"

ואחר כך היתה קבורה, וקדיש שהיא לא קראה וגם לא בת השנתיים. עוד כמה שנים יקרא היתום קדיש על האבא שלא הכיר - - -

הקטנה מתעוררת, יוצאת מהלול ונבהלת למראה אמה הבוכייה. היא מטפסת על ברכיה ומנגבת את הדמעות ביד שמנמנה. אמא, אל תבכי.

איך היא יכולה לא לבכות?

היא עוברת על אנשי הקשר בטלפון שלה. מי ידע? מי נסע גם למירון ואולי ראה את יוסף? מתגברת על המבוכה ומחייגת אחד-אחד לחבריו של בעלה. יוסף עוד לא חזר, ראיתם אותו אתמול? מתי פגשתם בו לאחרונה? הוא היה באוטובוס חזור?

אף אחד לא יודע. חבר קרוב מספר שבתחילת הערב רבי יוסף ירד מהרחבה של תולדות אהרון לאזור נמוך בהר, שקט יותר - "כדי להתרכז בתפילת ערבית בכוונה." כך אמר.

היא שומעת ושוב בוכה. כן, זה כל כך מתאים לבעלה הצדיק. בשבילו כל מילה מהתפילה היא תענוג עילאי. הלואי שיחזור לכאן מהר, הלואי שישב עכשיו במטבח ויברך ברכת המזון בניגון שהיא כל כך אוהבת.

השעות חולפות, שעה ועוד שעה זולגת כמו שעון חול מאיים. רבי יוסף לא יוצר קשר, ועדיין אין קצה חוט שיוביל למציאתו.

רעייתו מסתובבת בבית מקיר לקיר. לא מסוגלת לעשות כלום, לטאטא רצפה או לפרוש מפה לבנה לשבת. הקטנה בוכה שהיא רעבה והיא נותנת לה בהיסח הדעת במבה.

העדויות מהאסון זולגות באיטיות. עוד שם של הרוג מתפרסם, עוד נספה זוהה. הנפש מסרבת להאמין שבעלה, כנראה, נלקח יחד עם הקדושים המכוסים במשאית לאבו-כביר - - -

יום שישי ל"ג בעומר, עם ישראל גועש. מתפללים חוזרים ממירון המומים ואבלים. השמועות זורמות בנחשול שוצף, מלאות בלבול ואי וודאות. כמה הרוגים? מי הם?

אנשים מתקשרים לקרוביהם, עוברים אחד-אחד לוודא שכולם הגיעו הביתה בשלום.

אמהות טרופות נשימה עוד מחפשות אחרי הילדים שטרם יצרו קשר, מתענות בספקות. נשים מחייגות שוב ושוב לבעלים ומתפרקות לשמע צליל הניתוק.

"הפלאפון של יוסף לא זמין!" היא מדברת בהיסטריה. "אני לא מצליחה להשיג אותו!"

"הרשת קרסה," מנסה האם להרגיע. "חכי עוד מעט, הוא בטח יתקשר."

רעייתו של רבי יוסף מנתקת את הטלפון ומביטה על הבית ההפוך: אתמול בצהריים בעלה יצא למירון בהתרגשות גדולה. כבר כמה ימים הוא מדבר על ההילולא, על קדושת הצדיק, על שמחת התורה. הוא מכין את עצמו לתפילות הרותחות, לדבקות של ציבור המתעלה בשירי רגש וכיסופין.

הוא נסע והיא נשארה לבשל שבת. הפשירה עופות, העמידה מרק ואפתה דגים ברוטב. המטבח עוד מלא לכלוך ובלגן שתכננה לסדר בבוקר, אבל עכשיו אין לה כח לקום מהספה.

שוב היא מחייגת אליו. היסטריה. הלב פועם בקצב מטורף. שוב נשמע צליל ניתוק. היא מחייגת בשנית, בשלישית. עוד פעם ועוד פעם.

ההשקעים שהיוצרים עם תנובה

מארזים ומוצרי החג

מהדורה מוגבלת!

מלית למאפים
500 גרם | בד"צ ועדת מהדרין

מהדורה מוגבלת!

קרם פרש 30%
200 גרם | בד"צ ועדת מהדרין

מהדורה מוגבלת!

פתיתי עמק 28%
600 גרם | בד"צ ועדת מהדרין

מהדורה מוגבלת!

פתיתי מוצרלה 22%
500 גרם | בד"צ ועדת מהדרין

מארז יופלה לבן
12 יח' × 100 גרם | בד"צ העדה החרדית

מארז יופלה תות
12 יח' × 100 גרם | בד"צ העדה החרדית

מארז זוג שוקו
2 יח' × 1 ליטר | בד"צ העדה החרדית

מארז מיני קרלו
16 יח' × 100 גרם | בד"צ העדה החרדית

חדש!
טריו פתיתים מיקס
מוצרלה, סקנדינבית וגאודה
300 גרם | בד"צ ועדת מהדרין

חדש!
גבינת חלומי
פיראוס 30%
200 גרם | בד"צ ועדת מהדרין

מבצעי שבועות

פתיתים

מוצר שני
1 - 1/2
מחיר

הזול מביניהם

פתיתים

ניתן לשלב בין
פתיתי שף לבן
לפתיתי עמק

מוצר שני
1 - 1/2
מחיר

הזול מביניהם

מוצר שני
1 - 1/2
מחיר

הזול מביניהם

מוצר שני
1 - 1/2
מחיר

הזול מביניהם

מוצר שני
1 - 1/2
מחיר

הזול מביניהם

למהדרין יש
תנובה

ניתן לשלב בין מוצרים מאותו מותג, מלבד בקטגוריות הפתיתים ביניהן אפשר לשלב בין עמק לשף לבן. המבצע עד ל-1' בסיון תשפ"א 17.5.21 כולל/ עד גמר המלאי, בהתאם למלאי בסניף. המבצע חל על המותגים פיראוס/ קולקשן/ נפוליאון ועל קטגוריית פתיתי עמק ופתיתי שף לבן. בנוסף להנחות קמעוני. המבצע חל על מוצרים ארוזים במקרר החלב. ט.ל.ח. התמונה להמחשה בלבד.